

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ปฐมวัยศึกษา)

ปริญญา

ปฐมวัยศึกษา

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออก
ด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

The Effects of Whole Group Activity with Multimedia on Understanding and
Thai Manner Behaviors of Preschool Children, Kaset Home Economics
Kindergarten School, Kasetsart University

نامผู้วิจัย นางสาวปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์อรรพพรรณ บุตรกัตัญญ, ก.ค.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ไพฑูริ เล่ห์มงคล, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดารัตน์ สารสว่าง, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วัน เดือน พ.ศ.

สืบสิงห์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ผลการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออก
ด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเกษตรศาสตร์เกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

The Effects of Whole Group Activity with Multimedia on Understanding and
Thai Manner Behaviors of Preschool Children, Kaset Home Economics
Kindergarten School, Kasetsart University

โดย

นางสาวปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ปฐมวัยศึกษา)

พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์ 2553: การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อ
ความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล
คหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
(ปฐมวัยศึกษา) สาขาปฐมวัยศึกษา ภาควิชาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์อรพรรณ บุตรกตัญญู, ค.ศ. 180 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อที่มีต่อ
ความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง $3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$ ปี
จำนวน 30 คน และศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 การศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาล
คหกรรมศาสตร์เกษตร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 24 แผน แบบทดสอบความเข้าใจของ
เด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยหลังการทดลอง
สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาท
ไทยของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับดี โดยเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการแสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทย
ที่เหมาะสมและสม่ำเสมอมากขึ้น

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Piyawan Khojitmat 2010: The Effects of Whole Group Activity with Multimedia on Understanding and Thai Manner Behaviors of Preschool Children, Kaset Home Economics Kindergarten School, Kasetsart University. Master of Education (Early Childhood Education), Major Field: Early Childhood Education, Department of Education. Thesis Advisor: Miss Oraphan Butkatunyoo, Ph.D. 180 pages.

The objective of this research was to study the effects of whole group activity with multimedia on understanding and Thai manner behaviors of preschool Children.

The subjects of this research were 30 children, ranging in age between $3\frac{1}{2}$ to $4\frac{1}{2}$ years old. They were studying in the second level of kindergarten class semester year of 2009, Kaset Home Economics Kindergarten school. The subjects were selected by cluster sampling technique. The research instruments were 24 activity plans with multimedia, the child evaluation form of the understanding of Thai manner and the record form of Thai manner behaviors. The data were analyzed by mean, standard deviation, dependent t – test and content analysis.

The research result found that the posttest average scores of child understanding in Thai manner was higher than pretest average scores with the level of statistical significant at .05. The Thai manner behaviors of preschool children were at good level. The preschool children incuased Thai manner behaviors in proper and consistent ways.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

____ / ____ / ____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี โดยได้รับความแนะนำ และความกรุณาอย่างยิ่งจาก
ดร.อรพรรณ บุตรกัตติญญ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์
ดร.ปัทมาวดี เล่ห์มงคล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาตรวจแก้ไขอย่างละเอียด
และให้คำแนะนำทุกขั้นตอนของวิทยานิพนธ์ เพื่อความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และมีคุณภาพ
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สายสมร ศรีสุขประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เพ็ญศรี แสงเจริญ และอาจารย์จุไรพร รอดเชื้อ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
เครื่องมือ ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจทานแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จุไรพร รอดเชื้อ คุณครูใหญ่โรงเรียนอนุบาลคหกรรม
ศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คุณครูบุปผา รอดเสียงล้ำ และบุคลากรโรงเรียนอนุบาล
คหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาในการทำวิจัย และ
อำนวยความสะดวกในการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเสนอ คุณแม่วิไล คุณปิ่นรงค์ และคุณย่าอุพา
ขอจิตต์เมตต์ ที่คอยให้กำลังใจ ให้การอบรมเลี้ยงดู และให้การสนับสนุนในทุกๆ เรื่องด้วยดีเสมอ
มา ประโยชน์และคุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นสิ่งบูชาพระคุณบิดา
มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์

เมษายน 2553

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง

(3)

บทที่ 1 บทนำ

1

ความสำคัญของปัญหา

1

ขอบเขตของการวิจัย

3

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4

นิยามศัพท์เฉพาะ

4

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร

7

พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย

7

ทฤษฎีการเรียนรู้

13

มารยาทไทย

17

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย

26

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

35

บทที่ 3 วิธีวิจัย

38

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

38

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

39

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

39

การเก็บรวบรวมข้อมูล

49

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

51

การวิเคราะห์ข้อมูล

52

บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

53

ผลการวิจัย

53

ข้อวิจารณ์

59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการวิจัย	63
ข้อเสนอแนะ	65
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	66
ภาคผนวก	71
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ	72
ภาคผนวก ข คำอธิบายการใช้และแผนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อ มัลติมีเดีย เพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย	76
ภาคผนวก ค แบบทดสอบความเข้าใจของเด็กปฐมวัย	150
ภาคผนวก ง แบบบันทึกความถี่การแสดงมารยาทไทย	161
ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรม	168
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	180

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรม ความมีมารยาทไทย	47
2	แผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design	50
3	โครงสร้างแบบวัดความเข้าใจในการแสดงมารยาทไทย	51
4	การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับ มารยาทไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	54
5	การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับ มารยาทไทยแยกเป็นรายด้านก่อนการทดลองและหลังการทดลอง	55
6	คะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย	57
7	คะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยเป็นรายด้าน	57

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

มารยาทไทยซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ไทยนั้น นับเป็นสิ่งสำคัญโดยเหตุผลที่ว่าในสภาพสังคมปัจจุบัน ซึ่งเกิดจากกระแสทางวัฒนธรรมตะวันตกทำให้แนวคิด ความรู้สึกและวิถีการดำเนินชีวิตเริ่มเปลี่ยนแปลงไป ผู้ได้รับการฝึกฝนอบรมจิตใจมาอย่างดี ก็จะแสดงออกให้เห็นถึงกิริยาอาการต่างๆ ที่มีความงดงาม อ่อนช้อย นุ่มนวล ละมุนละไม และสามารถแสดงออกได้ถูกกาลเทศะ มารยาทในการแสดงความเคารพ ได้แก่ การกราบไหว้ มารยาทในการเคลื่อนไหวอริยาบถ มารยาทในการรับประทานอาหาร มารยาทในการพูดและมารยาทในการสมาคมอื่นๆ มารยาทอันดีงามเหล่านี้ นอกจากช่วยให้ชีวิตดำเนินไปอย่างราบรื่น มีความเข้าใจอันดีต่อกันและปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้อง เป็นเครื่องบ่งบอกถึงการได้รับการอบรมบ่มนิสัยของบุคคลนั้น และยังเป็นหนทางนำตนไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของชีวิตได้ (เฉลิมศรี พลายนงษา, 2544) ดังนั้น การขาดมารยาทไทยจึงทำให้คนไทยขาดความละมุนละไม สุภาพอ่อนโยนต่างไม่ทราบว่าจะประพฤติปฏิบัติอย่างไร จึงจะถูกต้อง จึงควรจะได้มีการศึกษากันอย่างจริงจังจึงเป็นปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะเพื่อรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไทยไว้สืบไป (สมทรง ปุณฺณฤทธิ, 2539)

กรมศาสนา (2521) ได้กำหนดหลักการในการปลูกฝังความดีเกี่ยวกับมารยาทไว้ว่า ควรปลูกฝังให้เยาวชนมีความสุขสุภาพอ่อนโยน คือ การมีกิริยาจาสุภาพ รู้จักที่ต่ำที่สูง มีสัมมาคารวะแก่คนทั่วไป และมีมารยาทอันดีงาม คือ การรู้จักปฏิบัติตนไม่ขัดต่อจารีตนิยมของสังคม ทั้งนี้แผนการพัฒนาส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พุทธศักราช 2550 ได้มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีสันติสุขอย่างยั่งยืน บนฐานของวัฒนธรรมไทย และใช้สื่อทุกรูปแบบในการสร้างสรรค์สังคม รักษา สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความหลากหลายของวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเชิดชูคุณค่าและจิตวิญญาณของความเป็นไทย ตลอดจนสร้างความสามัคคี เอื้ออาทร สมานฉันท์ของสังคมและประเทศชาติ(แผนการพัฒนาส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พุทธศักราช 2550, 2550) ตลอดจนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (2546) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษา

ปฐมวัย ด้านคุณภาพเด็ก ได้กำหนดไว้ว่า เด็กมีมารยาทในการพูด การฟัง การรับประทานอาหาร ตลอดจนการแสดงความเคารพต่อผู้อื่นตามวัฒนธรรมไทยได้อย่างเหมาะสม

พัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยจะปรากฏขึ้นและมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว เด็กวัยนี้รู้จักทำตนให้เป็นที่รักของครอบครัว เมื่อมีประสบการณ์ทางสังคมขั้นแรก เด็กจะปรับตัวเพื่อสามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ และปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสังคมภายนอกได้ มีทัศนคติพื้นฐานทางสังคม มีความรู้สึกต่อคน กลุ่มคนและชีวิตทางสังคม ซึ่งมีลักษณะพฤติกรรมทางสังคมที่เจริญขึ้น (हररषष ढङ्गढुण्णरेङ्ग, 2548) ถ้าจะพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็ก พ่อ แม่ ครู และผู้ที่ใกล้ชิด รวมทั้งสื่อต่างๆจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก เนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่พร้อมจะเรียนรู้และซึมซับสิ่งต่างๆรอบตัว โดยต้องมีผู้ชี้แนะในการรู้จักแยกแยะพฤติกรรมทั้งที่ควรทำและไม่ควรทำ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977) นักจิตวิทยาชาวแคนาดา เชื่อว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้นเกิดขึ้นจากการสังเกตตัวแบบ เด็กสามารถเรียนรู้อย่างเด่นชัดได้จากสิ่งที่อยู่ภายใน เช่น ความคิด ความรู้สึกของตัวแบบ และสามารถแสดงออกได้พร้อมๆกัน ซึ่งอาจเป็นการเรียนรู้ใหม่ๆที่เด็กเห็นได้ง่ายจากชีวิตประจำวัน ดังนั้นสื่อการสอนที่ได้ถูกนำมาใช้กับเด็กอนุบาลนั้นมักจะเป็นเพียงสื่อภาพนิ่ง หรือการพูดหน้าชั้นของครู ทำให้ความเข้าใจหรือความน่าสนใจมีน้อยลง เด็กเป็นวัยที่มีสมาธิในช่วงเวลาจำกัด แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตถ้าเด็กเห็นภาพที่เคลื่อนไหวได้มีเสียง มีไฟหลายสี มีภาพมากมาย เช่นการ์ตูนในทีวี เด็กจะจดจำได้ง่าย จึงเป็นข้อสังเกตทำให้่น่าจะนำมาทำเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้การสอนนั้นเพิ่มความน่าสนใจและจดจำได้ดีขึ้น (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2547)

นอกจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สามารถนำมาใช้เพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้แก่เด็กแล้ว ยังมีสื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) ซึ่งเป็นสื่อสมัยใหม่ที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งในจำนวนเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งหลาย ซึ่งได้นำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาใช้ในวงการศึกษ ทำให้ผู้ใช้สามารถเรียนรู้เรื่องราวต่างๆตามความสนใจ และเข้าใจตามความสามารถ มีการนำเอาองค์ประกอบของสื่อชนิดต่าง ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วยตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ โดยผ่านกระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถเพิ่มความน่าสนใจและช่วยให้จดจำได้ดียิ่งขึ้น

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยการนำเอาองค์ประกอบของสื่อชนิดต่างๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน เช่น ตัวอักษร ภาพนิ่ง และเสียง ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้และเห็นตัวแบบที่ชัดเจน ถูกต้อง ซึ่งมีเนื้อหาและการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มโดยการให้ความรู้สร้างความเข้าใจการฝึกปฏิบัติ ตลอดจนการตอบคำถาม เด็กสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ตลอดจนแสดงออกผ่านกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย และเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมมารยาทไทยที่เหมาะสมให้แก่เด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 96 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทย

ตัวแปรตาม คือ ความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สื่อมัลติมีเดียที่ส่งเสริมมารยาทไทย เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยสำหรับเด็กปฐมวัย
2. ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ได้มีแนวทางการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียไปใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมมารยาทไทยสำหรับเด็กปฐมวัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

มารยาทไทย หมายถึง กิริยาอาการที่ควรประพฤติปฏิบัติอย่างมีขอบเขตหรือมีระเบียบแบบแผนเหมาะสมกับกาลเทศะ อันประกอบด้วย 1) มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง 2) มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ 3) มารยาทในการรับประทานอาหาร

มารยาทในอิริยาบถการยืน หมายถึง ลักษณะการยืนที่สุภาพ โดยการยืนตามลำพัง ควรยืนขาชิดหรือห่างกันเล็กน้อย แขนปล่อยตามสบาย และการยืนกับผู้อื่น ควรยืนตรง ขาชิด ปลายเท้าห่างกันเล็กน้อย มือทั้งสองข้างประสานกันไว้ข้างหน้า ค้อมตัวลงเล็กน้อย ไม่ควรยืนเท้าส่วหรือยืนกางขา

มารยาทในอิริยาบถการเดิน หมายถึง ลักษณะการเดินที่สุภาพ โดยการเดินตามลำพังควรเดินหลังตรง ไม่ก้าวเท้ายาวหรือสั้นจนเกินไป แกว่งแขนเล็กน้อยพองาม และการเดินกับผู้อื่น ควรเดินหลังตรง ไม่ก้าวเท้ายาวหรือสั้นจนเกินไป เว้นระยะห่างเล็กน้อย มือทั้งสองข้างประสานไว้ข้างหน้า ไม่ควรเดินล้วงกระเป๋าหรือเดินเอามือไพล่หลัง

มารยาทในอิริยาบถการนั่ง หมายถึง ลักษณะการนั่งที่สุภาพ โดยการนั่งเก้าอี้ควรนั่งตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้ มือวางบนหน้าขา การนั่งพับเพียบควรนั่งขาซ้ายทับขาขวา มือประสานกันไว้บนขาซ้าย และการนั่งขัดสมาธิ ควรนั่งตัวตรง ขาขวาทับขาซ้าย มือทั้งสองข้างวางบนหน้าขา ไม่ควรนั่งกางขา หรือนั่งเหยียดขาไปข้างหน้าต่อหน้าผู้อื่น

มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ หมายถึง ลักษณะการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ โดยเริ่มจากการประนมมือขึ้นให้ฝ่ามือทั้งสองข้างประกบกัน นิ้วมือและฝ่ามือชิดกัน แขนแนบลำตัวระดับอก กรณียะไ้พระ ควรค้อมศีรษะลงให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก ส่วนการไหว้ผู้ใหญ่ควรค้อมศีรษะลงให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว

มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ หมายถึง ลักษณะการแสดงความเคารพด้วยการกราบ โดยการกราบผู้ใหญ่ควรนั่งพับเพียบ ประนมมือขึ้นพร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ ไม่ต้องแบมือให้หน้าผากแตะบนมือ กราบเพียง 1 ครั้ง ส่วนการกราบพระสงฆ์หรือพระพุทธรูป ผู้ชายควรนั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นั่งบนส้นเท้า ผู้หญิงนั่งคุกเข่า ปลายเท้าราบ นั่งบนส้นเท้า ประนมมือขึ้นพร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แบมือลงราบกับพื้นให้หน้าผากจรดพื้นระหว่างมือที่แบ โดยกราบ 3 ครั้ง

มารยาทในการรับประทานอาหาร หมายถึง การรับประทานอาหารที่สุภาพเรียบร้อย ไม่หกเลอะเทอะ ไม่พูดขณะรับประทานอาหาร ก่อนรับประทานอาหารทุกครั้งควรล้างมือให้สะอาด จากนั้นนั่งตัวตรงเพื่อรับประทานอาหาร หลังจากรับประทานอาหารเสร็จควรเศษอาหารออกจากจานให้หมด แยกช้อนส้อม และนำถาดอาหารไปวางซ้อนกันให้เรียบร้อย

ความเข้าใจด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย หมายถึง การตัดสินใจและพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยที่แสดงถึงมารยาทที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ถูกต้องตามแบบ โดยการให้ความรู้ การฝึกปฏิบัติและการตอบคำถามเกี่ยวกับมารยาทไทย ผ่านการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อ มัลติมีเดีย อันประกอบด้วย 1) มารยาทในอิริยาบถต่างๆในการยืน การเดิน การนั่ง 2) มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ 3) มารยาทในการรับประทานอาหาร โดยประเมินได้จากแบบทดสอบความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย

การแสดงออกของเด็กปฐมวัย หมายถึง พฤติกรรมของเด็กที่แสดงถึงมารยาทไทยที่เหมาะสมกับสถานการณ์และปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบ หลังจากได้รับการความรู้และการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทไทย อันประกอบด้วย 1) มารยาทในอิริยาบถต่างๆ ในการยืน การเดิน การนั่ง 2) มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ 3) มารยาทในการรับประทานอาหาร โดยประเมินได้จากแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย

สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง สื่อที่สร้างโดยการนำองค์ประกอบของสื่อชนิดต่าง ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง เสียง ผ่านกระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ผู้ใช้ได้ศึกษาเรียนรู้สถานการณ์และฝึกปฏิบัติในด้านมารยาทไทย

การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดีย ในแต่ละตอน ประกอบด้วย การให้ความรู้ การฝึกปฏิบัติและการตอบคำถามในสถานการณ์ต่างๆ โดยผ่านกิจกรรมวาดรูประบายสี การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงท่าทางประกอบเพลง โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกด้านมารยาทไทยตามความเหมาะสม เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและ
การแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา ศึกษ
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ที่ผู้วิจัย ได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐาน
สำหรับการดำเนินการวิจัย โดยศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย
2. ทฤษฎีการเรียนรู้
3. มารยาทไทย
4. การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการการสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำ
ความเข้าใจพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีรายละเอียดของความหมายและลักษณะดังนี้

พัฒนาการทางสังคม หมายถึง ความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น มีทักษะการปรับตัวในสังคม คือ สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตน ร่วมมือกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ความเป็นตัวของตัวเอง และรู้กาลเทศะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546)

หรรษา แดงบุญเรือง (2548) ได้กล่าวว่า พัฒนาการด้านสังคมในเด็กปฐมวัยจะปรากฏขึ้น และมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เด็กวัยนี้รู้จักทำตนให้เป็นที่รักของครอบครัว เมื่อมีประสบการณ์ทางสังคมขั้นแรก เด็กจะปรับตัวเพื่อสามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ และปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสังคม

ภายนอกได้ มีทัศนคติพื้นฐานทางสังคม มีความรู้สึกต่อคน กลุ่มคนและชีวิตทางสังคม ซึ่งมีลักษณะพฤติกรรมทางสังคมที่เจริญขึ้น ได้แก่

1. ความร่วมมือ ในระยะแรกของวัยนี้ความร่วมมือยังมีน้อยมาก เพราะเด็กจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง แต่ต่อมาก็จะให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆมากขึ้น และมีระยะเวลานานขึ้น
2. การทะเลาะวิวาท เกิดจากการขัดใจกับผู้อื่น เกิดขึ้นเพราะเด็กขาดประสบการณ์การอยู่ร่วมกัน ผลของพฤติกรรมจะร้องไห้หรือทำร้ายร่างกายกัน แต่เมื่อมีประสบการณ์อยู่ร่วมกันมากขึ้น มีการปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีขึ้น การทะเลาะวิวาทจะน้อยลง
3. ความโกรธ เกิดเป็นปกติของเด็ก จะเพิ่มมากขึ้น โดยเกิดจากผู้ใหญ่ใช้วินัยเข้มงวด ปกครองเด็ก อาจแสดงออกเป็นคำพูด หรือเงียบไม่โต้ตอบ แต่เมื่อโตขึ้นจะหายไปเอง
4. ความก้าวร้าวรุนแรง เด็กจะแสดงความก้าวร้าวรุนแรงเมื่อมีความคับข้องใจอย่างรุนแรง เช่น เมื่อเด็กถูกทำโทษอย่างรุนแรง เด็กจะแสดงความก้าวร้าวโดยร้องไห้ หรือต่อสู้ด้วยกำลัง ผู้ใหญ่จะต้องอธิบายด้วยเหตุผลให้เข้าใจ ไม่ตามใจเมื่อมีความก้าวร้าวเกิดขึ้น
5. การยอมรับ ในระยะแรกความเห็นชอบและการยอมรับของผู้ใหญ่นั้นมีความสำคัญมากกว่าการได้รับจากเด็กวัยเดียวกัน แต่เมื่อเด็กสนใจเพื่อนมากขึ้นความเห็นชอบและการยอมรับของผู้ใหญ่จะมีความสำคัญน้อยกว่าการได้รับจากเด็กวัยเดียวกัน
6. ความเข้าใจในจริยธรรม ความคิดของเด็กนั้นจะนึกคิดเอาเอง โดยตัดสินผลจากการกระทำของตนเองจากผลที่เกิดขึ้นหลังจากการกระทำลงไปแล้วภายหลัง
7. การเป็นผู้นำ เด็กที่มีลักษณะเป็นผู้นำของสังคมจะมีสติปัญญาสูงหรืออายุมากกว่าคนอื่น ๆ จะแนะนำการเล่นในกลุ่มได้ เด็กที่เป็นผู้นำในวัยนี้ไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้อื่น บังคับให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และเด็กคนอื่น ๆ จะยินดีที่จะทำตามผู้นำซึ่งเป็นผลมาจากความคุ้นเคยกับผู้ใหญ่ และฝึกฝนให้เชื่อฟังผู้ใหญ่

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า พัฒนาการทางสังคมเป็นความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น การทำตนให้เป็นที่ยอมรับของคนในครอบครัว การปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้และปรับปรุงตนเองให้เข้ากับสังคมภายนอกได้ มีความรับผิดชอบ และรู้กาลเทศะ

พฤติกรรมทางสังคม

ความหมายของพฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคมของแต่ละบุคคลจะแสดงออกอย่างแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสังคมสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของพฤติกรรมทางสังคมไว้ดังนี้

พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกเนื่องจากรับอิทธิพลจากพฤติกรรมกลุ่มบุคคลที่ได้รับการควบคุมโดยองค์กรทางสังคม หรือพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเพื่อพยายามมีอิทธิพลเหนือคนอื่น (Page *et al.*, 1977 อ้างใน วิลาวรรณ, 2536)

English (1958 อ้างใน รัชดาภรณ์ อินทะนิน, 2544) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมทางสังคมว่า เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากกลุ่มบุคคล หรือเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งถูกควบคุมโดยองค์กรทางสังคมที่มีการจัดรูปแบบแล้ว เช่น ครอบครัว โรงเรียน เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่ได้รับอิทธิพลจากองค์กรทางสังคม และแสดงออกมาในรูปแบบของตนเองที่แตกต่างกัน

ลักษณะพฤติกรรมทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคมของแต่ละบุคคลจะแสดงออกในลักษณะที่แตกต่างกัน โดย Seefeldt (1980 อ้างใน รัชดาภรณ์ อินทะนิน, 2544) ได้อธิบายถึงลักษณะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ไว้ดังนี้

1. ลักษณะทางสังคมของเด็กวัย 3 ปี เป็นวัยแห่งการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เด็กเห็นว่าตนเองเป็นคนสำคัญที่สุด มีความสุขที่สุดที่จะเล่นคนเดียว แต่ก็ชอบที่นั่งเล่นอยู่ข้างๆผู้อื่น ไม่เล่นเป็นกลุ่มหรือเล่นรวมกับผู้อื่น ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่แบ่งปัน เด็กวัยนี้ยังไม่มีเพื่อนที่เป็นที่ชอบเป็นพิเศษ และจะเล่นกับเด็กอื่นที่มาอยู่ใกล้ๆเท่านั้น

2. ลักษณะทางสังคมของเด็กวัย 4 ปี เด็กวัยนี้เริ่มสนใจผู้อื่นมากขึ้น เด็กจะเริ่มเล่นกับผู้อื่นบ้างในบางสถานการณ์ ชอบเล่นบทบาทสมมติและเลียนแบบพฤติกรรมครอบครัว ซึ่งพบเห็นในชีวิตประจำวัน แต่โดยทั่วไปเด็กยังมีลักษณะที่แสดงความก้าวร้าวทางกาย เอะอะ ไม่ระมัดระวัง เกร ยังมีลักษณะการเป็นนาย คือ ชอบออกคำสั่ง ขณะเดียวกันเด็กเริ่มเป็นผู้ช่วยที่ดี มีท่าทีแสดงความเป็นมิตร เริ่มรู้จักการแลกเปลี่ยนและการรอคอย เริ่มแบ่งปันบ้าง

3. ลักษณะทางสังคมของเด็ก 5 ปี เด็กวัยนี้เริ่มเป็นมิตรมากขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้อื่น เริ่มเข้ากลุ่มขึ้น เริ่มมีเพื่อนที่ถูกใจเป็นพิเศษ ชอบเล่นละครบทบาทสมมติ เล่นเลียนแบบ เล่นละครใบ้ การทะเลาะกับเพื่อนน้อยลงเพราะเริ่มเข้าใจและยอมรับความสำคัญของผู้อื่น เป็นระยะที่เริ่มมีความคิดเห็นคล้อยตามผู้อื่นและเริ่มรู้สึกไม่พึงพอใจ ถ้าเพื่อนในกลุ่มไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่ม

4. ลักษณะทางสังคมของเด็กวัย 6 ปี เด็กวัยนี้เป็นวัยที่เริ่มมีการสานสัมพันธ์กับผู้อื่น เล่นเป็นกลุ่มและมักจะเป็นเพื่อนเพศเดียวกัน เริ่มรู้สึกกังวลเกี่ยวกับสังคมภายในกลุ่มของตนเอง มีเพื่อนรักเป็นพิเศษเพียงเพศเดียว ในการเล่นยังชอบเล่นแสดงตัวตน เล่นรุนแรง พยายามจะเป็นที่หนึ่งในการเล่นต้องการชนะ และถ้าหากการเล่นนั้นมีกฎเกณฑ์ที่ยากเกินความสามารถของตน ก็จะพยายามปรับกฎนั้นให้เป็นประโยชน์กับตน

จากลักษณะทางสังคมของ Seefeldt จะเห็นได้ว่าเด็กปฐมวัยมักจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และจะเริ่มมีพัฒนาการทางสังคมมากยิ่งขึ้น เริ่มเล่นกับผู้อื่นบ้างตามสถานการณ์ เริ่มมีเพื่อนที่ถูกใจ ตลอดจนมีการเล่นกันเป็นกลุ่มหลายคน

นอกจากนี้ Hurlock (1978 อ้างใน วีรพงศ์ บุญประจักษ์, 2545) กล่าวถึงเด็กอายุ 2 – 6 ปี ว่าทัศนคติและพฤติกรรมที่ปรากฏในช่วงวัยนี้ คือ การต่อต้าน การก้าวร้าว การทะเลาะวิวาท การแข่งขัน ชิงดี การร่วมมือ การเป็นผู้นำ การมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การเป็นที่ยอมรับของสังคม

การเห็นอกเห็นใจ และพฤติกรรมเหล่านี้เป็นส่วนต่อบุคลิกภาพ Hurlock ได้แบ่งพฤติกรรมของเด็กตามคาถาหมายของสังคม เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ (พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ) หมายถึง พฤติกรรมเมื่อเด็กทำไปแล้วสร้างความพึงพอใจ เป็นที่นิยมชมชอบแก่ตนเองและผู้อื่น ประกอบด้วยพฤติกรรม ดังนี้

1.1 การร่วมมือ ได้แก่ การที่เด็กเรียนรู้ที่จะเล่นหรือทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเด็กยังได้โอกาสทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่นๆ เด็กจะเรียนรู้ที่จะให้ความร่วมมือที่จะทำกิจกรรมมากขึ้น

1.2 การยอมรับจากสังคม จะกระตุ้นให้เด็กมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวัง

1.3 ความเป็นเพื่อน เด็กจะแสดงออกในความเป็นเพื่อนด้วยการเล่นด้วย คุยด้วยและการแสดงความรักใคร่ต่อผู้อื่น

1.4 การเป็นผู้นำ เด็กจะมีลักษณะเป็นผู้นำ คือ ในวัยนี้ผู้ที่มีรูปร่างสูงใหญ่หรือมีสติปัญญาเร็วกว่า และอายุมากกว่าคนอื่นๆ ทำให้เด็กสามารถออกความเห็น และแนะนำการเล่นแก่เด็กคนอื่นๆ ซึ่งยินดีจะทำตาม เพราะติดนิสัยไว้วางใจในคำแนะนำของผู้ใหญ่

1.5 ความไม่เห็นแก่ตัว ได้แก่ การที่เด็กแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนและให้ความช่วยเหลือเพื่อน เด็กที่เคยฝึกให้แบ่งปันสิ่งของที่ตนมีให้ผู้อื่น จะเข้าใจคนอื่น ไม่หวงของ และช่วยเหลือผู้อื่นมากกว่าตนเอง

1.6 การเลียนแบบ ได้แก่ การที่เด็กเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลที่เด็กเห็นว่าอาจจะเลียนแบบในขณะที่เล่นเป็นกลุ่มได้

1.7 การแข่งขัน อาจเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้เด็กเกิดความสามารถในการอยู่ร่วมกันในสังคม หรืออาจเป็นสาเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาท โอ้อวดจะทำให้เด็กลดความสามารถในการอยู่ร่วมกัน

2. พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมรวมที่เมื่อเด็กทำไปแล้ว สร้างความเดือดร้อนและความไม่พอใจให้แก่ตนเองและผู้อื่น ประกอบด้วยพฤติกรรมดังนี้

2.1 ความก้าวร้าวเป็นปฏิกิริยาตอบสนองความไม่สมหวัง เด็กจะตอบสนองความก้าวร้าวรุกรานออกมาเป็นคำพูดมากกว่าการใช้กำลังต่อสู้กัน เด็กที่ไม่มีใครชอบเรียกร้องความเอาใจใส่จากคนอื่นด้วยการหาเรื่องรังแกเพื่อนๆ ไม่ว่าด้วยกำลังหรือคำพูด

2.2 การทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นเพราะเด็กยังขาดประสบการณ์ในการเล่นกับเพื่อน เมื่อขัดใจกันเรื่องเล่นจะแย่งของกันและจะขiongให้ ทบตี แต่เมื่อเด็กโตขึ้นจะรู้จักปรับตัวในสังคมดีขึ้น ทำให้ทะเลาะน้อยลงและมีความรุนแรงน้อยลง

2.3 การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เด็กมีแนวโน้มที่จะคิดและพูดเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง

2.4 การใช้อำนาจเหนือคนอื่น โดยชอบทำตัวเป็นนาย พูดข่มขู่ผู้อื่น

2.5 การขี้แ้วและรังแกหรือล้อเลียนให้ผู้อื่น โหมหรืออับอาย

2.6 พฤติกรรมปฏิเสธ โดยเด็กจะแสดงคำพูด อารมณ์และท่าทาง วาจา ในการปฏิเสธ ไม่ให้ความช่วยเหลือหรือรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

จากลักษณะพฤติกรรมทางสังคมดังกล่าวมาข้างต้น ได้แบ่งลักษณะของพฤติกรรมทางสังคมได้จากพฤติกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นตามลักษณะช่วงวัยของเด็ก และการเกิดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ ไม่พึงประสงค์ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้นล้วนเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากบุคคลรอบตัว การที่จะส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้นั้น ต้องได้รับความร่วมมือทั้งจากครู พ่อ แม่และผู้ใกล้ชิดเด็ก ช่วยกันตอบสนองความต้องการของเด็กได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เด็กพัฒนาพฤติกรรมของตนเองให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวการส่งเสริมลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

แนวการส่งเสริมลักษณะพฤติกรรมทางสังคมให้กับเด็กปฐมวัย มีดังต่อไปนี้
(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537)

1. การปรับพฤติกรรมของเด็ก ต้องให้เด็กค่อยๆปรับพฤติกรรมทีละน้อยด้วยการเสริมแรง เช่น ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือเมื่อเด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ
2. การพัฒนาพฤติกรรมโดยใช้ตัวแบบที่ดี การให้เด็กเห็นตัวอย่างที่จะช่วยให้เด็กเลียนแบบตาม เด็กมักจะเลียนแบบผู้ที่เด็กชื่นชม เช่น พ่อ แม่ ครู ญาติพี่น้อง เพื่อน นักร้อง ตัวละครในนิทานและผู้ที่มีชื่อเสียง
3. การให้สัญญาณเตือนพฤติกรรม โดยการแสดงออกด้วยวาจาหรือท่าทางว่าเด็กควรทำหรือไม่ ด้วยคำพูดหรือการพยักหน้า เป็นการให้สัญญาณเตือนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก่อนที่เด็กจะทำอะไรลงไป จะดีกว่าการติเตียนเมื่อเด็กทำอะไรผิดไป

จากแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมดังกล่าว จะเห็นว่าการเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์นั้น ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งมีผู้ใหญ่เป็นตัวแบบที่ดี

ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยทำการศึกษาคือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมจากตัวแบบของ Albert Bandura และทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom's Taxonomy ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมจากตัวแบบของ Albert Bandura

Bandura (1977 อ้างใน สุภัค ไหวหากิจ, 2543) กล่าวว่าพฤติกรรมของมนุษย์มีการเรียนรู้พฤติกรรมจากประสบการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นโดยตรง(Direct Experience) คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยอ้อม (Indirect Experience) คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นหรือการเรียนรู้จาก

ตัวแบบ (Learning through Modeling) ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการสังเกต (Observational Learning Process) การเรียนรู้ส่วนใหญ่ในชีวิตประจำวันเป็นการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสังเกตจากตัวแบบ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1.1 กระบวนการตั้งใจ (Attentional Processes) บุคคลไม่สามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตถ้าเขาไม่มีความตั้งใจ และรับรู้ได้อย่างแม่นยำถึงพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงออก กระบวนการตั้งใจจะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลจะสังเกตอะไรจากตัวแบบนั้น องค์ประกอบที่มีผลต่อกระบวนการตั้งใจแบ่งออกได้เป็น 2 องค์ประกอบด้วยกัน ได้แก่ องค์ประกอบของตัวแบบเอง พบว่าตัวแบบที่ทำให้บุคคลมีความตั้งใจที่จะสังเกตนั้นต้องเป็นตัวแบบที่มีลักษณะเด่นชัด เป็นตัวแบบที่สังเกตเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมที่แสดงออกไม่ซับซ้อนมากนัก จิตใจรวมทั้งพฤติกรรมของตัวแบบที่แสดงออกนั้นควรมีคุณค่าในการใช้ประโยชน์อีกด้วย นอกจากองค์ประกอบของตัวแบบแล้ว ยังมีองค์ประกอบของผู้สังเกตอีกด้วย ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการรับรู้ การได้ยิน การรับรู้รส กลิ่น และสัมผัส จุดของการรับรู้ ความสามารถทางปัญญา ระดับการตื่นตัว ความชอบที่เคยได้เรียนรู้มาก่อนแล้ว

1.2 กระบวนการเก็บจำ (Retention Processes) บุคคลที่ไม่ได้รับอิทธิพลมากนักจากตัวแบบถ้าเขาไม่สามารถจะจดจำได้ถึงลักษณะของตัวแบบ บุคคลจะต้องแปลงข้อมูล จากตัวแบบเป็นรูปแบบของสัญลักษณ์ และจัดโครงสร้างเพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น ซึ่งแน่นอนปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการเก็บจำ คือ การเก็บรหัสเป็นสัญลักษณ์ เพื่อให้ง่ายแก่การจำ การจัดระบบโครงสร้างทางปัญญา การชักซ้อมลักษณะของตัวแบบที่สังเกตในความคิดของตน และชักซ้อมด้วยการกระทำ นอกจากนี้ยังอยู่กับความสามารถทางปัญญาและโครงสร้างทางปัญญาของผู้สังเกตอีกด้วย

1.3 กระบวนการกระทำ (Production Processes) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตแปลงสัญลักษณ์ที่เก็บจำไว้นั้นมาเป็นการกระทำ ซึ่งจะกระทำได้ดีหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่จำได้ ในการสังเกตการกระทำของตนเอง การได้ข้อมูลย้อนกลับจากการกระทำของตนเอง และการเทียบเคียงการกระทำกับภาพที่จำได้ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้สังเกตอีกด้วย ซึ่งได้แก่ ความสามารถทางกาย และทักษะในพฤติกรรมย่อยๆต่างๆที่ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามตัวแบบ

1.4 กระบวนการจูงใจ (Motivational Processes) การที่บุคคลเกิดการเรียนรู้แล้ว จะแสดงพฤติกรรมหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการจูงใจ กระบวนการจูงใจขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบของสิ่งล่อใจจากภายนอก สิ่งนั้นจะต้องกระตุ้นการรับรู้ เป็นสิ่งของที่จับต้องได้ เป็นที่ ยอมรับของสังคมและพฤติกรรมที่กระทำตามตัวแบบนั้นสามารถที่จะควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ได้ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับสิ่งล่อใจที่เห็นผู้อื่นได้รับ ตลอดจนสิ่งล่อใจของตนเอง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ และการประเมินตนเอง นอกจากนี้ในแง่ของผู้สังเกตนั้น ยังขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในสิ่งล่อ ใจ ความลำเอียงจากการเปรียบเทียบทางสังคมและมาตรฐานภายในของตนเอง

Bandura ได้กล่าวถึงอิทธิพลของตัวแบบไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยการสังเกตจากตัวแบบมีผลทำ ให้ผู้สังเกตเกิดความตอบสนอง 3 ประการ คือ

1. การได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบ ทำให้ผู้สังเกตสามารถแสดงพฤติกรรมใหม่ๆ ที่ไม่เคยแสดงมาก่อนได้
2. พฤติกรรมของตัวแบบ อาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้สังเกตที่มีอยู่ก่อนให้เพิ่มขึ้น หรือลดลงได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับ
3. การได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบ ช่วยให้ผู้สังเกตสามารถแสดงพฤติกรรมที่ตนมี แนวโน้มที่จะแสดงให้แสดงออกมาได้ง่ายขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น การเรียนรู้จากตัวแบบเกิดขึ้นได้ทั่วไปในทุกวัฒนธรรม ทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งแม่แบบที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบนั้น อาจเป็นชีวิตจริงในสังคมหรือการสามารถ แสดงออกในหลายรูปแบบ เช่น ทางคำพูด การเขียนรูปภาพหรือหลายๆรูปแบบของสัญลักษณ์ ร่วมกันเป็นแม่แบบอันเดียว การเสนอในลักษณะของรูปภาพอาจเสนอในลักษณะต่างๆ ขึ้นอยู่กับ ผู้เรียนและเนื้อหาที่เหมาะสม รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง เพราะเด็ก กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวและลงมือกระทำด้วยตนเอง เมื่อเกิดการกระทำหรือปฏิบัติ หลายๆครั้ง ก็จะเกิดเป็นลักษณะนิสัยส่วนบุคคลอันเกิดจากการเลียนแบบนั่นเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom's Taxonomy

Bloom แบ่งทฤษฎีการเรียนรู้ออกเป็น 6 ขั้นที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้และการประเมินความสามารถจากการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความรู้ ความจำ (Knowledge) คือความสามารถในการระลึกหรือจำเรื่องราวที่เคยเรียนรู้มาแล้วทั้งจากในห้องเรียนและประสบการณ์ทั่วไป จำแนกเป็น

1. ความรู้ในเรื่องเฉพาะ ได้แก่ ศัพท์และนิยามต่างๆ
2. ความรู้ในแนวทางและวิธีการดำเนินงาน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน วิธีการ ลำดับขั้นตอน แนวโน้มของเหตุการณ์ การจัดประเภท หมวดหมู่ เกณฑ์
3. ความรู้ในหลักสากลและนามธรรม ได้แก่ ความรู้ในเรื่องหลักเกณฑ์และข้อสรุปทั่วไป ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง

ขั้นที่ 2 ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามารถในการเรียนรู้ จำ และสื่อสารความรู้นั้นออกมาได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 การประยุกต์ใช้ (Application) คือ ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการแยกแยะองค์รวมของสิ่งต่างๆ ออกเป็นส่วนประกอบย่อยๆ ประกอบด้วย

- การวิเคราะห์ส่วนประกอบ (Analysis of Element) แยกแยะคุณลักษณะขององค์รวมเป็นส่วนประกอบย่อย
- การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ (Analysis of Relationship) แยกแยะคุณลักษณะขององค์รวมเป็นส่วนประกอบย่อยที่สัมพันธ์กัน

- การวิเคราะห์แบบเชื่อมโยงโครงสร้างของหลักการ (Analysis of Organizational Principles) แยกแยะคุณลักษณะขององค์รวมเป็นโครงสร้างของส่วนประกอบที่สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ต่างๆ ที่ผู้เรียนได้รับจากขั้นตอนที่ผ่านมา มาจัดเรียงหรือประกอบรูปแบบใหม่ให้ต่างจากรูปแบบเดิม โดยเน้นโครงสร้างใหม่

ขั้นที่ 6 การประเมินค่า เป็นขั้นตอนในการวัดหรือตัดสินใจว่าสิ่งใดถูกหรือผิด โดยการวัด หรือการตัดสินใจบนพื้นฐานของกฎเกณฑ์และเหตุผลที่ชัดเจน

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom's Taxonomy สามารถนำมาเป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยได้ โดยเริ่มจากการขั้นความรู้ ความจำ เพื่อตรวจสอบความรู้และประสบการณ์เดิมของเด็ก ก่อนจะจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย ในขั้นความเข้าใจ สามารถทราบได้ว่าจากการจัดกิจกรรมเด็กได้รับความรู้หรือไม่ซึ่งสังเกตได้จากการสื่อสาร การตอบคำถาม ขั้นประยุกต์ใช้ เด็กสามารถนำความรู้ ความเข้าใจจากสิ่งที่เรียนไปใช้ แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ สามารถแยกแยะความแตกต่าง จัดเรียงเป็นความรู้ใหม่ตลอดจน สามารถตัดสินใจได้เลือกสิ่งถูกผิดได้

มารยาทไทย

มารยาทไทยเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นถึงกิริยาอาการที่มีความงดงาม อ่อนช้อย นุ่มนวล ซึ่งมีรายละเอียดที่ควรแก่การศึกษาดังนี้

ความหมายมารยาทไทย

มารยาท เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางกาย วาจา ที่สะท้อนออกมาจากจิตใจ เป็นข้อปฏิบัติของบุคคลที่แสดงต่อผู้อื่นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข จึงมีผู้ให้ความหมายของมารยาทไว้ดังนี้

พัว อนุรักษ์ราชมณเฑียร (2530) ได้กล่าวถึง มารยาทไทยว่า ความมีมารยาทหมายถึง การมีกิริยา วาจา ใจ สุภาพเรียบร้อย สังคมไทยได้กำหนดแบบอย่างของมารยาทไว้หลายชนิด ทั้งมารยาทในอิริยาบถต่างๆ การยืน เดิน นั่ง การแสดงความเคารพ ฯลฯ ล้วนแต่เหมาะสมและ อาจดัดแปลงแก้ไขให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและกาลสมัย กิริยามารยาทของไทยในแต่ละท่า แต่ละแบบล้วนไม่ขัดกับการใช้วิถีชีวิตประกอบทำทาง จึงเป็นท่าทางที่งดงามและถูกต้องตามลักษณะ ของกายวิภาคทั้งสิ้น กุลบุตรกุลธิดาไม่ว่าชาติใด ถ้าได้รับการศึกษาและอบรมมาดีแล้ว ทั้งกาย วาจา ใจย่อมได้ชื่อว่าเป็นสุภาพชน สุภาพชนจะ รู้จักเห็นใจตัวเอง มีความละเอียด ใจตนเอง ไม่ยอมประพฤติกิริยาที่ไม่เหมาะสมและสำนึกในเรื่องกิริยามารยาทของตนเองอยู่เสมอ

ผะอบ โปษะกฤษณะ (2530) ได้กล่าวถึงมารยาทไว้ว่า มารยาท หมายถึง ความประพฤติ เรียบร้อย ซึ่งมุ่งไปถึงกิริยาทำทาง แต่ความจริงมีความหมายกว้างออกไปถึงการแสดงออกทุกอย่าง ของมนุษย์เรา เช่น กิริยาทำทาง สีนํ้า คำพูด การแต่งกาย

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2539) กล่าวว่า มารยาทหรือมรรยาทมีที่ใช้ ในภาษาไทยได้ทั้ง 2 คำ หมายถึงกิริยาอาการที่ควรประพฤติปฏิบัติอย่างมีขอบเขตหรือมีระเบียบ แบบแผนอันเหมาะสมแก่กาลเทศะและสังคม ได้แก่ การยืน เดิน นั่ง นอน การแสดงความเคารพ การรับของและการส่งของ

ส่วนมารยาทไทยเป็นการเจาะจงชี้แจงให้ทราบถึงขอบเขตหรือระเบียบแบบแผนแห่ง การประพฤติปฏิบัติแบบไทยที่บรรพบุรุษได้พิจารณากำหนดขึ้นและดัดแปลงแก้ไขให้ สืบทอดกันมา

สมทรง ปุณฺณฤทธ (2539) ได้ให้ความหมายของคำว่า มารยาท มาจากภาษาสันสกฤตว่า “มารยาท” ภาษาบาลีว่า “มริยาท” ซึ่งหมายถึง คันหา โดยมีความหมายตามรากศัพท์เดิมว่า... นาดี ต้องมีคัน ถือแนวคันทึ่ยกสูงขึ้นสามารถกักเก็บน้ำไว้ได้ หรือระบายน้ำออกไปได้ตามความต้องการ ฉันทิด กิริยาอาการของคนเราก็คันทึ่ฉันทึ่นั้น ถ้ามีขอบเขตหรือระเบียบแบบแผนที่เหมาะสมแก่กาลเทศะ และสังคมแล้ว ย่อมแสดงว่าผู้นั้นเป็นผู้มีมารยาทหรือวัฒนธรรมอันดีงาม ส่วนมารยาทไทยเป็น การเจาะจงชี้แจงให้ทราบถึงขอบเขตหรือระเบียบแบบแผนแห่งการประพฤติปฏิบัติแบบไทยที่ บรรพบุรุษของเราได้พิจารณากำหนดขึ้นให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและสังคม เป็นความงดงาม ความอ่อนโยนละมุนละไม เป็นเอกลักษณ์ของคนไทยที่ควรรักษาไว้ตลอดไป

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า มารยาทไทย เป็นกิริยาอาการที่ควรประพฤติปฏิบัติ อย่างมีขอบเขตหรือมีระเบียบแบบแผนเหมาะสมกับกาลเทศะ อันประกอบด้วยมารยาทในอิริยาบถ การยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

คุณค่าของการมีมารยาทต่อผู้ประพฤติปฏิบัติและต่อสังคม

ผู้ที่แสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยที่ดีงาม มีกิริยาอาการอ่อนช้อย นุ่มนวล ย่อมส่งผลให้ผู้ปฏิบัติมีค่านิยม มีบุคลิกที่ดีงาม โดยพระอภิปรัชชา (2530 : 2) ได้กล่าวถึงคุณค่าของมารยาทว่า คนไทยได้รับการยกย่องจากต่างชาติมาช้านานว่า เป็นผู้ที่มีมารยาทอ่อนโยน นุ่มนวล น่ารัก บางคนในสมัยนี้คิดว่ามารยาทไทยนั้นล้าสมัย แต่ถ้าคิดให้ดีแล้วจะเห็นว่า ผู้ที่มีมารยาทที่ดี นั่นก็คือ ผู้ที่ปรับปรุง ตนให้เหมาะกับเวลาและสถานที่ หรือกาลเทศะเป็นสำคัญ ฉะนั้น ผู้ที่มีมารยาท ก็คือผู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ ประโยชน์ของผู้ที่มีมารยาทมีอยู่ 2 ประการ ดังนี้

1. เพื่อประโยชน์ของผู้ปฏิบัติ คือ

1.1 เป็นการเสริมบุคลิกลักษณะของตนเองให้เป็นผู้มีเสน่ห์ เป็นที่ชื่นชมนิยมนับถือแก่ผู้ได้พบเห็นได้ติดต่อด้วย

1.2 ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติมีสุขภาพดี เพราะท่วงท่าที่เป็นมารยาทอันดีงามนั้น ทำให้ร่างกายมีความสมดุลไม่เป็นสาเหตุของโรคภัยในภายหลัง

2. เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม สังคมมีความสุข ทำให้ผู้ที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ไม่ได้รับความเดือดร้อน หรือ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทบกระทั่งกันขึ้น

มารยาทไทย เป็นเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทย ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนอบรมจิตใจมาเป็นอย่างดี ก็จะแสดงออกให้เห็นถึงกิริยาอาการ ท่าทางต่างๆที่มีความงดงาม อ่อนช้อย นุ่มนวล ละมุนละไม และสามารถแสดงออกได้ถูกกาลเทศะและเหมาะสมแก่กาลสมัยจนเป็นที่ปรากฏแก่สังคม

ประเภทของมารยาท

มารยาทไทยที่ผู้วิจัยทำการศึกษา สามารถจำแนกเป็นประเภทต่างได้ 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. มารยาทในอิริยาบถต่างๆ ได้แก่ การยืน การเดิน การนั่ง มีดังนี้

สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว (2551) ได้กล่าวไว้ว่า มารยาทในการยืน เป็นอิริยาบถที่สร้างความสง่างามให้ผู้ปฏิบัติ การยืนในลักษณะอศุภายไหล่ผึ่งจะเป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็นในสังคม โดยมารยาทในการยืนของไทยมีหลายลักษณะดังนี้

1.1 การยืนตามลำพัง ควรยืนในลักษณะสุภาพ ไม่ก่อกวนรำคาญหรือเกะกะกีดขวางผู้อื่น การยืนที่ไม่ควรปฏิบัติมีดังต่อไปนี้

1.1.1 ไม่ยืนขวางทาง แกว่งแขน เอามือล้วงกระเป๋ากางเกงหรือกระโปรง

1.1.2 ไม่ยืนโดยยื่นขาข้างใดข้างหนึ่งออกไปข้างหน้าให้กีดขวางทางผู้อื่นที่จะเดินผ่านไปมา

1.2 การยืนร่วมกับผู้อื่นควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.2.1 ไม่ยืนจับกลุ่มกันจนเป็นที่กีดขวางทางเดินของผู้อื่น

1.2.2 ไม่ยืนบังหน้าผู้อื่นเมื่อผู้อื่นอยู่ข้างหลังต้องการดูสิ่งอยู่ข้างหน้าด้วยกัน

1.2.3 ผู้น้อยควรยืนหลังผู้ใหญ่หรือผู้ที่อาวุโสกว่า

1.2.4 ในกรณีที่จะต้องยืนคำทักทายผู้อื่นด้วยความจำเป็น ควรกล่าวคำขอโทษก่อน

1.2.5 ถ้ายืนเฉพะหน้าผู้ใหญ่หรือพระสงฆ์ ควรอยู่ในลักษณะสํารวม สุภาพ ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรยืนตรงหน้าผู้ใหญ่ ควรยืนเฉียงไปทางซ้ายหรือขวาของผู้ใหญ่เล็กน้อย ยืนตรง ขาชิดกัน และมือทั้งสองข้างควรจะประสานกันไว้ข้างหน้า

จากมารยาทในการยืนข้างต้น ทั้งการยืนตามลำพัง และการยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ ควรอยู่ใน ลักษณะที่สุภาพ สํารวม เพื่อสร้างความสง่างามให้แก่ผู้ปฏิบัติ

มารยาทการเดิน เป็นการเสริมบุคลิกภาพได้อีกทางหนึ่ง เพราะขณะเดินนั้นร่างกายเกิด การเคลื่อนไหว จึงควรเดินตัวตรง หลังตรง ไม่ส่ายตัวและไหล่ไปมา มีช่วงการก้าวที่พองามไม่สั้น หรือยาวจนเกินไป (วัดดา สุวรรณภาสรี, 2551) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การเดินตามลำพัง ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.1 ควรเดินอย่างสุภาพ หลังตรง ช่วงก้าวไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป แกว่งมือในลักษณะ ปกติ มือซ้ายแกว่งไปพร้อมกับก้าวเท้าขวา มือขวาแกว่งไปพร้อมกับก้าวเท้าซ้ายในท่าที่สบายๆ จังหวะการเดินสม่ำเสมอ

1.2 ไม่ควรเดินส่ายตัวหรือโยกศีรษะหรือกอดคอ ล้วงกระเป๋าเอามือไขว้หลัง ในขณะที่เดิน พยายามทิ้งน้ำหนักตัวลงไปที่ปลายเท้าและฝ่าเท้าไม่ใช่ที่สันเท้า

2. การเดินกับผู้ใหญ่หรือเดินผ่านผู้ใหญ่ ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 ไม่เดินเร็วหรือช้ากว่าผู้ใหญ่และต้องระมัดระวังในการเดินชนผู้อยู่ข้างหน้า

2.2 เมื่อเดินกับผู้ใหญ่ให้เดินตามไปทางด้านซ้ายเยื้องไปด้านหลังระยะห่างพอควร มืออาจประสานกันอยู่ในอาการสํารวม งดการพูดคุย

2.3 เมื่อเดินผ่านผู้ใหญ่หรือผู้ที่นั่งพื้นหรือนั่งเก้าอี้ ควรก้มตัวลงเล็กน้อย จากมารยาทในการเดินข้างต้น ทั้งการเดินตามลำพัง และการเดินกับผู้ใหญ่ ควรเดินด้วยความสํารวม สุภาพ ตลอดไม่ก้าวเท้าสั้นหรือยาวจนเกินไป

มารยาทการนั่ง สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว (2551) กล่าวว่า มารยาทในการนั่ง เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเจริญของชนชาตินั้นๆ ถือเป็นมารยาทอีกแบบหนึ่ง ก็ต้องมีระเบียบแบบแผนในการนั่งให้ถูกต้องหลักการปฏิบัติของสังคมตามกาลเทศะที่แต่ละคนประสบอยู่ ไม่ว่าการนั่งนั้นจะเป็นการนั่งกับพื้นหรือนั่งบนเก้าอี้ก็ตาม โดยเฉพาะในสมัยที่ยังไม่มีเก้าอี้ใช้สังคมไทยมีแบบฉบับการนั่งกับพื้นเป็นเวลานาน โดยมารยาทในการนั่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การนั่งตามลำพัง ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.1 เมื่อนั่งกับพื้น ให้นั่งพับเพียบ ตัวตรง มือประสานกันไม่ทำแขนถ้านั่งต่อหน้าพระพุทธรูป ไม่ควรหันปลายเท้าเข้าหาพระพุทธรูป

1.2 ถ้านั่งบนเก้าอี้ ควรนั่งปล่อยตัวตามสบาย ตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้เท้าชิด เข่าชิดมือประสานหรือวางบนหน้าขา

1.3 ถ้านั่งบนเก้าอี้ ไม่ควรนั่งกางขาหรือนั่งโยกเก้าอี้

2. การนั่งต่อหน้าผู้ใหญ่ ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

2.1 ควรนั่งอยู่ในอาการสำรวม แสดงความเคารพไม่ปล่อยมือตามสบายหรือนั่งเท้าแขนต่อหน้าผู้ใหญ่ มือประสานโดยการคว่ำและหงาย

2.2 การนั่งเก้าอี้ ถ้าจะลุกขึ้นจากเก้าอี้ ควรย่อตัวเล็กน้อยแล้วเอี้ยวตัวใช้มือจับพนักเก้าอี้เลื่อนถอยหลัง แล้วจึงถอยตัวกลับออกมาจึงลุกขึ้นยืน ไม่ควรใช้เท้าหรือ ท้องขาดันเก้าอี้ให้ถอยออกไปเป็นการไม่สุภาพ

จากมารยาทในการนั่งข้างต้น ทั้งการนั่งตามลำพัง และการนั่งกับหน้าผู้ใหญ่ ควรนั่งด้วยความสำรวม สุภาพ ไม่ว่าการนั่งนั้นจะเป็นการนั่งกับพื้นหรือนั่งบนเก้าอี้ก็ตาม

2. มารยาทการแสดงความเคารพ การแสดงความเคารพจะต้องพิจารณาจากผู้ที่ได้รับ ความเคารพว่าอยู่ในฐานะใด และในโอกาสใดจึงจะสามารถแสดงความเคารพได้อย่างมีมารยาท ที่ดีงาม ถูกต้องและเหมาะสม (วัลดา สุวรรณภาศรี, 2551)

“การไว จ นีวาโต จ ...เอตมมกคฺคมุตตมํ – ความเคารพ ความสุภาพอ่อนน้อม...เป็น มงคลอันอุดม” (พระธรรมปิฎก, 2543: 323 – 324) ความเคารพ ได้แก่ กิริยาอาการที่ขยอ่งเชิดชู ซึ่งบุคคลหรือสิ่งที่ควรขยอ่งเชิดชู อันเป็นอาการตรงกันข้ามกับความดูหมิ่นเหยียดหยาม ได้แก่ การไหว้ การกราบ การนบนอบอ่อนน้อม การต้อนรับ การสำรวมกิริยาให้สงบและความเอื้อเฟื้อ เอาใจใส่ ซึ่งเป็นอาการที่แสดงให้เห็น น้ำใจว่า ตั้งใจขยอ่ง เชิดชูให้สมแก่ฐานะ ความเคารพนี้ เป็นคุณสมบัติของหมู่ชนที่เจริญ แม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้สูงสุดในโลก หาบุคคลผู้มีคุณธรรม เสมอพระองค์ไม่ได้เลย พระองค์ก็ยังทรงเคารพในธรรมที่พระองค์ตรัสรู้แล้ว(สมเด็จพระอริยวง ศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช(จวน อุฏฐายี) 2534-2535)

การแสดงความเคารพนับเป็นแสดงถึงความกตัญญูทศเวที มีสัมมาคารวะธรรมชาติของบุคคลนั้น เป็นผู้ดงามด้วยกิริยามารยาทเป็นที่รักของผู้ใหญ่ และสิ่งนี้เองเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงสายสัมพันธ์ให้ คนไทยมีที่ยึดเหนี่ยวระหว่างบุคคลที่อยู่ในชั้นเดียวหรือต่างชั้นในวัยเดียวกันหรือต่างวัยได้เป็น อย่างดี ยังผลให้บุคคลนั้นบรรลุความเจริญก้าวหน้าแห่งชีวิต มีดังต่อไปนี้

การไหว้ การไหว้เป็นมารยาทอันสำคัญยิ่งที่ควรกระทำเพื่อการเคารพและทักทายกัน โดยยกมือที่ประนมต้องนิ้วชิดกันอยู่ระหว่างกลางอก เป็นการกระพุ่มมือให้สวยงามเป็นรูปดอกบัวให้ ปลายนิ้วมือตั้งตรงขึ้นเบื้องบน ยกมือขึ้นให้ตรงสันจมูก การไหว้มาจากคำว่า “วันทา” หรือ “นมัสการ” (เครือซีเมนต์ไทย, 2528: 15)

การไหว้เป็นประเพณีไทยโบราณ มีทำที่อ่อนช้อย ละเมียดละไม แสดงความ อ่อนโยน นุ่มนวล บ่งบอกถึงความเจริญทางจิตใจของคนไทยมาช้านาน ซึ่งไม่มีชาติใดสามารถทำได้งาม เหมือนกับคนไทย ศิลปะการไหว้ของไทยนั้นเชื่อว่า ได้ถ่ายแบบมาจากนาฏศิลป์ไทย แต่ไม่ซดซ้อย กรีดกรายเหมือนท่าไหว้ในการรำรำ เพราะจะไม่น่าดูและกลายเป็นกิริยาเกินธรรมชาติไป (สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา, 2520: 28 – 29)

การไหว้ของบุคคลนั้น แบ่งออกเป็นหลายระดับ ซึ่งจะต้องเลือกให้เหมาะสมแก่กาลเทศะ ดังต่อไปนี้

1) การไหว้พระภิกษุหรือปุชนียสถานในพระพุทธศาสนา เช่น พระปฐมเจดีย์ พระพุทธรูป เป็นต้น หรือปุชนียวัตถุที่นับเนื่องในพระรัตนตรัย เช่น พระพุทธรูป เป็นต้น เมื่ออยู่ในฐานะที่จะกราบเบญจางคประดิษฐ์ไม่ได้ ก็ให้ยืนไหว้แต่กริยาเคารพให้อ่อนน้อมที่สุด และในการแสดงความเคารพไม่ควรสวมหมวก สวมรองเท้า ถ้ากางร่มต้องลดร่ม เป็นต้น

การไหว้พระ ให้ประนมมือแล้วยกขึ้นให้นิ้วหัวแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดดินผม แขนปลายนิ้วชี้กับหน้าผากไม่เอียงซ้ายหรือขวา สำหรับชายให้ค้อมตัวลงไหว้ สำหรับหญิงให้ก้มขาขาออกไปข้างหน้าเล็กน้อย แล้วย่อตัวลงไหว้ เรียกว่า ไหว้ระดับ 1

สำหรับปุชนียสถานในพระพุทธศาสนานั้น เวลาผ่านใกล้ๆ ก็ใช้ไหว้ครั้งเดียวได้ ไม่ต้องกราบเบญจางคประดิษฐ์ เบญจางคประดิษฐ์ใช้กับพระพุทธรูป พระสงฆ์ที่อยู่ในปุชนียสถาน เช่น โบสถ์ วิหาร เป็นต้น

2) การไหว้บิดามารดา ครูอาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ หรือผู้มีอาวุโสมาก ให้ประนมมือขึ้นจนนิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว ชายให้ค้อมตัวลงไหว้ หญิงก็ก้มขาขาแล้วย่อตัวลงไหว้เช่นเดียวกับไหว้ระดับ 1 การไหว้เช่นนี้เรียกว่า ไหว้ระดับ 2

3) การไหว้ผู้เคารพนับถือโดยทั่วไป รวมทั้งผู้มีฐานะเสมอกัน ให้ประนมมือจรดที่ส่วนล่างของหน้า ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดปลายคาง ปลายนิ้วชี้จรดจมูก ก้มหน้าลง เล็กน้อย ไม่ต้องค้อมตัวทั้งชายหญิง การไหว้เช่นนี้เรียกว่า ไหว้ระดับ 3

จากที่กล่าวมาข้างต้น มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ เป็นกริยามารยาทที่ดีงาม ผู้ไหว้ควรไหว้ด้วยความสุภาพ เพื่อแสดงออกถึงการแสดงความเคารพ ความมีสัมมาคารวะ

การกราบพระ เพราะถือว่าพระภิกษุเป็นผู้สืบทอดอายุพระพุทธศาสนา เป็นผู้แทนของพระรัตนตรัย เมื่อแสดงความเคารพ ควรน้อมใจระลึกถึงคุณพระรัตนตรัยด้วย

ท่านผู้หญิงพัว อนุรักษราชมณเฑียร (2530) ได้กล่าวถึง ศาสนาเป็นสถาบันสำคัญยิ่งสำหรับชนในชาติเพราะคำสอนของพระศาสดาย่อมเป็นหลักทางใจ และเป็นแนวดำเนินชีวิตให้อยู่ในทำนองคลองธรรม เพื่อความสุขสงบของชนในชาติ คนไทยได้ชื่อว่าเป็นชาติที่มีใจ นับถือมั่นอยู่ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และการปฏิบัติศาสนาประเพณีตลอดปีมิได้ขาด

ดังนั้น การเคารพพระสงฆ์ การเคารพพระพุทธรูป ซึ่งสมมติเป็นตัวแทนของพระพุทธองค์และการเคารพพระสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า มีดังนี้

1) นั่งคุกเข่าพนมมือยกขึ้นหว่างคิ้วปลายนิ้วจรดไรผม แล้วกราบแบมือลงราบกับพื้นสามครั้ง ให้น้ำผาจรดพื้นระหว่างมือที่แบกราบ เมื่อจบแล้วพนมมือขึ้นจบเหนือคิ้วอีกครั้งหนึ่ง เรียกว่า กราบในท่าเบญจางคประดิษฐ์ คือ ตั้งลงแห่งองค์ 5 ได้แก่ เข้าทั้ง 2 ฝ่ามือทั้ง 2 น้ำผาหน้าหนึ่ง ให้เข้าและสอทั้งสองตรงกัน อย่าให้ข้อศอกอยู่ในหว่างเข่าและกางออกไปข้างนอก

2) การกราบทั้งสามครั้งนี้มีความหมายดังนี้

การกราบครั้งที่ 1 กราบเพื่อระลึกถึงองค์พระพุทธเจ้า

การกราบครั้งที่ 2 กราบพระธรรมคือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

การกราบครั้งที่ 3 กราบพระสงฆ์ผู้สละแล้วซึ่งโลกีย์ เป็นสาวกผู้เจริญรอยตามสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

3) ถ้าเห็นพระสงฆ์ในเวลาที่เราอยู่นอกสถานบ้านเรือน จะย่อเข่าลงแล้วไหว้ก็ได้ แต่ให้ปลายนิ้วมือจรดที่ดินผืน เวลาเดินไปตามถนนหนทางเห็นพระสงฆ์เดินผ่านมา ควรหยุดเดินแล้ว หันหน้าไปทางพระสงฆ์ไม่ต้องไหว้ รอให้พระสงฆ์เดินผ่านไปก่อน ถ้านั่งเก้าอี้อยู่ พระสงฆ์เดินมาในที่ใกล้ ควรลุกขึ้นยืนรับและประนมมือไหว้ ถ้านั่งอยู่กับพื้นไม่ต้องลุกขึ้นยืนและไม่ต้องไหว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น มารยาทในการกราบ ผู้กราบควรกราบด้วยความสำรวม สุภาพ ไม่รีบร้อนเพื่อแสดงออกถึงความเคารพ

3. มารยาทการรับประทานอาหาร สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว (2551) กล่าวว่า การรับประทานอาหารในงานใดๆก็ตาม ถือเป็นมารยาทที่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง พึงระมัดระวัง เพื่อมิให้เกิดการเก้อเขิน สร้างบุคลิกที่เป็นกันเอง และเป็นการเสริมบุคลิกภาพ โดยมีดังนี้

- 1) เวลารับประทานอาหารต้องรับประทานอาหารโดยระมัดระวัง ไม่ทำให้เลอะเทอะมูมมาม
- 2) ไม่ใช้มือของตนเองแตะต้องหรือหยิบอาหารที่ผู้อื่นจะบริโภค
- 3) ในการรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่นต้องรอให้ผู้มีอาวุโสกว่านั่งก่อนจึงนั่ง และผู้มีอาวุโสเริ่มรับประทานอาหารก่อนจึงรับประทานอาหาร
- 4) ถ้านั่งเก้าอี้ควรนั่งตัวตรง ไม่ทำวสอกบนโต๊ะอาหาร ถ้านั่งกับพื้นควรนั่งพับเพียบเรียบร้อยและตั้งตัวตรงไม่ทำวแซน
- 5) ในเวลารับประทานอาหารแบบไทยควร ถือช้อนด้วยมือขวาและส้อมด้วยมือซ้าย ถือรับประทานอาหารแบบฝรั่งที่ต้องใช้มีดกับส้อม ถือมีดด้วยมือขวา ถือส้อมด้วยมือซ้าย

จากที่กล่าวมาข้างต้น มารยาทไทยประกอบด้วย มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบและมารยาทในการรับประทานอาหาร ล้วนเป็นสิ่งที่ควรนำไปประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียโดยผ่านกระบวนการทางโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความหมายของมัลติมีเดีย

มัลติมีเดีย หมายถึง การนำองค์ประกอบของสื่อชนิดต่าง ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ โดยผ่านกระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์ (ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ, 2546)

มัลติมีเดีย หมายถึง การใช้สื่อมากกว่า 1 สื่อ ร่วมกันนำเสนอข้อมูลข่าวสาร โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับสื่อสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้มากกว่า 1 ช่องทาง และหลากหลายรูปแบบ (บุปผชาติ ทัพทิกิรณ และคณะ, 2544)

สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง การใช้อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อร่วมกันนำเสนอข้อมูลเป็นหลัก โดยเน้นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากเทคนิคการนำเสนอ (พจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน)

สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) หรือสื่อประสม จะหมายถึง การนำสื่อหลายๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน เช่น รูปภาพ เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เทปบันทึกเสียง วีดีโอ ฯลฯ เพื่อให้การเสนอผลงานหรือการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่างๆ นอกจากการบรรยายเพียงอย่างเดียว โดยที่ผู้ฟัง หรือผู้เรียนมิได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อสื่อโดยตรง (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

สื่อมัลติมีเดีย จะหมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์แสดงผล ในลักษณะผสมสื่อหลายชนิดเข้าด้วยกัน โดยเน้นที่การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เห็น ได้เลือก และรับฟังข้อมูลข่าวสารผ่านจอคอมพิวเตอร์ โดยข้อมูล และข่าวสารต่างๆ จะรวมรูปแบบของตัวอักษร รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง และ วีดีโอ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถตอบโต้ และมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อโดยตรงได้ และเมื่อนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการศึกษา จึงนิยมเรียกว่าสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา (ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

จากความหมายข้างต้น สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง สื่อที่สร้างโดยการนำองค์ประกอบของสื่อชนิดต่าง ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพนิ่ง เสียง ผ่านกระบวนการทางระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ผู้ใช้สามารถตอบโต้ และมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อได้โดยตรง ประกอบด้วย การให้ความรู้ การฝึกปฏิบัติ และการสรุปความเข้าใจ เพื่อสามารถเรียนรู้ได้ตามความต้องการ อีกทั้งยังตอบสนองต่อความแตกต่างทางการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน

ประเภทของสื่อมัลติมีเดีย

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า สื่อมัลติมีเดียเพื่อศึกษานั้น คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบเพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยผู้ออกแบบ หรือกลุ่มผู้ผลิตโปรแกรม ได้บูรณาการเอาข้อมูลรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ และข้อความ เข้าไปเป็นองค์ประกอบเพื่อการสื่อสาร และการให้ประสบการณ์ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพนั่นเอง บทบาทของสื่อมัลติมีเดียเพื่อศึกษามี 2 ประเภทดังนี้

1. สื่อมัลติมีเดียเพื่อนำเสนอข้อมูล

เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบ เพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูลสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา โดยใช้คอมพิวเตอร์ร่วมเป็นฐานในการนำเสนอข้อมูลด้วย เช่น ควบคุมการเสนองานสไลด์มัลติวิชั่น ควบคุมการนำเสนอในรูปแบบของวิดีโอเชิงโต้ตอบ (Interactive Video) และเครื่องเล่นซีดี-รอม ให้เสนองานนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว ตามเนื้อหาบทเรียนที่ปรากฏอยู่บนจอคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปการสื่อสารทางเดียว

2. สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการผลิตเพิ่มสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา และนำเสนอเพิ่มที่ผลิตแล้วแก่ผู้ศึกษา ผู้ศึกษาก็เพียงแค่เปิดเพิ่มเพื่อเรียน หรือใช้งาน ตามที่โปรแกรมสำเร็จรูปกำหนดไว้ ก็จะได้เนื้อหาลักษณะต่าง ๆ อย่างครบถ้วน โดยการนำเสนอข้อมูลของสื่อมัลติมีเดียนี้ จะเป็นไปในลักษณะสื่อมัลติมีเดียเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interact)

จากประเภทของสื่อมัลติมีเดีย จะเห็นได้ว่า สื่อมัลติมีเดียเพื่อนำเสนอข้อมูลเป็นการสื่อสารทางเดียว ส่วนสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นลักษณะของการสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ แต่ทั้งสองประเภทล้วนให้ความรู้แก่ผู้เรียนด้วยกันทั้งสิ้น

คุณลักษณะสำคัญของสื่อมัลติมีเดีย

สื่อมัลติมีเดียมีลักษณะสำคัญที่แตกต่างไปจากสื่อประเภทอื่นๆหลายอย่าง โดยศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. สารสนเทศ หมายถึง เนื้อหาสาระที่ได้รับการเรียบเรียงแล้วเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือได้รับทักษะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ผู้สร้างได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ โดยอาจจะนำเสนอเนื้อหาในลักษณะทางตรงหรือทางอ้อม
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล การตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งจากบุคลิกภาพ สถิติปัญญา ความสนใจ พื้นฐานความรู้ คือลักษณะสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยผู้เรียนมีอิสระในการควบคุมการเรียนของตนเอง รวมทั้งการเลือกรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับตนได้
3. การโต้ตอบ เนื่องจากผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากได้มีการโต้ตอบหรือปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน
4. ผลป้อนกลับโดยทันที การให้ผลป้อนกลับนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

จากความสำคัญของสื่อมัลติมีเดีย ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการโต้ตอบแก่ผู้เรียน และมีผลป้อนกลับทันที เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน

การพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย

ในการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย นั้น ต้องใช้เวลามากในการพัฒนา ทั้งนี้เพราะเป็นโปรแกรมที่ต้องนำภาพกราฟิกและสื่อเสียงรวมทั้งเทคนิควิธีต่างๆมาผสมผสานกับซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดปัญหาในเรื่องคุณภาพของโปรแกรมที่ยังไม่ดีพอ โดยสาเหตุหลัก คือ ขาดการวางแผนในการพัฒนา เพื่อให้การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย มีคุณภาพ แนวทางในการสอน ลำดับขั้นตอนต่างๆในการพัฒนาโปรแกรมก็เป็นสิ่งที่ซับซ้อน ละเอียดย่อยและเป็นเรื่องที่ยากยิ่งยัก ดังนั้น

ในปัจจุบันจึงไม่เป็นที่แปลกเลยที่จะพบปัญหาต่าง ๆ มากมายในสื่อมัลติมีเดีย สามารถนำมาใช้งาน ได้จริงคุ้มค่ากับเวลาและการลงทุน ดังนั้นจึงมีการสร้างแนวทางในการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเป็น ขั้นตอนตามลำดับ (อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์, 2530) ประกอบด้วย การเลือกเนื้อหาและกำหนด จุดหมายทั่วไป การวิเคราะห์ผู้เรียน การกำหนดจุดหมายเชิงพฤติกรรม การวิเคราะห์เนื้อหา แยก เนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย การออกแบบบทเรียน โปรแกรม การสร้างโปรแกรม การลงมือเขียน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การป้อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ การทดลองหาประสิทธิภาพ การนำไปใช้ และการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนการออกแบบและสร้างสื่อมัลติมีเดีย

การออกแบบและการสร้างสื่อมัลติมีเดีย แบ่งได้ 6 ขั้นตอนต่อไปนี้ (ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง, 2545)

1. การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาจะทำให้สื่อมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่จะนำไปใช้งาน ตามวัตถุประสงค์ได้ต้องให้ความสนใจรอบคอบ ใช้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เข้าช่วยรวมทั้งต้องอาศัยผู้ที่ เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์ เริ่มต้นตั้งแต่การพิจารณา หลักสูตร การกำหนดวัตถุประสงค์ และการกำหนดขอบข่ายของเนื้อหา

2. การออกแบบการดำเนินเรื่อง

การออกแบบการดำเนินเรื่องเพื่อกำหนดขั้นตอนการเข้าสู่ส่วนต่างๆ ของสื่อมัลติมีเดีย เช่น ส่วนของชื่อเรื่อง ส่วนแนะนำการใช้บทเรียน ส่วนวัตถุประสงค์ในการเรียน ส่วนของเนื้อหา ส่วนของแบบทดสอบ ตลอดจนการกำหนดในส่วนของการออกจากบทเรียน การออกแบบในส่วน ของการดำเนินเนื้อหานั้นมีความสำคัญอย่างมาก ผู้ออกแบบต้องกำหนดการเดินเรื่องในบทต่างๆ และเนื้อหาย่อยๆ ในบทเช่นแต่ละบทให้มีความสะดวกในการเรียน ดังนั้นในขั้นตอนนี้ผู้สร้างจะต้อง นำหลักการออกแบบการสอนมาช่วยในการออกแบบ

3. การเขียนบทดำเนินเรื่อง

การเขียนบท หมายถึง การเขียนเรื่องราวของบทเรียนที่ประกอบด้วยเนื้อหาแบ่งออกเป็นเฟรมตามวัตถุประสงค์และรูปแบบการนำเสนอ โดยร่างเป็นเฟรมย่อยๆ เรียงตามลำดับตั้งแต่เฟรมที่ 1 จนถึงเฟรมสุดท้ายของบทเรียน บทดำเนินเรื่องจะประกอบด้วยภาพ ข้อความ ลักษณะของภาพและเงื่อนไขต่างๆ โดยมีลักษณะเช่นเดียวกันกับบทสคริปต์ของการถ่ายทำสไลด์หรือภาพยนตร์ การเขียนบทดำเนินเรื่องจะยึดหลักของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่ผ่านมาเป็นหลัก บทดำเนินเรื่องจะใช้เป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนในขั้นต่อไป ดังนั้นการสร้างบทดำเนินเรื่องจึงต้องมีความละเอียดรอบคอบและสมบูรณ์ เพื่อให้การสร้างบทเรียนในขั้นต่อไปทำได้ง่ายและเป็นระบบ อีกทั้งยังสะดวกต่อโอกาสใช้บทเรียนในภายหลัง การเขียนบทที่ดีผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น การถ่ายโทรทัศน์ การตัดต่อ การบันทึกเสียง การถ่ายภาพนิ่ง การใช้คอมพิวเตอร์สร้างภาพเคลื่อนไหว ภาพกราฟิก และการใช้ภาษาเทคนิคต่างๆ ที่ผู้เขียนบทใช้สื่อสารกับผู้ปฏิบัติได้อย่างเข้าใจ นอกจากนี้ผู้เขียนบทต้องมีความคิดสร้างสรรค์ ต้องใช้จินตนาการ และสามารถนำหลักการทางด้านจิตวิทยาการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการกำหนดภาพและเสียงได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและลักษณะของผู้เรียน

4. การเลือกโปรแกรมหลักและโปรแกรมตกแต่งในการสร้างบทเรียน

โปรแกรมหลักและโปรแกรมตกแต่งในการสร้างบทเรียนนั้นมีหลายโปรแกรม เช่น Macromedia Authorware, Macromedia Dreamweaver, Toolbook Director, Macromedia Flash, 3D Studio Max, Adobe Photoshop, Adobe Illustrator เป็นต้น การเลือกใช้โปรแกรมใดนั้นโดยมากจะขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามการสร้างมักใช้โปรแกรมหลักที่ใช้ในการสร้างเพียงโปรแกรมเดียว โดยผู้สร้างจะต้องอาศัยความชำนาญและมีประสบการณ์ในด้านการเขียนโปรแกรมต่างๆ มาแล้วเป็นอย่างดี การตกแต่งให้สวยงามและการทำเทคนิคต่างๆ มีความจำเป็นต้องใช้หลายโปรแกรมร่วมกัน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงเครื่องมืออื่นอีกมากมาย เช่น กล้องโทรทัศน์ เครื่องตัดต่อหรือโปรแกรมที่ใช้ในการตัดต่อเพื่อสร้างภาพเคลื่อนไหว ห้องบันทึกเสียงและอุปกรณ์สำหรับบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพนิ่งสำหรับสร้างภาพนิ่ง เป็นต้น

5. การสร้างสื่อมัลติมีเดีย

ในขั้นตอนนี้ จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือใช้โปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์สร้างตามขั้นตอนที่ดำเนินการมาแล้วทั้งหมด คือ การดำเนินเรื่อง และบทดำเนินเรื่อง

6. การหาประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดีย

การประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเป็นการตรวจสอบว่าบทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนเพียงใด ซึ่งแนวคิดในการประเมินมีหลายวิธี แต่วิธีการประเมินที่น่าเชื่อถืออย่างหนึ่ง คือ วิธีการประเมินที่ใช้กระบวนการวิจัยเชิงพัฒนา ซึ่งมีวิธีการประเมินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นผู้ประเมินคุณภาพบทเรียนที่สร้างขึ้นในเบื้องต้น หลังจากนั้นจึงนำบทเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียน โดยหลังจากเรียนเสร็จสิ้นทั้งหมดแล้วให้ทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการเรียนรู้ที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและการทำแบบทดสอบจะนำไปเป็นข้อมูลสำคัญในการพิจารณาประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียที่สร้างขึ้น

จากการขั้นตอนการออกแบบและการสร้างสื่อมัลติมีเดีย ข้างต้น ผู้สร้างควรเริ่มจากการวิเคราะห์เนื้อหา ออกแบบการดำเนินเรื่อง เขียนบทดำเนินเรื่องโดยการกำหนดภาพและเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อหา เลือกโปรแกรมสำหรับสร้างบทเรียน และสร้างสื่อมัลติมีเดียโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ตลอดจนหาประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดีย

บทบาทของสื่อมัลติมีเดีย

สื่อมัลติมีเดียมีบทบาทที่สำคัญทั้งกับผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2546) ได้สรุปไว้โดยมีรายละเอียดดังนี้

- เป้าหมาย คือ การสอน อาจใช้ช่วยในการสอนหรือสอนเสริมก็ได้
- ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเอง หรือเรียนเป็นกลุ่มย่อย 2-3 คน

- มีวัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะ โดยครอบคลุมทักษะความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และเจตคติ ส่วนจะเน้นอย่างใดมากน้อย ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และโครงสร้างของเนื้อหา

- เป็นลักษณะการสื่อสารแบบสองทาง

- ใช้เพื่อการเรียนการสอน แต่ไม่จำกัดว่าต้องอยู่ในระบบโรงเรียนเท่านั้น

- ระบบคอมพิวเตอร์สื่อมัลติมีเดียเป็นชุดของฮาร์ดแวร์ที่ใช้ในการส่งและรับข้อมูล

- รูปแบบการสอนจะเน้นการออกแบบการสอน การมีปฏิสัมพันธ์ การตรวจสอบความรู้ โดยประยุกต์ทฤษฎีจิตวิทยา และทฤษฎีการเรียนรู้เป็นหลัก

- โปรแกรมได้รับการออกแบบให้ผู้เรียนเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด

- การตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อ นับเป็นขั้นตอนสำคัญที่ต้องกระทำ

จากบทบาทของสื่อมัลติมีเดียข้างต้น จะเห็นได้ว่า สื่อมัลติมีเดียเป็นลักษณะของการสื่อสารแบบสองทาง เหมาะสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้ผู้เรียนรู้เกิดทักษะความรู้ ความจำและความเข้าใจจากสื่อมัลติมีเดีย

ข้อดีของสื่อมัลติมีเดีย

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้สรุปเกี่ยวกับข้อดีและข้อจำกัดของสื่อมัลติมีเดียไว้ดังนี้

1. เทคโนโลยีด้านสื่อมัลติมีเดียช่วยให้การออกแบบบทเรียน ตอบสนองต่อแนวคิด และทฤษฎีการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของสื่อมัลติมีเดียว่า สามารถช่วยเสริมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้

2. สื่อมัลติมีเดียในรูปแบบของซีดีรอม ใช้งานง่าย เก็บรักษาง่าย พกพาได้สะดวก และสามารถทำสำเนาได้ง่าย

3. สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพ ความต้องการ และความสะดวกของตนเอง สามารถสร้างสถานการณ์จำลอง จำลองประสบการณ์ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. ผู้สอนสามารถใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อสอนเนื้อหาใหม่ เพื่อการฝึกฝน เพื่อเสนอสถานการณ์จำลอง และเพื่อสอนการคิดแก้ปัญหา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้เป็นประการสำคัญ รูปแบบต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ และรูปแบบการคิดหาคำตอบ

5. สื่อมัลติมีเดียช่วยสนับสนุนให้มีสถานที่เรียนไม่จำกัดอยู่เพียงห้องเรียน เท่านั้น ผู้เรียนอาจเรียนรู้ที่บ้าน ที่ห้องสมุด หรือภายใต้สภาพแวดล้อมอื่นๆ ตามเวลาที่ ตนเองต้องการ

6. เทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดีย สนับสนุนให้เราสามารถใช้สื่อมัลติมีเดียกับผู้เรียนได้ ทุกระดับอายุ และความรู้ หลักสำคัญอยู่ที่การออกแบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนเท่านั้น

7. สื่อมัลติมีเดียที่มีคุณภาพ นอกจากจะช่วยให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนของโรงเรียนหรือหน่วยงานแล้ว ความก้าวหน้าของระบบเครือข่าย ยังช่วยส่งเสริมให้การใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาอื่นๆ อีกด้วย

ข้อจำกัดของสื่อมัลติมีเดีย

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้สรุปเกี่ยวกับข้อจำกัดของสื่อมัลติมีเดียไว้ดังนี้

1. การออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพเหมาะสมตามหลักทางจิตวิทยา และการเรียนรู้แล้วยังมีน้อย เมื่อเทียบกับการออกแบบโปรแกรมเพื่อใช้ในวงการด้านอื่น ๆ ทำให้สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษาไม่มากนัก และขอบเขตจำกัดที่จะนำมาใช้ในการเรียนวิชาต่าง

2. การที่จะให้ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อศึกษานั้นเป็นงานที่ต้องอาศัยเวลา สติปัญญา และความสามารถเป็นอย่างยิ่ง ทำให้เป็นการเพิ่มภาระของผู้สอนให้มากยิ่งขึ้น

3. เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสื่อมัลติมีเดียมีการเปลี่ยนแปลงเร็วมาก ทำให้ผู้ผลิตสื่อ มัลติมีเดียต้องหาความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเสมอ

จากข้อดีและข้อจำกัดข้างต้น ผู้ออกแบบสื่อมัลติมีเดียควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ สื่อมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพและผู้เรียนได้รับความรู้จากสื่อมัลติมีเดียมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราภรณ์ พัฒนาศิริ (2535) ได้ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูกับพัฒนาการด้านนิสสัยส่วนบุคคลของ สังคมเด็กปฐมวัย ในอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัย พบว่า มารดาอบรมเลี้ยงดูในด้าน สังคมได้ดีที่สุด เด็กมีพัฒนาการด้านนิสสัยส่วนบุคคลและสังคมด้านรับประทานอาหารด้วยช้อนดี ที่สุด การศึกษาความสัมพันธ์พบว่า การอบรมเลี้ยงดูด้านสังคมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ พัฒนาการด้านนิสสัยส่วนบุคคลและสังคมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นวลละออง หงส์ภู (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 235 คน ผลวิจัยพบว่า แบบวัดที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพสามารถนำไปใช้วัดคุณธรรม จริยธรรมและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.63- 0.80 ค่าอำนาจจำแนก 0.26-0.64

อุษา อินทปัญญา (2536) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อมารยาทในชั้นเรียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ อำเภอพระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ จำนวน 20 คน สุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน ปรากฏว่า ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติ มีมารยาทในชั้นเรียนได้ดีกว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพ็ญศรี ประทุมรุ่ง (2541) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อมารยาทในการรับประทานอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทุ่งมะกอก อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เป็นรายบุคคลมีมารยาทในการรับประทานอาหารไม่แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเป็นรายกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสนีย์ โกสยวัฒน์ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การเขียนแผนการจัดประสบการณ์สำหรับครูผู้สอนระดับปฐมวัยศึกษา ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับครูผู้สอนระดับปฐมวัยศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 88.33/86.50 และการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การเขียนแผนการจัดประสบการณ์สำหรับครูผู้สอนระดับปฐมวัยศึกษาสามารถใช้ได้ดีและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถกับเด็กปฐมวัยศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

นกรเพ็ญ อุดวงษ์ (2548) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาทในสังคมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจอก (ภักดีนรเศรษฐ) เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีมารยาทในสังคมได้เหมาะสมเพิ่มมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาททางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Woodul *et al.* (2000) ได้ทำการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนในลักษณะการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้สื่อมัลติมีเดียพบว่าผู้เรียนที่ได้ทำการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้สื่อมัลติมีเดียมีทักษะทางสังคมดีขึ้นและมีทัศนคติที่ดีขึ้น และเกิดความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) เพื่อศึกษาผล
การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทย
ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยดำเนินการ
วิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยอายุ 3 ½ - 4 ½ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2552 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 96 คน โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยอายุ 3 ½ - 4 ½ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการจับฉลาก
รายชื่อห้องเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 1 ห้อง จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 3 ห้องเรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในการวิจัยครั้งละ 30 นาที สัปดาห์ละ 3 ครั้ง จำนวน 8 สัปดาห์ รวม 24 ครั้ง
ช่วงเดือนมกราคม ถึง กุมภาพันธ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อ
มัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทย
และแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โดยรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้มีดังนี้

1. แผนประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย
จำนวน 24 แผน

1.1 การสร้างสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทย

1.2 การสร้างแผนประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีมารยาทไทย
ของเด็กปฐมวัย

2. แบบทดสอบความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย มีลักษณะเป็นข้อคำถาม
ในสถานการณ์ต่างๆที่เป็นรูปภาพ เพื่อให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่เหมาะสม

3. แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ

การสร้างและทดสอบเครื่องมือ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. การสร้างแผนประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีมารยาทไทยของ
เด็กปฐมวัย จำนวน 24 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างสื่อมัลติมีเดีย จากหนังสือ ตำรา และเอกสารต่างๆ

1.2 กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละตอน โดยการศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทย จากนั้นนำมากำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.3 นำเนื้อหาที่ได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเรียบร้อยแล้วมาเขียนเป็นบทดำเนินเรื่องให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ตั้งไว้ โดยบทดำเนินเรื่องจะประกอบด้วย ภาพ ข้อความ ลักษณะของภาพ รายละเอียดของรูปภาพตลอดจนคำบรรยายเนื้อหา โดยมีเนื้อหาที่ส่งเสริมมารยาทไทย ซึ่งประกอบด้วย

- มารยาทในอิริยาบถการยืน
- มารยาทในอิริยาบถการเดิน
- มารยาทในอิริยาบถการนั่ง
- มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)
- มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)
- มารยาทในการรับประทานอาหาร

1.4 นำบทดำเนินเรื่องข้างต้นไปเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบรายละเอียดของเนื้อหา ความสอดคล้องของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับบทดำเนินเรื่อง ลักษณะของภาพ ข้อความ และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

1.4.1 รองศาสตราจารย์สายสมร ศรีสุขประเสริฐ อาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี แสงเจริญ อาจารย์ประจำ โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.4.3 อาจารย์จุไรพร รอดเชื้อ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนคหกรรมศาสตร์เกษตร

1.5 ปรับปรุงบทดำเนินเรื่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ ปรับแก้ภาษาที่ใช้ให้เป็นภาษาพูดเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยและเข้าใจได้ง่าย เพิ่มคำอุทาน เช่น โอ๊ะ โอ, อู๊, เพื่อบ่งบอกว่าสิ่งที่เด็กเลือกยังไม่ถูกต้อง และคำชม เช่น ดีจังค่ะ, ถูกต้องแล้วค่ะ เพื่อบ่งบอกว่าสิ่งที่เด็กเลือกถูกต้องและเหมาะสม และควรอธิบายเพิ่มเติมว่ารูปที่เลือกถูกต้องหรือไม่ถูกต้องเพราะอะไร อีกทั้งยังปรับปรุงรูปภาพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากนั้นนำบทดำเนินเรื่องที่ปรับแก้เรียบร้อยแล้วไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.6 นำบทดำเนินเรื่องที่ปรับแก้แล้ว นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รูปภาพ ความสอดคล้องของเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.7 เมื่อได้บทดำเนินเรื่องที่ถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยจึงนำบทดำเนินเรื่องมาพัฒนาเป็นสื่อมัลติมีเดีย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อใส่ภาพ เสียง สีให้มีความน่าสนใจ

1.8 นำสื่อมัลติมีเดียเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ รูปภาพ สี เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

1.9 นำสื่อมัลติมีเดียมาปรับปรุง แก้ไขตามที่ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแนะนำดังนี้ รูปภาพที่ใช้ช่วยให้รูปหันไปในทิศทางเดียวกัน ตัวเลขที่อยู่ในส่วนของตัวเลขเลือกในแบบทดสอบควรใช้เลขไทยแทนเลขฮินดูอารบิก ใช้สีเส้นที่สดใสไม่จืดหรือแสบตาจนเกินไป

1.10 ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการนำสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยไปทดลองใช้ ที่โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2552 ภาคเรียนที่ 2

1.10.1 นำสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล ปีที่ 2 จำนวน 30 คน โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งได้ผลการทดลองดังนี้

1) คะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย

1.1) คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย ก่อนการทดลองที่คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.03 ส่วนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .730 ซึ่งเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบ โดยใช้สถิติการทดสอบค่า t พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดลอง ผู้วิจัยพบว่า เด็กมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้ง 3 ด้าน คือ มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพ การไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

2) คะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

การแสดงมารยาทไทยในเด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.73 ซึ่งแจกแจงเป็นรายด้านได้ดังนี้ มารยาทในอิริยาบถการยืน เดิน นั่ง มีคะแนนเฉลี่ย 1.72 มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) มีคะแนนเฉลี่ย 1.73 และมารยาทในการรับประทานอาหารมีคะแนนเฉลี่ย 1.73 ซึ่งหมายถึง เด็กมีการแสดงมารยาทไทยอยู่ในเกณฑ์ดี คือ เด็กสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องด้วยตนเอง และแสดงมารยาทไทยได้อย่างเหมาะสม

3) ผลจากการทดลอง พบว่า เด็กแสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยได้ถูกต้อง แต่เพียงเล็กน้อยที่เด็กยังสับสน เช่น การไหว้ผู้ใหญ่กับการไหว้พระปาลายนี้นับว่าจะอยู่ในตำแหน่งต่างกัน ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมประกอบสื่อควรเน้นให้เด็กสามารถแยกแยะความแตกต่างได้

1.11 นำสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้ว นำเสนอแก่คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรม

1.12 นำสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยที่ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ และจากการนำไปทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับการเรียงลำดับเนื้อควรรนำเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหารไว้หลังสุด ผลการเรียนรู้ควรระบุให้ชัดเจน ตารางบทดำเนินเรื่อง ควรให้ผลการเรียนรู้อยู่ในช่องแรก ภาษาที่ใช้ควรให้มีความกระชับ เข้าใจง่ายและช่วยเสริมแรง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.13 นำสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน

สรุปการพัฒนาและปรับปรุงสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย
มีรายละเอียดดังนี้

ครั้งที่ 1 ปรับแก้ภาษาที่ใช้ให้เป็นภาษาพูดเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยและเข้าใจได้ง่าย เพิ่มคำอุทาน เช่น โอ๊ะ โอ อู๊อู๊ เพื่อบ่งบอกว่าสิ่งที่เด็กเลือกยังไม่ถูกต้อง และคำชม เช่น ดีจังค่ะ, ถูกต้องแล้วค่ะ เพื่อบ่งบอกว่าสิ่งที่เด็กเลือกถูกต้องและเหมาะสม และควรอธิบายเพิ่มเติมว่ารูปที่เลือกถูกต้องหรือไม่ถูกต้องเพราะอะไร อีกทั้งยังปรับปรุงรูปภาพให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ครั้งที่ 2 ปรับแก้รูปภาพที่ใช้โดยให้รูปหันไปในทิศทางเดียวกัน ตัวเลขที่อยู่ในส่วนของตัวเลือกในแบบทดสอบควรใช้เลขไทยแทนเลขฮินดูอารบิก ใช้สีสันที่สดใสไม่จืดหรือแสบตาจนเกินไป

ครั้งที่ 3 ปรับการเรียงลำดับเนื้อควรรนำเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหารไว้หลังสุด ผลการเรียนรู้ควรระบุให้ชัดเจน ตารางบทดำเนินเรื่อง ควรให้ผลการเรียนรู้อยู่ในช่องแรก ภาษาที่ใช้ควรให้มีความกระชับ เข้าใจง่ายและช่วยเสริมแรง

2. การวางแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เป็นแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทย การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ตลอดจนทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมจากตัวแบบของ Albert Bandura ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากตัวแบบในสื่อมัลติมีเดีย เช่น ทางคำพูด รูปภาพ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง เพราะเด็กกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวและลงมือกระทำด้วยตนเอง เมื่อเกิดการกระทำหรือปฏิบัติหลายๆ ครั้ง ก็จะเกิดเป็นลักษณะนิสัยส่วนบุคคลอันเกิดจากการเลียนแบบนั่นเอง

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 24 แผน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมดังนี้

แนวทางการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรกสัปดาห์ที่ 1-6 เป็นการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย โดยเน้นให้ความรู้ความเข้าใจ การฝึกปฏิบัติและการตอบคำถาม โดยจะเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทั้งทางความคิด และพฤติกรรมอย่างเท่าเทียมกัน ผ่านกิจกรรม เช่น การแสดงท่าทางประกอบเพลง บทบาทสมมุติ วาดรูประบายสี กิจกรรมกลุ่ม การแสดงละคร การปะติดรูปภาพ การแยกแยะรูปภาพมารยาทที่ควรปฏิบัติกับมารยาทที่ไม่ควรนำไปปฏิบัติ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกอภิปราย แสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อ ประกอบด้วยเรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพ การไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร ส่วนสัปดาห์ที่ 7-8 เป็นการจัดกิจกรรมบูรณาการทั้ง 6 เรื่อง เพื่อให้เด็กสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้

2.3 สร้างคู่มือแผนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ซึ่งคู่มือนี้ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย แนวทางการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย รายละเอียดการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย บทบาทของครู บทบาทของเด็ก การประเมินผล และตารางวันและเวลาการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

2.4 นำแผนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง

2.5 ผู้วิจัยปรับแก้แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการปรับเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ และกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยมากยิ่งขึ้น และควรเป็นกิจกรรมที่เด็กได้แสดงออก ได้ปฏิบัติจริง รวมทั้งปรับสถานการณ์ที่ใช้ควรเป็นสถานการณ์ใกล้ตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง

2.6 นำแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.7 นำแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยที่ได้ทำการทดลอง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีการปรับด้านภาษาให้เหมาะสมกับเด็ก แก้ไขให้มีความชัดเจน ปรับกิจกรรมให้เด็กได้แสดงออกอย่างทั่วถึง

2.8 นำแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและหลังจากผ่านการทดลองใช้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน ประเมิน โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งแบ่งความเหมาะสมเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

ให้คะแนน	5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ให้คะแนน	4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ให้คะแนน	3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ให้คะแนน	2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ให้คะแนน	1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2.9 การแปลความหมาย ผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของแผนการจัดกิจกรรม ประกอบสื่อมัลติมีเดีย เพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนน 4.51 – 5.50 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ช่วงคะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ช่วงคะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ช่วงคะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ช่วงคะแนน 0.50 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

2.10 ผลจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน มีคะแนนความเหมาะสมเท่ากับ 4.00 ถึง 5.00 และโดยรวมมีคะแนนความเหมาะสมเท่ากับ 4.52 หมายความว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

3. การสร้างแบบทดสอบความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทย

3.2 สร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทย จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพ การไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร โดยมีลักษณะเป็นคำถามในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งมีรูปภาพเป็นตัวเลือก เพื่อให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่ควรปฏิบัติได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ตารางที่ 1 โครงสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทย

เรื่อง	จำนวน (ข้อ)
มารยาทในอิริยาบถต่างๆ	
- การยืนต่อหน้าผู้ใหญ่และการยืนเข้าแถว	2
- การเดินตามหลังผู้ใหญ่และการเดินในแถว	2
- การนั่งเก้าอี้และการนั่งกับพื้น	2
มารยาทในการรับประทานอาหาร	
- การรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น	1
- การดื่กอาหารและการเก็บภาชนะ	1
มารยาทในการแสดงความเคารพ	
- การไหว้	1
- การกราบ	1

3.3 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทย เสนอต่อ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบรายละเอียดของเนื้อหา ภาษาที่ใช้และรูปภาพประกอบคำถามให้เหมาะสมตรงกับมารยาทไทย

3.4 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทยของ เด็กปฐมวัยที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและหลังจากผ่านการทดลองใช้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาและทำการประเมินแบบวัดความเข้าใจ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบตรงหรือสอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบตรงหรือสอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ การเรียนรู้

3.5 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความเข้าใจ มารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โดยใช้สูตร IOC ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความเข้าใจ มารยาทไทยเท่ากับ 0.75 ซึ่งทุกข้อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เนื่องจากมีคะแนน ตั้งแต่ 0 .67 ขึ้นไป

3.6 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับภาษาที่ใช้ และรูปภาพประกอบคำถามให้มีความชัดเจนและเข้าใจง่ายเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย แล้วจึงนำแบบวัดความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทยไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.7 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทยมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนก ซึ่งแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทยทั้ง 10 ข้อ มีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .80

4. การสร้างแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการสร้างดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทย การสังเกตพฤติกรรม การบันทึกพฤติกรรม และการให้คะแนนแบบ Scoring rubrics เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย

4.2 สร้างแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics เพื่อบันทึกการแสดงมารยาทไทยในช่วงเวลารับประทานอาหารกลางวัน ก่อนนอนกลางวัน และรับประทานอาหารว่าง

4.3 นำแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาการแก้ไขที่กำหนด ภาษาที่ใช้เหมาะสมตรงกับพฤติกรรมมารยาทไทย ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับมารยาท

ในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพการไหว้ การกราบ และ มารยาทในการรับประทานอาหาร

4.4 นำแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics มาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละเรื่องให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมถึงแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทยให้มีความชัดเจนเพื่อสามารถบันทึกได้อย่างรวดเร็ว และ สะดวกแก่การประเมิน

4.5 นำแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics มาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนน

4.6 นำแบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย ที่ได้ทดลองใช้ และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และปรับปรุงจนเรียบร้อยแล้ว โดยกำหนดเกณฑ์การแสดงออกมารยาทไทยและแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1993) ดังนี้

คะแนน 1.5 ขึ้นไป หมายถึง เด็กมีการแสดงมารยาทไทยอยู่ในระดับดี
 คะแนน 1.0 ขึ้นไป หมายถึง เด็กมีการแสดงมารยาทไทยอยู่ในระดับพอใช้
 คะแนน 0.5 ขึ้นไป หมายถึง เด็กมีการแสดงมารยาทไทยอยู่ในระดับปรับปรุง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แจ้งถึง อาจารย์ใหญ่โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. สร้างความคุ้นเคยกับเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ก่อนการดำเนินการทดลอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) ชนิดแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและทดสอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีลักษณะการทดลองดังนี้

ตารางที่ 2 แผนการทดลอง One-Group Pretest-Posttest Design

คะแนน	Treatment	คะแนน
O_1	X	O_2
O_1 แทน คะแนนการทดสอบครั้งที่ 1		
X แทน การสอนโดยใช้ชี้นิทานส่งเสริมมารยาทไทย ครั้งที่ 1 - 12		
O_2 แทน คะแนนการทดสอบครั้งที่ 2		

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) เพื่อวัดความประพฤติด้านความมีมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ดังนี้ มารยาทในอิริยาบถต่างๆ (การยืน การเดิน การนั่ง) มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทในการแสดงความเคารพ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถามในสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นรูปภาพ เพื่อให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่เหมาะสม

5. ระยะทำการทดลอง โดยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ตามแผนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียทั้ง 24 แผน จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

ตารางที่ 3 โครงสร้างแบบวัดความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทย

แผนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย	จำนวน (เรื่อง)
มารยาทในอิริยาบถ การยืน	2
มารยาทในอิริยาบถ การเดิน	2
มารยาทในอิริยาบถ การนั่ง	2
มารยาทในการรับประทานอาหาร	2
มารยาทในการแสดงความเคารพ(การไหว้)	2
มารยาทในการแสดงความเคารพ(การกราบ)	2

โดยจัดกิจกรรมวันละ 2 ครั้ง คือ เช้า – บ่าย โดยใช้เวลาครั้งละ 30 นาที หลังจากจัดกิจกรรมในช่วง – บ่ายเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะทำการบันทึกการแสดงมารยาทไทยในสถานการณ์ที่กำหนด และสถานการณ์ตามธรรมชาติ โดยเก็บความถี่การแสดงมารยาทไทย

4. ภายหลังการทดลองในแต่ละด้านของมารยาทไทย คือ มารยาทในอิริยาบถต่างๆ (การยืน การเดิน การนั่ง) มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทในการแสดงความเคารพ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบวัดความเข้าใจของเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับมารยาทไทย ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการทำทดสอบก่อนเรียน

5. เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบวัดความเข้าใจของเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับมารยาทไทย แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทยในสถานการณ์ที่กำหนด และสถานการณ์ตามธรรมชาติมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก
4. ค่า t - test

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของเด็กกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบคะแนนแบบวัดความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรมความมีมารยาทไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t-test
3. วิเคราะห์พฤติกรรมความมีมารยาทไทยได้แก่ มารยาทในการแสดงความเคารพ มารยาทในอิริยาบถต่างๆ (การยืน การเดิน การนั่ง) มารยาทในการรับประทานอาหาร โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample
4. ข้อมูลจากแบบบันทึกความถี่การแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลตาม เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร โดยมีรายงานผลการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยแยกเป็นรายด้าน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 4 ผลการบันทึกหลังสอนของการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

คะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย โดยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t-test ดังแสดงในตารางที่ 59

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

(n = 30)

ความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
ก่อนการทดลอง	5.37	1.63	-14.87	.000
หลังการทดลอง	9.80	.48		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.37 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 1.63 ส่วนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .48 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบค่า t พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยแยกเป็นรายด้านก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

คะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย โดยวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยแยกเป็นรายด้านก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t-test ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยแยกเป็นรายด้าน
ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

(n = 30)

ความเข้าใจของเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับมารยาทไทย	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
มารยาทในอิริยาบถการยืน				
การเดิน การนั่ง				
ก่อนการทดลอง	3.07	1.20	-12.54	.000
หลังการทดลอง	5.93	.25		
มารยาทในการแสดงความรัก (การไหว้ การกราบ)				
ก่อนการทดลอง	0.90	.61	-7.88	.000
หลังการทดลอง	1.90	.31		
มารยาทในการรับประทานอาหาร				
ก่อนการทดลอง	1.43	.50	-4.78	.000
หลังการทดลอง	1.93	.25		

* p<.05

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในอิริยาบถการยืน เดิน นั่ง ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 1.20 ส่วนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .25 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในอิริยาบถ การยืน เดิน นั่ง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบค่า t พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในอิริยาบถ การยืน เดิน นั่ง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .61 ส่วนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .31 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบค่า t พบว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในการรับประทานอาหาร ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.43 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .50 ส่วนหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ .25 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในการรับประทานอาหาร ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบค่า t พบว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

การบันทึกการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยมารยาทในอิริยาบถ ยืน เดิน นั่ง มารยาทในการรับประทานอาหาร และมารยาทในการแสดงความเคารพ เก็บข้อมูลวันละ 2 ครั้ง คือ ช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน และช่วงพักรับประทานอาหารว่าง ครั้งละประมาณ 20 นาที จำนวน 36 ครั้ง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1993) ดังนี้

คะแนน 1.5 ขึ้นไป หมายถึง เด็กมีการแสดงมารยาทไทยอยู่ในระดับดี

คะแนน 1.0 ขึ้นไป หมายถึง เด็กมีการแสดงมารยาทไทยอยู่ในระดับพอใช้

คะแนน 0.5 ขึ้นไป หมายถึง เด็กมีการแสดงมารยาทไทยอยู่ในระดับปรับปรุง

สาเหตุที่ผู้วิจัยทำการบันทึกความถี่การแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ในช่วงพัก รับประทานอาหารกลางวัน และช่วงพักรับประทานอาหารว่าง เนื่องจากเป็นเวลาที่เด็กจะแสดง พฤติกรรมออกมาอย่างชัดเจน ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

(n = 30)

เรื่อง	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
การแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย	1.73	ดี

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยมีค่าเท่ากับ 1.73 ซึ่งเป็นคะแนนในระดับดี แสดงให้เห็นว่า เด็กสามารถแสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยได้ถูกต้อง และเหมาะสม

จากการวิเคราะห์คะแนนการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยสามารถแจกแจงเป็น รายด้านได้ดังนี้

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยเป็นรายด้าน

(n = 30)

เรื่อง	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
มารยาทในอิริยาบถการยืน เดิน นั่ง	1.72	ดี
มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ)	1.73	ดี
มารยาทในการรับประทานอาหาร	1.73	ดี

จากตารางที่ 7 พบว่า การแสดงมารยาทไทยในอิริยาบถการยืน เดิน นั่ง มีคะแนนเฉลี่ย 1.72 มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) มีคะแนนเฉลี่ย 1.73 และมารยาทในการ รับประทานอาหารมีคะแนนเฉลี่ย 1.73 ซึ่งจากคะแนนเฉลี่ยของการแสดงมารยาทไทยทุกด้าน อยู่ระหว่าง 1.72 – 1.73 ซึ่งเป็นคะแนนในระดับดี แสดงให้เห็นว่า เด็กสามารถแสดงออกเกี่ยวกับ มารยาทไทยได้ถูกต้องและเหมาะสม

ตอนที่ 4 ผลการบันทึกหลังสอนของการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

ในการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยผู้วิจัยได้กิจกรรมให้แก่นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย มีทั้งหมด 6 เรื่อง ประกอบด้วย

- มารยาทในอิริยาบถการยืน
- มารยาทในอิริยาบถการเดิน
- มารยาทในอิริยาบถการนั่ง
- มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)
- มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)
- มารยาทในการรับประทานอาหาร

ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยแบ่งเป็นเรื่องละ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 30 นาที รวม 18 ครั้ง หลังจากนั้นเป็นกิจกรรมบูรณาการประยุกต์ความรู้ จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวมทั้งหมด 24 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยจัดกิจกรรมร่วมกับเด็กในช่วงเวลา 10.30 น. ถึงเวลา 11.00 น. จากนั้นสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับมารยาทไทยในช่วงเวลารับประทานอาหารกลางวันจนถึงก่อนนอนกลางวัน เวลา 11.00 น. ถึงเวลา 12.00 น. และในช่วงเวลารับประทานอาหารว่าง เวลา 14.30 น. ถึงเวลา 15.30 น. และทำการบันทึกพฤติกรรมต่างๆหลังการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียของเด็กปฐมวัย

จากผลการบันทึกหลังสอนของการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย แสดงให้เห็นว่า เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทยมากขึ้น จากการให้เด็กได้สังเกต แยกแยะลักษณะมารยาทที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการตอบคำถาม การตัดสินใจเลือกมารยาทที่ควรปฏิบัติพร้อมทั้งสามารถบอกเหตุผลประกอบได้ เช่น มารยาทในการยืน การยืนกางขา เด็กให้เหตุผลว่า เป็นการยืนที่ไม่เรียบร้อยไม่สุภาพ ควรยืนตรง ขาชิดจึงจะดูเรียบร้อย มารยาทในการเดิน เด็กสามารถให้เหตุผลได้ว่า การเดินล้วงกระเป๋า การเดินเอามือไพล่หลัง ไม่เหมาะสม และไม่ควรนำมาปฏิบัติเพราะ

เป็นการเดินที่ดูแล้วไม่น่ารัก พร้อมกับบอกว่า ควรเดินเรียบร้อย ไม่วิ่งหรือเอามือล้วงกระเป๋า เป็นต้น

ส่วนการแสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กสามารถแสดงมารยาทไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในช่วงแรกผู้วิจัยยังต้องเตือนบ้าง ว่ายืนต่อหน้าคุณครูควรยืนอย่างไร เด็กๆจึงยืนเองได้ถูกต้อง เมื่อผ่านการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย เด็กสามารถแสดงออกถึงพฤติกรรมความมีมารยาทไทยได้อย่างถูกต้องและบ่อยมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถชักชวนเพื่อนๆ และแนะนำมารยาทไทยที่ถูกต้องให้เพื่อนได้

จากผลการบันทึกหลังสอนทั้งการแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและการแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมความมีมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย จะเห็นได้ว่าเด็กมีมารยาทไทยที่คงทนแสดงออกได้อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนแนะนำมารยาทที่เหมาะสมจากการที่เด็กได้เรียนรู้ให้แกเพื่อนได้

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ดังนี้

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยก่อนและหลังการทดลอง พบว่า เด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทย มีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเมื่อพิจารณาความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยแยกย่อยเป็นรายด้าน คือมารยาทในอิริยาบถ (การยืน การเดิน การนั่ง) มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) และมารยาทในการรับประทานอาหาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยทั้ง 3 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถ (การยืน การเดิน การนั่ง) เช่น การยืน การเดิน การนั่งตามลำพัง และการยืน การเดิน การนั่งต่อหน้าผู้ใหญ่ที่ถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์ อีกทั้งผู้วิจัยยังเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้ฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เช่น แสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมุติ การวาดรูประบายสี การทำใบงาน และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการยืน การเดิน การนั่งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม พร้อมทั้งช่วยกันสรุปวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ การให้เด็กได้เห็นตัวแบบที่ดีถือเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็ก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2537) จากทฤษฎีของ Albert Bandura (1977) นักจิตวิทยาชาวแคนาดา เชื่อว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากการสังเกตตัวแบบ ซึ่งก็คือ รูปภาพจากสื่อมัลติมีเดียที่มีทั้งตัวแบบที่ดีและไม่ดี เพื่อเป็นตัวอย่างให้เด็กได้คิดวิเคราะห์ เลือกตัวแบบที่ถูกต้องเหมาะสม ควรนำไปปฏิบัติตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ อุสาหะ (2534) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบ มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับมารยาทในชั้นเรียนดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการให้ข้อสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ในด้านมารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) ส่งผลให้เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้ การกราบ) มากยิ่งขึ้น จากเมื่อก่อนเด็กพบคุณครู หรือพบผู้ใหญ่บางคนจะเดินผ่าน หรือวิ่งผ่านไป ซึ่งจริงๆ แล้วเด็กควรหยุดทำความเคารพด้วยการยกมือไหว้พร้อมกล่าว คำว่า สวัสดี เมื่อเด็กได้เรียนรู้จากตัวแบบที่มีทั้งถูกต้องและไม่ถูกต้อง เหมาะสมและไม่เหมาะสม เด็กจะสามารถเรียนรู้และแยกแยะพฤติกรรมที่ควรทำ และไม่ควรทำได้ โดยมีครูคอยแนะนำ ชักถามกระตุ้นให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น อีกทั้งการให้เด็กได้แสดงออก ได้ฝึกการไหว้ การกราบที่ถูกต้อง อ่อนช้อย นุ่มนวล และแสดงออกได้ถูกกาลเทศะ ซึ่งการไหว้ การกราบ ถือเป็นมารยาทไทยที่ดีงาม เด็กจึงได้รับการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เช่น การแสดงบทบาทสมมุติการแสดงท่าทางประกอบเพลง สวัสดี การแสดงละครในบทบาทต่างๆ เช่น บทคุณพ่อ คุณแม่ ลูก คุณป้า น้องสาว น้องชาย เป็นต้น การที่เด็กได้เรียนรู้ด้วยการสังเกตจากตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน และได้ฝึกปฏิบัติกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ได้แสดงออกอย่างเหมาะสม จึงทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภรเพ็ญ อุตวงษ์ (2548) ที่พบว่า นักเรียนมีมารยาทในสังคมเหมาะสมเพิ่มมากขึ้น หลังจากได้รับเทคนิค

แม่แบบที่มีต่อมารยาทในสังคมและนักเรียนมีมารยาทในสังคมเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับเทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาทในสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ในด้านมารยาทในการรับประทานอาหาร ส่งผลให้เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร เช่น ไม่นั่งยกขา ไม่พูดคุยขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก ไม่ทานอาหารหกเลอะเทอะ และการเก็บภาชนะหลังจากรับประทานอาหารเสร็จ เช่น การเทเศษอาหารออกจากจานให้หมด จากนั้นจึงวางช้อนส้อม และนำจานไปวางซ้อนกันให้เรียบร้อย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก การให้ความรู้ความเข้าใจ อธิบายให้เห็นข้อดี ข้อเสีย โดยให้เด็กได้ดูตัวแบบที่มีมารยาทในการรับประทานอาหารที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสมและควรนำมาเป็นแบบอย่างเพื่อนำมาปฏิบัติ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่ควรจะนำมาปฏิบัติ ตลอดจนการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อให้เด็กได้ฝึกการปฏิบัติ นำความรู้จากสื่อมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้ เช่น การเด็กช่วยกันแยกรูปภาพที่มีมารยาทในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องออกจากกัน การเรียงลำดับขั้นตอนการเก็บภาชนะ และการฝึกการรับประทานอาหารและการเก็บภาชนะที่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้เด็กสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น

จากการจัดกิจกรรมบูรณาการ พบว่า เด็กสามารถนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น เมื่อผู้วิจัยมาที่ห้องเรียน เด็กจะยกมือไหว้พร้อมกล่าว สวัสดี โดยไม่ต้องเตือน เดินเข้าแถว หรือเดินในห้องเรียนเรียบร้อยขึ้น ไม่วิ่งชนคุณครู หรือชนเพื่อน นั่งเรียนหรือนั่งรับประทานอาหารสุภาพ ไม่นั่งยกขา หรือนั่งกางขา ยืนเข้าแถวเป็นระเบียบ รับประทานอาหารไม่หกเลอะเทอะ ไม่พูดคุยขณะรับประทานอาหาร อีกทั้งยัง นำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมประกอบสื่อไปใช้ที่บ้าน

จากข้อวิจารณ์ข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียมีผลต่อความเข้าใจมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เนื่องจากสื่อมัลติมีเดียประกอบด้วยตัวอักษร ภาพ เสียง สี สีสันที่สวยงาม มีเนื้อหาและการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้และเห็นตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกันอย่างชัดเจน ถูกต้อง จึงทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ในช่วงที่ไม่มีตัวแบบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป อีกทั้งเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มี

กระบวนการเรียนในลักษณะเล่นปนเรียน เพื่อให้เด็กเบื่อหน่ายที่จะการเรียนรู้ และเกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูงสุด ครูจึงจำเป็นต้องศึกษา หรือนำสื่อในรูปแบบต่างๆ เข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการนำสื่อมัลติมีเดียเข้ามาใช้ประกอบการเรียนการสอน จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ครูควรจะนำมาใช้ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมให้แก่เด็กปฐมวัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานของการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่เรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยอายุ 3 ½ - 4 ½ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนอนุบาลคหกรรมศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการจับฉลากรายชื่อห้องเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 1 ห้อง จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 3 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แผนประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย
จำนวน 24 แผน

2. แบบทดสอบความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทย มีลักษณะเป็นข้อคำถาม
ในสถานการณ์ต่างๆที่เป็นรูปภาพ เพื่อให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีควรปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

3. แบบบันทึกการแสดงผลมารยาทไทย ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของเด็กกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์
หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการแสดงพฤติกรรม
ความมีมารยาทไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t-test

3. วิเคราะห์พฤติกรรมความมีมารยาทไทยได้แก่ มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน
การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพ และมารยาทในการรับประทานอาหาร โดยใช้ t-test แบบ
Dependent Sample

4. ข้อมูลจากแบบบันทึกการแสดงผลมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย นำมาวิเคราะห์ข้อมูลตาม
เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring rubrics

5. ข้อมูลจากผลการบันทึกหลังสอนใช้วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับมารยาทไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยมีค่าเท่ากับ 1.73 โดยเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการแสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยที่เหมาะสมและสม่ำเสมอมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ควรมีผู้ช่วยในการบันทึกพฤติกรรมการแสดงมารยาทไทยและบันทึกพฤติกรรมแสดงมารยาทไทยในลักษณะภาพเคลื่อนไหวเพื่อนำมาตรวจสอบ และวิเคราะห์ให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการจัดระบบการสังเกตพฤติกรรมการแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มที่มีการจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทย กับกลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมมารยาทไทย ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ โดยไม่ใช่สื่อมัลติมีเดียประกอบ
2. ควรมีการศึกษาความคงทนของผลการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยภายหลังการทดลองเป็นระยะเวลา 2 – 4 เดือน
3. ควรมีการนำสื่อมัลติมีเดียไปใช้กับเด็กในระดับชั้นอื่นหรือใช้กับเด็กปฐมวัยที่อายุต่างกัน หรือเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมมารยาทไทยให้แก่เด็ก

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. 2521. หลักสูตรการจัดจริยศึกษาและหัวข้อจริยธรรมสำหรับใช้อบรมสั่งสอนเด็กนักเรียนนักศึกษา(ฉบับทดลอง). กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ.

_____. 2550. แผนพัฒนาส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กล้า นิมจิตต์. 2545ก. การศึกษารูปแบบการเล่านิทานของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. 2545ข. การศึกษารูปแบบการเล่านิทานของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ. อ้างถึง DiXson etbal. 1977. **Training Disadvantaged Preschool on Various Fantasy Activities: Effect on Cognitive Functioning and Impulse Control.** New York: Norton.

เครือซีเมนต์ไทย. 2528. มารยาทไทยและราชาศัพท์. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองรัตน์.

จิราภรณ์ พัฒนาศิริ. 2535. การอบรมเลี้ยงดูกับพัฒนาการด้านนิสัยส่วนบุคคลและสังคมของเด็กปฐมวัย ในอำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิษฐ์. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เฉลิมศรี พลายพงษา. 2545. มารยาทไทย : วัฒนธรรมรากฐานของพระพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัราชภัฏธนบุรี.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2543. เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮาส์,

ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ. 2546. **Multimedia ฉบับพื้นฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์ จำกัด.

ฤทธิชัย อ่อนมิ่ง. 2545. **การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย**.

กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นวนละอง หงส์ภู. **การพัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิจัยและประเมินผล, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัทยเกษตรศาสตร์.

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์ และคณะ. 2544. **ความรู้เกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา**.

กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำของคุรุสภา.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. 2530. **มารยาทไทย**. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำของคุรุสภา.

พระธรรมปิฎก. 2543. **พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 9.

กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

พระเสด็จสุเรนทราธิบดี, เจ้าพระยา. 2516. **สมบัติผู้ดี**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. 2537. **ความต้องการขั้นพื้นฐานของเด็ก เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมเด็กหน่วยที่ 3**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เพ็ญศรี ประทุมรุ่ง. 2541. **ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อมารยาทในการรับประทานอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทุ่งมะกอก อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัทยศรีนครินทรวิโรฒ.

พั้ว อนุรักษ์ราชมนเทียร, ท่านผู้หญิง. 2530. **วัฒนธรรมและประเพณีไทย**. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2537. **วรรณกรรมและลีลาชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1-7**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

รัชดาภรณ์ อินทะนิน. 2544ก. การศึกษาแนวโน้มและอัตราการแลกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. 2544ข. การศึกษาแนวโน้มและอัตราการแลกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ. อ้างถึง English H.E. 1980. **Child Psychology**. New York: Henry Holt and Company.

_____. 2544ค. การศึกษาแนวโน้มและอัตราการแลกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นอนุบาล ปีที่ 2 ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ. อ้างถึง Seefeldt C. 1980. **Teaching Young Children**. New Jersey: Prentice.

วิชัย สุธีรขานนท์. 2528. **มารยาทไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: เจริญรัฐการพิมพ์.

วัลดา สุวรรณภาศรี. 2551. **คู่มือส่งเสริมเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติ มารยาทไทย**. กรุงเทพมหานคร: เพชรกระรัต.

วิลาวัลย์ เผือกพ่วง. 2526ก. พฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีระเบียบวินัยและความสามารถในการใช้กลัมน้อยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์ความคิดสร้างสรรค์ (ศิลปศึกษา) โดยใช้คำถามประกอบ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรีนครินทรวิโรฒ.

วิลาวด์ย์ เฟือกฟ่วง. 2526 ข. พฤติกรรมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีระเบียบวินัยและ
ความสามารถในการใช้กล่อมเนื้อเด็กของเด็กรัฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์ความคิด
สร้างสรรค์(ศิลปะศึกษา) โดยใช้คำถามประกอบ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรึนครินทรวิโรฒ. อ้างถึง Page T.G. and
Other. 1977. **International Dictionary of Education**. New York: Nichol Publishing.

วีระ อดสาหะ. 2534. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อมารยาทในชั้นเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรึนครินทรวิโรฒ.

วีระพงศ์ บุญประจักษ์. 2545ก. การจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านไทยที่มีผลต่อพฤติกรรมทาง
สังคมของเด็กรัฐมวัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา,
มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรึนครินทรวิโรฒ.

_____. 2545ข. การจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านไทยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก
ปฐมวัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาปฐมวัยศึกษา, มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัศรึนครินทรวิโรฒ. อ้างถึง Horlock E.B. 1964. **Child Development**. New
York: Mc Graw-Hill Book Company.

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. สื่อ
มัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุภัก ไหวหากิจ. 2543ก. เปรียบเทียบการรับรู้วินัยในตนเองของเด็กรัฐมวัยที่ได้รับการจัด
กิจกรรม การเล่านิทานคติธรรมและการเล่นเกมแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรึนครินทรวิโรฒ.

_____. 2543ข. เปรียบเทียบการรับรู้วินัยในตนเองของเด็กรัฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม การ
เล่านิทานคติธรรมและการเล่นเกมแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการศึกษาปฐมวัย, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัศรึนครินทรวิโรฒ. อ้างถึง Albert
Bandura. 1977. **Social Learning**. New Jersey: Prentice.

สมเด็จพระสังฆราช (จวนอุภูฏายี). 2534-2535. **มงคลในพระพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กิตติวรรณ.

สมทรง ปุณฺณฤทธิ. 2539. **มารยาทไทย**. กรุงเทพมหานคร: ชรรณสภา.

สมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา. 2520. **ไหว้แบบไทยในเอกลักษณ์ไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2539. **มารยาทไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมศาสนา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2546. **นโยบายและแผนการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2546. **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว. 2550. **มารยาทไทยมรดกทางวัฒนธรรม**. กรุงเทพมหานคร: ไอแอมฟายน์.

เสนีย์ โกสิยวัฒน์. 2547. **การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การเขียนแผนการจัดประสบการณ์สำหรับครูผู้สอนปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

หรรษา แดงบุญเรือง. 2548. **ผลของการเล่นที่มึต่อพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคุณธรรมศาสตรศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัเกษตรศาสตร์.

อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์. 2530. **คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทกราฟแมนเพรส จำกัด.

Best, J. W. 1993. **Research in Education**. Boston, MA: Allyn and Bacon

ที่ ศธ 0513.109 /

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

50 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑ 10900

มกราคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา

ด้วยนางสาวปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาปฐมนิเทศศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย” ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ อาจารย์ ดร.อรพรรณ บุตรกัตัญญ และรองศาสตราจารย์ ดร. ปัทมาวดี เล่ห์มงคล

เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ การวิจัยนี้จำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์จากโรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิทยานิพนธ์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ทั้งนี้ นางสาวปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์ จะมาติดต่อรายละเอียดต่าง ๆ กับโรงเรียนของท่านด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โทร.0-2579-7114 ต่อ 111

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ ศธ 0513.10901/

วันที่ มกราคม 2553

เรื่อง ขอกำหนดหนังสือราชการเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ
วิทยานิพนธ์

เรียน หัวหน้าภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

สิ่งที่แนบมาด้วย หนังสือราชการ จำนวน 3 ฉบับ

ด้วยนางสาวปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา ภาควิชา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย” โดยมี
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. อาจารย์ ดร.อรพรรณ บุตรกตัญญู	ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ปัทมาวดี เล่ห์มงคล	กรรมการร่วม

ในการวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมในประเด็นที่ศึกษา สื่อ
มัลติมีเดียและกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ซึ่งคำแนะนำ
จากผู้เชี่ยวชาญจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเครื่องมือของนิสิตให้มีคุณภาพและเหมาะสมสำหรับ
การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป จึงขอออกหนังสือราชการถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน
ดังรายชื่อตามแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ดร.อรพรรณ บุตรกตัญญู)

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์สายสมร ศรีสุขประเสริฐ อาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี แสงเจริญ อาจารย์ประจำ
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์
3. อาจารย์จุไรพร รอดเชื้อ อาจารย์ใหญ่
โรงเรียนคหกรรมศาสตร์เกษตร

ภาคผนวก ข

คำอธิบายการใช้แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย
ที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

คำอธิบายการใช้แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย ที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

หลักการและเหตุผล

การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เป็นการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพ การไหว้การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร โดยถ่ายทอดออกมาในลักษณะของเหตุการณ์ที่ส่งเสริมให้มีความเข้าใจมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย ประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดและการตัดสินใจรวมทั้งการฝึกปฏิบัติมารยาทไทยที่ถูกต้อง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยในด้าน มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง การแสดงความเคารพ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

แนวการใช้แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

1. การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

1.1 การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออกด้านมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย มีทั้งหมด 6 เรื่อง ประกอบด้วย

- มารยาทในอิริยาบถการยืน
- มารยาทในอิริยาบถการเดิน
- มารยาทในอิริยาบถการนั่ง
- มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)

- มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)
- มารยาทในการรับประทานอาหาร

1.2 การจัดกิจกรรมบูรณาการ จำนวน 6 กิจกรรม

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อความเข้าใจและการแสดงออก ด้านมารยาทไทย โดยแบ่งเป็นเรื่องละ 3 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที รวม 18 ครั้ง หลังจากนั้นเป็นกิจกรรม บูรณาการ จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที มีรายละเอียดดังนี้

รายละเอียดการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

ครั้งที่ 1 การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทไทย

1. ครูนำเข้าบทเรียนด้วยการร้องเพลง การสนทนาซักถามหรือการสนทนาประสบการณ์ เดิมของเด็กที่สอดคล้องกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้าน และสร้างข้อตกลงร่วม คือ ให้ตั้งใจดูสื่อมัลติมีเดียและไม่เล่น ไม่คุยเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปอย่าง เรียบร้อย

2. ครูเปิดสื่อมัลติมีเดียครั้งที่ 1 โดยให้เด็กสังเกตภาพที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในเรื่องต่างๆ จากคำอธิบายประกอบภายในสื่อมัลติมีเดีย และทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น แสดงท่าทางประกอบเพลง บทบาทสมมติ การสาธิต หรือการจับกลุ่ม รูปภาพ โดยเลือกกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่สอดคล้องกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทย ของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้าน

3. ครูและเด็กร่วมกัน สรุปแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม พร้อมทั้งสรุปวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสม หากเด็กอธิบายหรือแสดงความคิดเห็น ไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

ครั้งที่ 2 การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทไทย

1. ครูนำเข้าบทเรียนด้วยการสนทนาซักถาม เพื่อทบทวนความรู้จากการเรียนเกี่ยวกับมารยาทไทยในครั้งที่ 1
2. ครูเปิดสื่อมัลติมีเดียครั้งที่ 2 ให้เด็กดูพร้อมทั้งฝึกปฏิบัติตามให้ถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นจึงทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น แสดงท่าทางประกอบเพลง บทบาทสมมติ การสาธิต การจับกลุ่มรูปภาพ โดยเลือกกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่สอดคล้องกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้าน
3. ครูให้เด็กช่วยกันตอบคำถามจากสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทไทยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

ครั้งที่ 3 การสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทย

1. ครูนำเข้าบทเรียนด้วยการร้องเพลง การสนทนาซักถามหรือการสนทนาประสบการณ์เดิมของเด็กที่สอดคล้องกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้าน
2. ครูจัดกิจกรรมโดยเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้ฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น แสดงท่าทางประกอบเพลง บทบาทสมมติ การสาธิต กิจกรรมวงกลม โดยเลือกกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่สอดคล้องกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยในแต่ละด้าน
3. ครูและเด็กช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงมารยาทไทยที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ หากเด็กแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

รายละเอียดของการจัดกิจกรรมบูรณาการ

1. ครูนำเข้าบทเรียนด้วยการร้องเพลง การสนทนาซักถามหรือการสนทนาประสบการณ์เดิมของเด็กที่สอดคล้องกับมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

2. ครูจัดกิจกรรมโดยเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้แสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

3. ครูและเด็กช่วยกันอภิปราย ถาม ตอบ เกี่ยวกับการแสดงมารยาทไทยที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ หากเด็กแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

บทบาทครู

1. ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียที่มีต่อมารยาทไทยของเด็กปฐมวัยให้เข้าใจ

2. จัดเตรียมสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนดำเนินกิจกรรม

3. ครูควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ให้เด็กรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

4. ครูควรกระตุ้นให้เด็กแสดงออกทางความคิดและการตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทไทยที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

5. ครูควรให้คำแนะนำเมื่อเด็กแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจเลือกพฤติกรรมเกี่ยวกับมารยาทไทยไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์

บทบาทเด็ก

1. ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ร่วมสนทนาและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทไทยที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทไทยจากการดูสื่อมัลติมีเดียและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

วันและเวลาการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่ม (เรื่อง)	วัน	เวลา (ครั้งละ 30 นาที)
มารยาทในอิริยาบถการยืน	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00
มารยาทในอิริยาบถการเดิน	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00
มารยาทในอิริยาบถการนั่ง	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00
มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00
มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00
มารยาทในการรับประทานอาหาร	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00
กิจกรรมบูรณาการ มารยาทไทย	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00
กิจกรรมบูรณาการ มารยาทไทย	จันทร์, พุธ, ศุกร์	10.30 – 11.00

แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทย

แผนที่ 1 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน (การให้ความรู้)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกลักษณะการยืนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนว่า ปกติเวลาเด็กๆ ยืนอย่างไร พร้อมทั้งให้เด็กสาธิตทำยืน
2. ครูแนะนำชื่อเรื่องของสื่อมัลติมีเดีย คือ เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน
3. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการอิริยาบถการยืน ครั้งที่ 1 โดยดูภาพการยืนที่เหมาะสม เช่น ภาพลักษณะการยืนตามลำพัง โดยยืนขาชิดกันหรือห่างกันเล็กน้อย แขนปล่อยตามสบาย ภาพการยืนกับผู้อื่น โดยยืนตรง ขาชิด ปลายเท้าห่างกันเล็กน้อย มือทั้งสองข้างแนบลำตัวหรือประสานกันไว้ข้างหน้า ค้อมตัวเล็กน้อย และดูภาพการยืนที่ไม่เหมาะสม เช่น ภาพการยืนเท้าสะเอว การยืนกางขา พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาพการยืนที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม
4. ครูและเด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพการยืนที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม พร้อมทั้งสรุปวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสม หากเด็กอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน
ครั้งที่ 1

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน

การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการยืนที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	เด็กๆดูภาพเหล่านี้แล้วอยากยืนแบบไหน คะ เลือกคลิกที่ภาพเลยคะ โอ๊ะ โอ การยืนแบบนี้เรียกว่ายืนเท้า สะเอวเป็นท่ายืนที่ไม่น่ารักเลยคะ อู๊ย ... การยืนกางขามากจนเกินไปดูไม่ เรียบร้อยนะคะ ยืนแบบนี้น่ารักมากคะ แต่เหมาะสำหรับ ยืนตามลำพังคนเดียวหรือยืนกับเพื่อน เป็นท่ายืนที่สุภาพและสบาย ดีจังคะ การยืนแบบนี้เป็นท่ายืนที่สุภาพ เหมาะสำหรับยืนกับผู้ใหญ่ เช่น ยืนกับ คุณครู หรือปู่ ย่า ตา ยายก็ได้้นะคะ	ยืนเท้าสะเอว ยืนกางขา ยืนตามลำพัง ยืนกับผู้ใหญ่

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการขึ้นจากการคู่มือมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการขึ้นและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การให้ความรู้ โดยเริ่มจากการให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการขึ้นที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กๆ เลือกว่า ปกติเด็กๆ ขึ้นแบบใด เช่น ขึ้นกับผู้ใหญ่ ขึ้นตรง ขาชิด ปลายเท้าห่างกัน เล็กน้อย มือทั้งสองข้างแนบลำตัว, ขึ้นตามลำพัง ขาชิดหรือห่างกันเล็กน้อย แขนปล่อยแนบลำตัว ตามสบาย, ขึ้นเท้าสะเอว, ขึ้นกางขา เป็นต้น เพื่อให้เด็กได้สังเกต แยกแยะลักษณะการขึ้นที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ เด็กสามารถให้เหตุผลได้ว่าการขึ้นเท้าสะเอวไม่เหมาะสมเพราะดูแล้วไม่น่ารัก ส่วนการขึ้นกางขาเป็นท่าทางการขึ้นที่ดูแล้วไม่สวยงาม พร้อมทั้งแสดงให้เห็นครูว่าปกติเด็กจะขึ้นตรงเท้าชิดเมื่ออยู่ต่อหน้าคุณครู

แผนที่ 2 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน (การฝึกปฏิบัติ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติและแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนว่า เด็กๆ ควรยืนอย่างไร
2. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน ครั้งที่ 2 พร้อมทั้งให้เด็กฝึกปฏิบัติการยืนตามลำพัง โดยยืนตรง ขาชิดหรือห่างกันเล็กน้อย แขนปล่อยตามสบาย และการยืนกับผู้ใหญ่ ควรยืนตัวตรง ขาชิด ปลายเท้าห่างกันเล็กน้อย มือทั้งสองข้างแนบลำตัวหรือประสานกันไว้ ข้างหน้า ค้อมตัวลงเล็กน้อย
3. จากนั้นครูให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม เมื่อครูเปิดเพลงให้เด็กส่งตุ๊กตาไปให้เพื่อนคนถัดไป เมื่อเพลงหยุด ตุ๊กตาอยู่ที่ใครให้คนนั้นแสดงท่าทางการยืนที่ถูกต้อง ถ้าแสดงท่าการยืนไม่ถูกต้องให้เพื่อนๆ แนะนำการยืนที่ถูกต้องให้
4. ครูและเด็กช่วยกันสรุป เรื่องมารยาทในอิริยาบถการยืน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน
ครั้งที่ 2

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน

การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการยืนตามลำพัง การยืนกับผู้ใหญ่และ สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	เด็กๆดูภาพแล้วอยากฝึกการยืนแบบไหน คะ เลือกคลิกที่ภาพเลยคะ การยืนตามลำพังยืนขาชิดกันหรือห่างกัน เล็กน้อย แขนปล่อยตามสบาย ยืนตรง ขาชิด ปลายเท้าห่างกันเล็กน้อย มือทั้งสองข้างแนบตัว หรือประสานไว้ ข้างหน้า ค้อมตัวลงเล็กน้อย	ยืนตามลำพัง ยืนกับผู้ใหญ่
 		

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการขึ้นจากการคู่มือมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการขึ้นและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การฝึกปฏิบัติ เริ่มจากทบทวนความรู้จากครั้งที่ 1 และให้เด็กเลือกว่าอยากจะฝึก การขึ้นแบบใดก่อนระหว่างการขึ้นตามลำพังกับการขึ้นกับผู้ใหญ่ จากนั้นครูและเด็กฝึกการขึ้น โดยดูจากคู่มือมัลติมีเดียและปฏิบัติไปพร้อมกัน เมื่อเด็กสามารถขึ้นได้ถูกต้อง ครูเริ่มกิจกรรมโดยให้เด็กนั่งเป็นวงกลมพร้อมส่งตุ๊กตาไปตามเสียงเพลง เมื่อเพลงหยุดตุ๊กตาคือใคร คนนั้นจะต้องลุกขึ้นยืนในท่าขึ้นที่ถูกต้อง ซึ่งจากการจัดกิจกรรมเด็กตั้งใจฝึกการขึ้น พร้อมทั้งช่วยผู้วิจัยสังเกตว่ามีเพื่อนคนใดที่ยืนได้ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้เด็กๆแนะนำเพื่อนที่ยังทำไม่ถูกต้อง เป็นลักษณะเพื่อนสอนเพื่อน และเมื่อทำกิจกรรมเด็กให้ความสนใจ สนุกสนานกับเพลงที่เปิดเป็นอย่างมาก แต่ก็สามารถแสดงท่าทางการขึ้นได้ถูกต้องตามที่เรียนมา

แผนที่ 3 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน (การสรุปความเข้าใจ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน
2. เพื่อให้เด็กมีมารยาทในอิริยาบถการยืนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

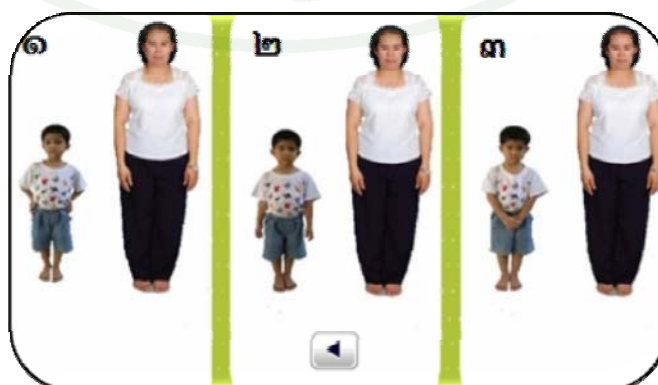
1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทอิริยาบถการยืนในสถานการณ์ต่างๆ
2. ครูให้เด็กแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดสถานการณ์ที่มีอิริยาบถการยืนเข้ามาเกี่ยวข้องโดยไม่ซ้ำกัน
3. ครูให้เวลาเด็กเตรียมตัว ซักซ้อมเพื่อออกมาแสดงบทบาทสมมติให้ชั้นเรียน
4. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงหน้าชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 5 นาที และขณะแต่ละกลุ่มแสดงเพื่อนและครูจะช่วยกันดูความถูกต้อง พร้อมทั้งช่วยเสนอแนะหลังจากจบการแสดง
5. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืนครั้งที่ 3 เพื่อให้เด็กช่วยกันเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากสื่อมัลติมีเดีย
6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนว่าควรสถานการณ์แต่ละสถานการณ์เด็กๆควรยืนอย่างไร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน
ครั้งที่ 3

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน

แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้	ขณะยืนพูดกับคุณครู เด็กๆ ควรยืนอย่างไร	แบบทดสอบการยืน
	ยังไม่ถูกต้องค่ะ เพราะการยืนเท้าสะเอว เป็นการยืนที่ไม่เรียบร้อย เด็กๆ ไม่ควรยืนลักษณะนี้ ลองเลือกใหม่นะคะ	ยืนเท้าสะเอว
	ถูกต้องแล้วค่ะ ขณะยืนพูดกับคุณครู เด็กๆ ควรยืนตรงมือประสานไว้ข้างหน้า หรือแขนแนบลำตัวก็ได้นะคะ ค้อมตัวลงเล็กน้อย ซึ่งเป็นการยืนที่สุภาพและน่ารักมากค่ะ	ยืนตรงมือประสานไว้ ข้างหน้า ค้อมตัวลงเล็กน้อย
	ยังไม่ถูกต้องค่ะ เพราะการยืนตามสบาย เป็นการยืนที่เหมาะสมสำหรับยืนตามลำพังนะคะ ลองเลือกใหม่นะคะ สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้	ยืนตามสบาย

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการขึ้นจากการดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการขึ้นและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การสรุปความเข้าใจ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมโดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่ม คิดสถานการณ์ที่ควรขึ้นให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เด็กๆ คิด พร้อมทั้งออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน ปรากฏว่าเด็กสามารถคิดสถานการณ์ได้หลากหลาย พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติม เช่น ขึ้นรอคุณหมอ ควรยืนตรง ขาชิด มือทั้งสองข้างแนบลำตัว เพื่อจะได้ดูเรียบร้อย ไม่ควรวิ่งเล่นซุกซน จากนั้นครูให้เด็กๆ ช่วยกันตอบคำถามจากสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งเด็กตั้งใจฟังคำถามและตอบตามที่ตนเองคิดว่าถ้าเป็นตัวเอง จะขึ้นแบบใด แต่ก็มีบางคนที่ยังตอบผิด ครูจึงต้องอธิบายพร้อมให้เหตุผลเพิ่มเติม

แผนที่ 4 การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดิน (การให้ความรู้)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกลักษณะการเดินที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดินที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดินว่า ปกติเวลาเด็กเดิน เดินอย่างไร พร้อมกับให้เด็กสาธิตท่าเดิน
2. ครูแนะนำชื่อเรื่องของสื่อมัลติมีเดีย คือ มารยาทในการอิริยาบถการเดิน
3. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดิน ครั้งที่ 1 โดยดูภาพการเดินที่เหมาะสม คือ เดินตามลำพัง ก้าวเท้าไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป แกว่งแขนพองาม และการเดินกับผู้ใหญ่ ควรเดินหลังตรง ไม่ก้าวเท้ายาวหรือสั้นจนเกินไปและเว้นระยะห่างเล็กน้อย มือทั้งสองข้างประสานกันไว้ข้างหน้า ส่วนการเดินที่ไม่เหมาะสม เช่น การเดินล้วงกระเป๋า การเดินเอามือไพล่หลัง
4. ครูและเด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับครูและเด็กร่วมกัน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพการเดินที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม พร้อมทั้งสรุปวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสม หากเด็กอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอริยาบถการเดิน
ครั้งที่ 1

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในอริยาบถการเดิน

การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในอริยาบถการเดิน		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเดินที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	ท่าที่เด็กๆเดินคือท่าไหนคะ คลิกที่ภาพ เลขคะ ไอ้ะ โอ การเดินล้วงกระเป๋าเป็นท่าเดินที่ไม่น่ารักเลขคะ อู๊ย การเดินเอามือไพล่หลังดูไม่เรียบร้อยเลขคะ เดินแบบนี้น่ารักมากคะ เหมาะสำหรับเดินตามลำพังคนเดียว หรือเดินกับเพื่อน ถ้าเดินตามผู้ใหญ่ ควรเดินด้วยท่าทางที่สุภาพจะดูน่ารักน่าเอ็นดูแบบนี้ โดยเว้นระยะห่างจากผู้ใหญ่เล็กน้อย	เดินล้วงกระเป๋า เดินเอามือไพล่หลัง เดินตามลำพัง เดินกับผู้ใหญ่

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการเดินจากการดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดินและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การให้ความรู้ โดยเริ่มจากการให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการเดินที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กๆ เลือกว่า ปกติเด็กๆ เดินแบบใด โดยดูตัวเลือกรจากสื่อมัลติมีเดีย เช่น เดินตาม ลำพัง เดินตัวตรง ก้าวเท้าไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป หรือ เดินล้วงกระเป๋า การเดินเอามือไพล่หลัง เป็นต้น เพื่อให้เด็กได้สังเกต แยกแยะลักษณะการเดินที่ถูกต้องและเหมาะสม เด็กสามารถให้เหตุผลได้ว่าการเดินล้วงกระเป๋า การเดินเอามือไพล่หลัง ไม่เหมาะสมเพราะดูแล้วไม่น่ารัก ดูเป็นนักเลง มากกว่านักเรียน พร้อมบอกผู้วิจัยว่าปกติเด็กเรียบร้อยไม่วิ่ง หรือเอามือล้วงกระเป๋า

แผนที่ 5 การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดิน (การฝึกปฏิบัติ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติและแสดงมารยาทในอิริยาบถการเดินที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดินที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดินว่าควรเดินอย่างไร
2. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดิน ครั้งที่ 2 พร้อมทั้งให้เด็กฝึกปฏิบัติการเดินตามลำพัง ควรเดินหลังตรง ก้าวเท้าไม่สั้นหรือยาวจนเกินไป แกว่งแขนพองาม และการเดินกับผู้ใหญ่ ควรเดินหลังตรง ไม่ก้าวเท้าสั้นหรือยาวจนเกินไปและเว้นระยะห่างเล็กน้อยมือประสานกันไว้ข้างหน้า

3. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ออกมาแสดงบทบาทสมมติตามที่กำหนด

กลุ่มที่ 1 แสดงบทบาทเป็นนักเรียนเดินตามคุณครู

กลุ่มที่ 2 แสดงบทบาทเป็นหลานเดินตามคุณยาย

กลุ่มที่ 3 แสดงบทบาทเป็นเด็กเดินตามพระ

กลุ่มที่ 4 แสดงบทบาทเป็นหลานเดินตามคุณปู่

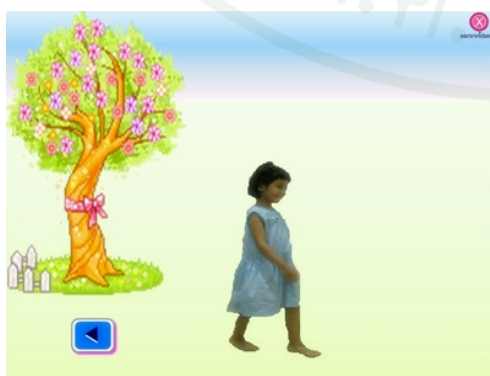
4. ครูและเด็กช่วยกันสรุป เรื่องมารยาทในอิริยาบถการเดิน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดินที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดิน ครั้งที่ 2

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดิน

การปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดิน		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเดินตามลำพัง การเดินกับผู้ใหญ่และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	เด็กดูภาพแล้วอยากฝึกการเดินแบบไหนคะ เลือกคลิกที่ภาพเลยคะ เดินหลังตรง ก้าวเท้าไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป แกว่งแขนเล็กน้อยพอาม เดินหลังตรง ไม่ก้าวเท้ายาวหรือสั้นจนเกินไป เว้นระยะห่างเล็กน้อย มือทั้งสองประสานไว้ข้างหน้า	ฝึกปฏิบัติ การเดินตามลำพัง การเดินกับผู้ใหญ่

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการเดินจากการดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดินและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การฝึกปฏิบัติ เริ่มจากทบทวนความรู้จากครั้งที่ 1 และให้เด็กเลือกว่าอยากจะฝึก การเดินแบบใดก่อนระหว่างการเดินตามลำพังกับการเดินกับผู้ใหญ่ จากนั้นผู้วิจัยและเด็กฝึกการเดินโดยดูจากสื่อมัลติมีเดียและปฏิบัติไปพร้อมกัน เมื่อเด็กสามารถเดินได้ถูกต้อง แต่มีบางคนที่ไม่เดินไปเหย่เพื่อน จนต้องย้ายมาฝึกการยืนใกล้ๆผู้วิจัย จากนั้นเริ่มกิจกรรมโดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่มให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติ เช่น การเดินกับคุณตา จะมีคนหนึ่งเป็นคุณตา ส่วนที่เหลือเป็นหลานๆเดินตามคุณตา ซึ่งเด็กสนุกสนานมากและตั้งใจเดินให้ถูกต้อง พร้อมทั้งให้เหตุผลได้ว่า ถ้าเดินไม่เรียบร้อยอาจจะชนคุณตาหกล้มได้

แผนที่ 6 การจัดกิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดิน (การสรุปความเข้าใจ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดิน
2. เพื่อให้เด็กมีมารยาทในอิริยาบถการเดินที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประสบการณ์เดิม และมารยาทในอิริยาบถการเดินในปัจจุบัน

2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ออกมาแสดงบทบาทสมมติตามที่กำหนด

กลุ่มที่ 1 แสดงบทบาทเป็นนักเรียนเดินตามคุณครูและเดินตามลำพัง

กลุ่มที่ 2 แสดงบทบาทเป็นหลานเดินตามคุณยายและเดินตามลำพัง

กลุ่มที่ 3 แสดงบทบาทเป็นเด็กเดินตามพระและเดินตามลำพัง

กลุ่มที่ 4 แสดงบทบาทเป็นหลานเดินตามคุณปู่และเดินตามลำพัง

3. ครูใช้เวลาเด็กเตรียมตัว ซักซ้อมเพื่อออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

4. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงหน้าชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 5 นาที และขณะแต่ละกลุ่มแสดงเพื่อนและครูจะช่วยกันดูความถูกต้อง พร้อมทั้งช่วยเสนอแนะหลังจากจบการแสดง

5. ครูให้เด็กคู่มัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดินครั้งที่ 3 เพื่อให้เด็กช่วยกันเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคู่มัลติมีเดีย

6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดินว่า ควรเดินอย่างไร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

1. หน้ากากรูป คุณครู คุณปู่ คุณยาย และพระ
2. สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน ครั้งที่ 3

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดิน

แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดิน		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้	ถ้าต้องเดินไปกับคุณยาย เด็กๆควรเดินอย่างไร	แบบทดสอบการเดิน
	ยังไม่ถูกต้องค่ะ เพราะการเดิน	เดินเอามือล้วงกระเป๋า
	ล้วงกระเป๋าเป็นท่าเดินที่ไม่น่ารักเลยค่ะ	
	ลองเลือกใหม่สิคะ	
	โอ๊ะ โอ การเดินเอามือไพล่หลังดูไม่	เดินตามสบาย
	เรียบร้อยเลยนะคะ ลองเลือกใหม่สิคะ	
	ใช่เลยนะคะ เมื่อเดินกับคุณยาย ควรเดิน	เดินหลังตรง มือ
	เว้นระยะห่างเล็กน้อย หลังตรง มือทั้ง	ประสานไว้ข้างหน้า
	สองประสานไว้ข้างหน้า ก้าวเท้าพองาม	

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการเดินจากการดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดินและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การสรุปความเข้าใจ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมโดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่ม คิดสถานการณ์ที่ควรเดินให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เด็กๆ คิด พร้อมทั้งออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน ปรากฏว่าเด็กสามารถคิดสถานการณ์ได้หลากหลาย พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติม เช่น เดินไป ตักบาตรกับคุณยาย จะต้องเดินตามคุณยายโดยไม่เดินไกลคุณยายมากเกินไป และไม่วิ่งเพราะอาจจะชนคุณยายจนห้อยสำหรับใส่บาตรหล่นได้ จากนั้นครูให้เด็กๆ ช่วยกันตอบคำถามจากสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งเด็กตั้งใจฟังคำถามและตอบตามที่ตนเองคิดว่าถ้าเป็นเด็กเอง จะเดินแบบใด เมื่อเด็กตอบถูกต้องใจกันมาก พร้อมบอกผู้วิจัยว่า เพราะตั้งใจเรียนจึงตอบคำถามได้ถูกต้อง

แผนที่ 7 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง (การให้ความรู้)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกลักษณะการนั่งที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งว่า ปกติเด็กๆนั่งอย่างไร พร้อมทั้งให้เด็กแสดงท่าทาง
2. ครูแนะนำชื่อเรื่องของสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง
3. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง ครั้งที่ 1 โดยดูภาพการนั่งที่เหมาะสม เช่น นั่งเก้าอี้ ควรงั่งตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้ เท้าชิด เข่าชิด มือวางบนหน้าขา การนั่งพับเพียบ พับขาซ้ายทับขาขวา มือประสานกันไว้บนขาซ้าย เหมาะสำหรับนั่งพื้น และการนั่งขัดสมาธิ เหมาะสำหรับนั่งสมาธิหรือนั่งเล่นบนพื้น ส่วนท่าทางที่ไม่เหมาะสม เช่น นั่งกางขา นั่งบนพื้นเหยียดขาไปข้างหน้า
4. หลังจากดูสื่อมัลติมีเดีย ครูให้เด็กขึ้นเป็นวงกลม เปิดเพลง เมื่อเพลงหยุดให้เด็กแสดงท่าทางการนั่งตามคำสั่ง
5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่ง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอริยาบถการนั่ง
ครั้งที่ 1

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในอริยาบถการนั่ง

การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในอริยาบถการนั่ง		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการนั่งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์	เด็กๆชอบนั่งแบบไหนคะ คลินิกภาพที่ เด็กๆชอบเลยคะ นั่งกางขาจะไม่เรียบร้อยเลยคะ ทำนั่งแบบนี้สุภาพมากเลยคะ นั่งเหยียดขาแบบนี้เหมาะสำหรับนั่งเล่น คนเดียวหรือเล่นกับเพื่อนสนิท อย่างนั่ง เหยียดขาต่อหน้าผู้ใหญ่ นะคะ การนั่งขัดสมาธิเหมาะสำหรับนั่งพักผ่อน หรือนั่งสมาธิ นะคะ การนั่งพับเพียบเป็นการนั่งกับพื้นที่ สุภาพเรียบร้อยและสวย งามมากที่สุด	นั่งกางขา นั่งเก้าอี้อย่างสุภาพ นั่งบนพื้นเหยียดขาไปข้างหน้า นั่งขัดสมาธิ นั่งพับเพียบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการนั่งจากการดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่งและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การให้ความรู้ โดยเริ่มจากการให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการนั่งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เปิดโอกาสให้เด็กๆ เลือกท่า ปกติเด็กๆ นั่งแบบใด โดยดูตัวเลือกจากสื่อมัลติมีเดีย เช่น นั่งตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้เท้าชิด เข่าชิด นั่งพับเพียบ นั่งขัดสมาธิ นั่งเหยียดขาไปข้างหน้า เป็นต้น เพื่อให้เด็กได้สังเกต แยกแยะลักษณะการนั่งที่ถูกต้องและเหมาะสม เด็กสามารถให้เหตุผลได้ว่าการนั่งเหยียดขาต่อหน้าผู้ใหญ่ไม่ดี เพราะไม่ควรหันเท้าไปที่ผู้ใหญ่ แต่ควรนั่งพับเพียบหรือนั่งขัดสมาธิแทน พร้อมกับนั่งให้ผู้วิจัยดู

แผนที่ 8 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง (การฝึกปฏิบัติ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติและแสดงมารยาทในอิริยาบถการนั่งที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งว่า ควรนั่งอย่างไรจึงจะเหมาะสม
2. ครูแนะนำชื่อเรื่องของสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง ครั้งที่ 2 พร้อมทั้งให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติการนั่งที่เหมาะสม เช่น การนั่งเก้าอี้ นั่งตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้ เท้าชิด เข่าชิด มือวางบนหน้าขา การนั่งพับเพียบ พับขาซ้ายทับขาขวา มือประสานกันวางไว้บนขาซ้าย การนั่งขัดสมาธิ นั่งตัวตรง ขาขวาทับขาซ้าย มือทั้งสองข้างวางบนหน้าขา
3. ครูแบ่งกลุ่มเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาสาธิตการนั่งที่ถูกต้อง พร้อมทั้งให้สมาชิกในกลุ่มอธิบาย หากเด็กนั่งไม่ถูกต้องครูควรให้คำแนะนำเพิ่มเติม
4. ครูและเด็กช่วยกันสรุป เรื่องมารยาทในอิริยาบถการนั่ง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการเดินที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอริยาบถการนั่ง ครั้งที่ 2

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอริยาบถการนั่ง

การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอริยาบถการนั่ง		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถนั่งเก้าอี้ การนั่งพับเพียบ และนั่งขัดสมาธิได้ ถูกต้องและเหมาะสม	เด็กๆดูภาพแล้วอยากฝึกการนั่งแบบไหน คะ เลือกคลิกที่ภาพเลยคะ นั่งตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้ เตะชิด เข้า ชิด มีอวางบนหน้าขา พับขาซ้ายทับขาขวา มือประสานกันวาง ไว้บนขาซ้าย นั่งตัวตรง ขาขวาทับขาซ้าย มือทั้งสอง ข้างวางบนหน้าขา	ฝึกปฏิบัติ การนั่งเก้าอี้ การนั่งพับเพียบ การนั่งขัดสมาธิ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการนั่งจากการดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่งและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การฝึกปฏิบัติ เริ่มจากทบทวนความรู้จากครั้งที่ 1 และให้เด็กเลือกว่าอยากจะฝึก การนั่งแบบ ไต่ก่อนระหว่างการนั่งเก้าอี้ การนั่งพับเพียบ การนั่งขัดสมาธิ จากนั้นผู้วิจัยและเด็กฝึกการนั่ง โดยดูจากสื่อมัลติมีเดียและปฏิบัติไปพร้อมกัน เมื่อเด็กสามารถนั่งได้ถูกต้อง จึงเริ่มกิจกรรมโดยผู้วิจัยจะเปิดเพลง เมื่อเพลงหยุดเด็กจะต้องทำนั่งในท่าที่บอกได้ถูกต้อง เด็กๆสนุกกับกิจกรรมมีบางคนที่ทำท่าทางไม่ทัน แต่ก็ยังทำได้ถูกต้อง

แผนที่ 9 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง (การสรุปความเข้าใจ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่ง
2. เพื่อให้เด็กมีมารยาทในอิริยาบถการนั่งที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งว่าควรจะนั่งอย่างไร
2. ครูและเด็กช่วยกันสรุปมารยาทในการนั่งที่ถูกต้อง เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ
1. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมารับใบงาน โดยให้เด็กช่วยกันเลือกกา / ลงหน้าภาพที่มีมารยาทในการนั่งที่ถูกต้อง พร้อมทั้งระบายสี ตกแต่งให้สวยงาม
3. ครูให้เด็กออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งแสดงการนั่งตามที่เลือกในใบงาน โดยมีเพื่อนๆ และครูจะช่วยกันดูความถูกต้อง พร้อมทั้งช่วยเสนอแนะหากมีข้อผิดพลาด
4. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่งครั้งที่ 3 เพื่อให้เด็กช่วยกันเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากสื่อมัลติมีเดีย
5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งว่าเด็กๆ ควรนั่งอย่างไร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่งที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง ครั้งที่ 3

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่ง

แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการนั่ง		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้	คุณครูให้เด็กๆสมาธิ เด็กๆควรงั่งทำไ้ ยังไม่ถูกต้องคะ การนั่งแบบนี้เรียกว่านั่งพับเพียบ ลองเลือกใหม่สิ ยังไม่ใช่ค่ะ นั่งแบบนี้ไม่สุภาพ ลองเลือกใหม่สิคะ ถูกต้องแล้วคะ	แบบทดสอบการนั่ง นั่งพับเพียบ นั่งเก้าอี้ นั่งขัดสมาธิ

การวัดและประเมินผล

- สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการนั่งจากการดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่งและการตอบคำถาม
- สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การสรุปความเข้าใจ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้เด็กทำใบงาน โดยกา / หน้าภาพที่น้องได้ถูกต้อง พร้อมทั้งระบายสี ตกแต่งให้สวยงาม จากนั้นนำผลงานมาโชว์หน้าชั้นเรียน ครูและเด็กช่วยกันตรวจใบงาน เมื่อมีเด็กทำผิดจะช่วยกันอธิบายว่าสิ่งที่ถูกต้องคืออะไร โดยจะเน้นให้เด็กๆ อธิบายให้เพื่อนฟัง เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ จากนั้นครูให้เด็กตอบคำถามจากสื่อมัลติมีเดีย เด็กตอบได้ถูกต้อง พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบตามสื่อมัลติมีเดีย

แผนที่ 10 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ (การให้ความรู้)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ และเหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

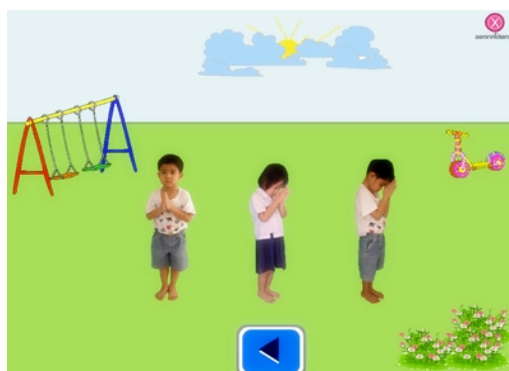
1. ครูและเด็กร่วมกันร้องเพลง “สวัสดี” โดยมีเนื้อเพลงดังนี้ “สวัสดี สวัสดี วันนี้เรามาพบกัน เรอกับฉันพบกันสวัสดี”
2. ครูแนะนำชื่อเรื่อง คือ มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้
3. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ครั้งที่ 1 พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการไหว้ โดยเริ่มจากการประนมมือ เป็นการแสดงความเคารพ โดยการยกฝ่ามือทั้งสองข้างมาประกบกัน ให้นิ้วมือและฝ่ามือชิดกัน แขนแนบลำตัวระดับอก การไหว้พระพุทธรูป หรือพระสงฆ์ โดยการยืนตรง เท้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับค้อมศีรษะลง ปล่อยให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก ซึ่งการไหว้พระจะไหว้เพียงครั้งเดียว จากนั้นลดมือลงตามปกติ การไหว้ผู้ใหญ่ ได้แก่ การไหว้คุณพ่อ คุณแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือคุณครู เริ่มจากยืนตรง เท้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับค้อมศีรษะลง ปล่อยให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว
4. ครูและเด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับการไหว้ที่ถูกต้องและเหมาะสม หากเด็กแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ครั้งที่ 1

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้

การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประนมมือ	การประนมมือ เป็นการแสดงความเคารพโดยการยกฝ่ามือทั้งสองข้างมาประกบกัน ให้นิ้วมือและฝ่ามือชิดกัน แขนแนบลำตัวระดับอก	การประนมมือ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการไหว้พระ	การไหว้พระพุทธรูป หรือพระสงฆ์ โดยการยืนตรง เท้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับค้อมศีรษะลง ให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก ซึ่งการไหว้พระจะไหว้เพียงครั้งเดียว จากนั้นลดมือลงตามปกติ	ไหว้พระ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการไหว้ผู้ใหญ่	การไหว้ผู้ใหญ่ ได้แก่ การไหว้คุณพ่อ คุณแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือคุณครู เริ่มจากยืนตรง เท้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับค้อมศีรษะลง ให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว	ไหว้ผู้ใหญ่

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ จากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้และการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การให้ความรู้ โดยเริ่มจากการให้ความรู้เกี่ยวกับการประนมมือ การไหว้ผู้ใหญ่ การไหว้พระสงฆ์หรือพระพุทธรูป พร้อมทั้งให้เด็กๆช่วยกันสังเกตว่าการไหว้ผู้ใหญ่กับการไหว้พระสงฆ์หรือพระพุทธรูปต่างกันอย่างไร ซึ่งตอบได้เพียง 4-5 คน ผู้วิจัยจึงแนะนำให้เด็กสังเกตปลายนิ้วหัวแม่มือว่าต่างกันอย่างไร การที่เด็กๆได้สังเกต ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ก็จะจำสิ่งเหล่านี้ได้นานกว่าการที่ผู้วิจัยป้อนเนื้อหาให้อยู่ฝ่ายเดียว

แผนที่ 11 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ (การฝึกปฏิบัติ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติและแสดงมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ว่ามีการไหว้แบบใดบ้าง แต่ละแบบไหว้อย่างไร
2. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ครั้งที่ 2 พร้อมทั้งให้เด็กฝึกปฏิบัติ โดยเริ่มจากการประนมมือ เป็นการแสดงความเคารพโดยการยกฝ่ามือทั้งสองข้างมาประกบกัน ให้นิ้วมือและฝ่ามือชิดกัน แขนแนบลำตัวระดับอก การไหว้พระพุทธรูป หรือพระสงฆ์ โดยการยืนตรง เฝ้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับค้อมศีรษะลง ให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก ซึ่งการไหว้พระจะไหว้เพียงครั้งเดียวจากนั้นลดมือลงตามปกติ การไหว้ผู้ใหญ่ ได้แก่ การไหว้คุณพ่อ คุณแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือคุณครู เริ่มจากยืนตรง เฝ้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับค้อมศีรษะลง ให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว
3. ครูให้เด็กขึ้นเป็นรูปครึ่งวงกลม ช่วยกันร้องเพลง “สวัสดี” พร้อมแสดงท่าทางประกอบเพลง โดยครูบอกให้เด็กแสดงการไหว้ในแบบต่างๆ

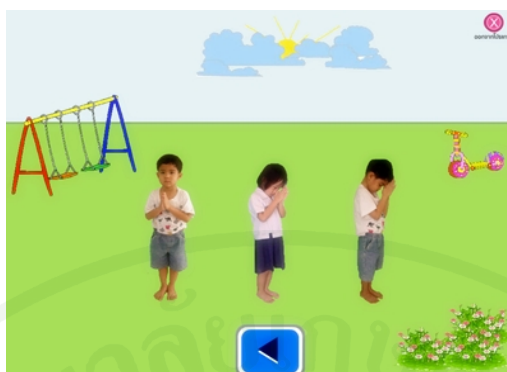
4. จากนั้นครูและเด็กช่วยกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม หากเด็กตอบไม่ถูกต้องหรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ครั้งที่ 2

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้

การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถการประนมมือได้ถูกต้อง	เด็กๆดูภาพแล้วอยากฝึกการไหว้แบบ ไหล่นะ เลือกคลิกที่ภาพเลขคี่ ยกฝ่ามือทั้งสองข้างมาประกบกัน ให้นิ้วมือและฝ่ามือชิดกัน แขนแนบลำตัวระดับอก	ฝึกปฏิบัติ การประนมมือ
สามารถไหว้พระได้ถูกต้อง	ยืนตรง เท้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับ ค้อมศีรษะลง ให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก	การไหว้พระ
สามารถไหว้ผู้ใหญ่ได้ถูกต้อง	ยืนตรง เท้าชิด ประนมมือขึ้น พร้อมกับ ค้อมศีรษะลง ให้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว	การไหว้ผู้ใหญ่

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ จากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้และการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การฝึกปฏิบัติ เริ่มจากทบทวนความรู้จากครั้งที่ 1 และให้เด็กเลือกว่าอยากจะฝึก การไหว้แบบใดก่อนระหว่างการไหว้ผู้ใหญ่มากับการไหว้พระสงฆ์หรือพระพุทธรูป จากนั้นผู้วิจัยและเด็กฝึกการไหว้โดยดูจากสื่อมัลติมีเดียและปฏิบัติไปพร้อมกัน จนเด็กสามารถแยกแยะได้ว่า การประนมมือปลายนิ้วจะอยู่ระดับอก การไหว้ผู้ใหญ่นิ้วหัวแม่มือจะเลื่อนสูงขึ้นมาอยู่ที่ปลายจมูก ส่วนการไหว้พระสงฆ์ปลายนิ้วหัวแม่มือต้องสูงขึ้นไปอีกคืออยู่ระหว่างคิ้ว

แผนที่ 12 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ (การสรุปความเข้าใจ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้
2. เพื่อให้เด็กมีมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ที่อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากดังนี้
 - การไหว้คุณครู
 - การไหว้คุณพ่อ คุณแม่
 - การไหว้คุณตา คุณยาย
 - การไหว้พระสงฆ์
3. ครูให้เวลาเด็กเพื่อซักซ้อมการไหว้ที่ถูกต้อง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงการไหว้ในลักษณะต่างๆหน้าชั้นเรียน หากกลุ่มใดแสดงไม่ถูกต้อง ให้เพื่อนๆในห้องช่วยกันแนะนำการไหว้ที่ถูกต้อง
4. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ครั้งที่ 3 เพื่อให้เด็กช่วยกันเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากสื่อมัลติมีเดีย

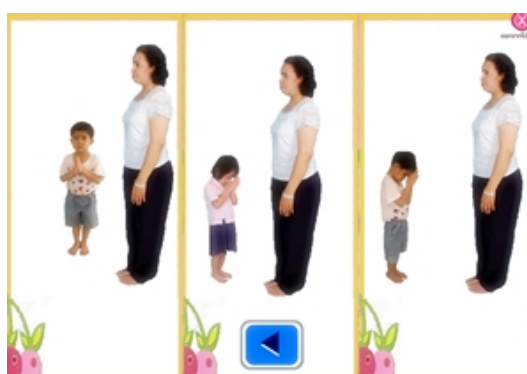
5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ ครั้งที่ 3

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้

แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้	เมื่อเด็กๆ พบคุณป้า เด็กๆ ควรไหว้อย่างไร เก่งจังเลย ถูกต้องแล้วค่ะ เมื่อเด็กๆ พบคุณป้า ควรยกมือไหว้ปลายนิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว โอ๊ะ โอ ยังไม่ถูกต้องค่ะ ลองเลือกใหม่สิ ยังไม่ใช่ค่ะ ลองเลือกใหม่สิ	แบบทดสอบ การไหว้ ยกมือไหว้นิ้วหัวแม่มือจรดปลายจมูก ปลายนิ้วชี้จรดระหว่างคิ้ว ยกมือไหว้นิ้วหัวแม่มือจรดระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก ประนมมืออยู่ระดับอก ปลายนิ้วอยู่ระหว่างปลายคาง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ จากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ และการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การสรุปความเข้าใจ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมโดยให้เด็กแสดงบทบาทสมมติ บางคนแสดงเป็นคุณแม่ คุณพ่อ คุณตา คุณยาย หรือพระสงฆ์ ส่วนคนที่เหลือเมื่อเจอบุคคลเหล่านี้จะต้องไหว้ให้ถูกต้อง จากนั้นครูให้เด็กตอบคำถามจากสื่อมัลติมีเดีย เด็กสามารถตอบได้ถูกต้อง อย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งบอกว่า จะกลับไปไหว้คุณตา คุณยายให้ถูกต้องอีกด้วย

แผนที่ 13 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ (การให้ความรู้)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ
2. ครูแนะนำชื่อเรื่อง คือ มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ
3. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบครั้งที่ 1 โดยการกราบผู้ใหญ่เป็นการแสดงความเคารพต่อผู้มีพระคุณ เช่น คุณครู คุณพ่อ คุณแม่ หรือ ปู่ ย่า ตา ยาย ด้วยการนั่งพับเพียบ ประนมมือพร้อมกับก้มตัวหมอบลง ให้น้ำผากระแตะบนมือ และไม่ต้องแบมือ โดยกราบเพียง 1 ครั้ง การกราบพระสงฆ์ ผู้ชาย นั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นั่งบนส้นเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นั่งบนส้นเท้า ประนมมือขึ้น พร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แบมือลงราบกับพื้น ให้น้ำผาจรดพื้นระหว่างมือที่แบ โดยกราบ 3 ครั้ง และการกราบพระพุทธรูป กราบ 3 ครั้งเช่นเดียวกับการกราบพระสงฆ์ ผู้ชายนั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นั่งบนส้นเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นั่งบนส้นเท้า ประนมมือขึ้นพร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แบมือลงราบกับพื้น ให้น้ำผาจรดพื้นระหว่างมือที่แบ

4. ครูและเด็กๆช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ หากเด็กอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบครั้งที่ 1

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ

การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกราบผู้ใหญ่	การกราบผู้ใหญ่เป็นการแสดงความเคารพต่อผู้มีพระคุณ เช่น คุณครู คุณพ่อ คุณแม่ หรือ ปู่ ย่า ตา ยาย ด้วยการนั่งพับเพียบ ประนมมือพร้อมกับก้มตัวหมอบลง ให้น้ำผากแตะบนมือ และไม่ต้องแบมือ โดยกราบเพียง 1 ครั้ง	กราบผู้ใหญ่
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกราบพระสงฆ์	การกราบพระสงฆ์ผู้ชาย นั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นั่งบนส้นเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นั่งบนส้นเท้า ประนมมือขึ้น พร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แบมือลงราบกับพื้น ให้น้ำผากจรดพื้นระหว่างมือที่แบ โดยกราบ 3 ครั้ง	กราบพระสงฆ์

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ (ต่อ)

การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ (ต่อ)		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกราบพระพุทธรูป	การกราบพระพุทธรูป กราบ 3 ครั้ง เช่นเดียวกับการกราบพระสงฆ์ ผู้ชายนั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นั่งบนส้นเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นั่งบนส้นเท้า ประนมมือขึ้นพร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แขนมือลงราบกับพื้น ให้น้ำผาจรดพื้นระหว่างมือที่แบ	กราบพระพุทธรูป

การวัดและประเมินผล

- สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบจากการคู่มือมัลติมีเดียมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบและการตอบคำถาม
- สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การให้ความรู้ โดยเริ่มจากการให้ความรู้เกี่ยวกับการกราบผู้ใหญ่ การกราบพระสงฆ์ และการกราบพระพุทธรูป พร้อมทั้งให้เด็กๆ ช่วยกันสังเกตข้อแตกต่างของการกราบแต่ละอย่างว่าต่างกันอย่างไร ซึ่งเด็กช่วยกันตอบว่า ทำนั้งไม่เหมือนกัน การกราบผู้ใหญ่นั่งพับเพียบ แต่การกราบพระนั่งบนขา บางคนก็สังเกตนิ้วหัวแม่มือ และตอบได้ถูกต้อง ซึ่งจากสิ่งที่เด็กตอบมา บ่งบอกได้ว่าเค้าสามารถแยกแยะความแตกต่างของการกราบแต่ละแบบได้

แผนที่ 14 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ (การฝึกปฏิบัติ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติและแสดงมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประเพณีเดิมและปัจจุบันเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ
2. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ ครั้งที่ 2 พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติ ดังนี้ การกราบผู้ใหญ่เป็นการแสดงความเคารพต่อผู้มีพระคุณ เช่น คุณครู คุณพ่อ คุณแม่ หรือ ปู่ ย่า ตา ยาย ด้วยการนั่งพับเพียบ ประนมมือพร้อมกับก้มตัวหมอบลง ให้น้ำผากระแทกบนมือ และไม่ต้องแบมือ โดยกราบเพียง 1 ครั้ง การกราบพระสงฆ์ ผู้ชาย นั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นังบนสันเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นังบนสันเท้า ประนมมือขึ้น พร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แมมือลงราบกับพื้น ให้น้ำผาจรดพื้นระหว่างมือที่แบ โดยกราบ 3 ครั้ง และการกราบพระพุทธรูป กราบ 3 ครั้งเช่นเดียวกับการกราบพระสงฆ์ ผู้ชายนั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นังบนสันเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นังบนสันเท้า ประนมมือขึ้นพร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แมมือลงราบกับพื้น ให้น้ำผาจรดพื้นระหว่างมือที่แบ
3. ครูสนทนาซักถามเด็กว่า “มีสถานการณ์ใดบ้างที่เราควรแสดงความเคารพด้วยการกราบ” พร้อมทั้งให้เด็กกราบตามสถานการณ์ที่ได้บอกมา

4. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับขั้นตอนการกราบในแบบต่างๆ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบครั้งที่ 2

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ

การให้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถกราบผู้ใหญ่ได้ถูกต้อง	เด็กๆ อยากฝึกการกราบแบบใดคะ เลือกคลิกที่ภาพเลยคะ การกราบผู้ใหญ่ โดยการนั่งพับเพียบ ประนมมือพร้อมกับก้มตัวหมอบลง ให้หน้าผากแตะบนมือ และไม่ต้องแบมือกราบเพียง 1 ครั้ง	ฝึกปฏิบัติการกราบผู้ใหญ่ ทำนั่งประนมมือ หมอบกราบไม่แบมือ
สามารถกราบพระสงฆ์ได้ถูกต้อง	การกราบพระสงฆ์ ผู้ชาย นั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง นั่งบนส้นเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นั่งบนส้นเท้า ประนมมือขึ้น พร้อมกับก้มตัวหมอบกราบ แบมือลงราบกับพื้น ให้นำหน้าผากจรดพื้นระหว่างมือที่ กราบ 3 ครั้ง	กราบพระสงฆ์ ทำนั่งของผู้ชาย ทำนั่งของผู้หญิง หมอบกราบแบมือ

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ

การให้ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถกราบพระพุทธรูปได้ถูกต้อง	การกราบพระพุทธรูป ผู้ชาย นั่งคุกเข่า ปลายเท้าตั้ง นั่งบนส้นเท้า ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลายเท้าราบ นั่งบนส้นเท้า ประนมมือขึ้น พร้อมกับก้มตัวหมอบ กราบ ให้น้ำผาจรดพื้นระหว่างมือที่ แบ กราบ 3 ครั้ง	การกราบพระพุทธรูป ทำนั่งของผู้ชาย ทำนั่งของผู้หญิง หมอบกราบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ จากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การฝึกปฏิบัติ เริ่มจากทบทวนความรู้จากครั้งที่ 1 และให้เด็กเลือกว่าอยากจะฝึก การกราบแบบใดก่อนระหว่างการกราบผู้ใหญ่ การกราบพระสงฆ์ และการกราบพระพุทธรูป จากนั้นผู้วิจัยและเด็กฝึกการกราบโดยดูจากสื่อมัลติมีเดียและปฏิบัติไปพร้อมกัน จนเด็กสามารถกราบได้ถูกต้อง แยะแยะได้ว่า การกราบผู้ใหญ่ นิ้วหัวแม่มือจะอยู่ที่ปลายจมูก ส่วนการไหว้พระสงฆ์หรือพระพุทธรูป ปลายนิ้วหัวแม่มืออยู่ระหว่างคิ้ว อีกทั้งยังช่วยแนะนำเพื่อนที่ยังทำไม่ถูกต้อง พร้อมกับทำเป็นตัวอย่างให้เพื่อนดูว่าที่ถูกเป็นอย่างไร โดยเปรียบเทียบกับรูปในสื่อมัลติมีเดีย

แผนที่ 15 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ (การสรุปความเข้าใจ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ
2. เพื่อให้เด็กมีมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประเพณีเดิมและปัจจุบัน เกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดสถานการณ์ที่มีการแสดงมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ
3. ครูให้เวลาเด็กเตรียมตัว ซักซ้อมเพื่อออกมาแสดงบทบาทสมมติให้ชั้นเรียน
4. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงหน้าชั้นเรียนกลุ่มละไม่เกิน 5 นาที และขณะแต่ละกลุ่มแสดงเพื่อนและครูจะช่วยกันดูความถูกต้อง พร้อมทั้งช่วยเสนอแนะหลังจากจบการแสดง
5. ครูให้เด็กคู่มัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ ครั้งที่ 3 เพื่อให้เด็กช่วยกันเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากคู่มัลติมีเดีย

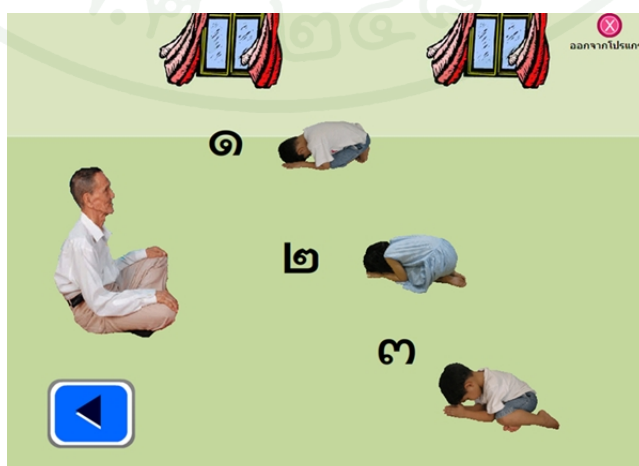
6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ ครั้งที่ 3

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ

แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้	เมื่อพบคุณตา เด็กๆควรกราบแบบใด	แบบทดสอบการกราบ
	โอะ โอ ยังไม่ถูกต้องคะ ลองเลือกใหม่นะ	นั่งคุกเข่าปลายเท้าตั้ง
	ยังไม่ใช่คะ ลองเลือกใหม่นะ	หมอบกราบไม่แบ่มือ
	ถูกต้องแล้วคะ การนั่งพับเพียบหมอบกราบไม่แบ่มือ เป็นการกราบผู้ใหญ่	นั่งพับเพียบหมอบกราบไม่แบ่มือ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบ จากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการกราบและการตอบคำถาม

2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การสรุปความเข้าใจ ผู้วิจัยจัดกิจกรรมโดยให้เด็กแบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มแล้วให้แต่ละกลุ่มคิดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกราบ จากนั้นซักซ้อมและออกมาแสดงให้เพื่อนดู โดยกลุ่มที่ยังไม่ได้ออกมาตรวจสอบว่ากลุ่มที่ออกมานั้น ทำได้ถูกต้องหรือไม่ และมีบางคนในกลุ่มทำไม่ถูกต้อง เด็กจะช่วยกันแนะนำ บางคนลุกขึ้นมาเปลี่ยนมือให้เพื่อน เพื่อให้ปลายนิ้วอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง

แผนที่ 16 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร (การให้ความรู้)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกลักษณะมารยาทในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามประเด็นเดิมเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. ครูแนะนำสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร
3. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร ครั้งที่ 1 โดยเลือกเรียงลำดับรูปภาพแสดงขั้นตอนการรับประทานอาหาร คือ ก่อนรับประทานอาหารควรล้างมือให้สะอาด เพื่อดึงสิ่งสกปรกที่ติดมากับมือออกให้หมดก่อนรับประทานอาหารทุกครั้ง จากนั้นนั่งเก้าอี้เตรียมรับประทานอาหาร หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ ควรนำถาดอาหารไปเทเศษอาหารออกให้หมด แยกช้อนส้อม เพื่อสะดวกในการล้าง และวางถาดอาหารซ้อนกันให้เรียบร้อย
4. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีกล่องที่มีรูปภาพมารยาทในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องอยู่ จากนั้นให้เด็กๆช่วยกันแยกรูปภาพออกเป็น 2 ส่วน พร้อมทั้งทากาวติดรูปภาพลงในกระดาษให้ถูกต้อง ตกแต่งให้สวยงามและนำเสนอหน้าชั้นเรียน
5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร หากเด็กอธิบายหรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหารครั้งที่ 1

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร

การให้ความรู้เกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการล้างมือ	เด็กๆเรียงลำดับการรับประทานอาหารโดยลากภาพมาวางที่ตัวเลขให้ถูกต้องนะคะ ถ้าเลือกผิดภาพจะล่อยกลับไป	
	ก่อนรับประทานอาหารเด็กๆควรจะล้างมือให้สะอาด เพื่อให้สิ่งสกปรกที่ติดมากับมือออกไปให้หมดก่อนทานอาหารทุกครั้งคะ	ล้างมือ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนั่งรับประทานอาหาร	ใช่เลย ท่านี่เตรียมพร้อมรับประทานอาหารได้เลย	นั่งตัวตรง ทำพร้อม
	ไม่ควรรับประทานอาหารหกเลอะเทอะนะคะ	รับประทานอาหาร รับประทานอาหารหกเลอะเทอะ
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเก็บภาชนะ	หลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วควรนำถาดอาหารไปเทเศษอาหารที่เหลือออกให้หมดนะคะ	เศษอาหาร
	จากนั้นแยกช้อนส้อมไปวางไว้ในที่เก็บช้อนส้อมเพื่อสะดวกแก่การล้าง	แยกช้อนส้อม
	วางถาดอาหารซ้อนกันให้เรียบร้อยนะคะ	เก็บถาด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหารจากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหารและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การให้ความรู้ ผู้วิจัยให้เด็กเรียงลำดับรูปภาพแสดงขั้นตอนการรับประทานอาหาร ซึ่งประกอบด้วยรูปล้างมือ นั่งเตรียมรับประทานอาหาร หลังจากทานอาหารเสร็จนำถาดไปเทเศษอาหาร แยกช้อนส้อม และวางถาดข้าว ซึ่งบางคนเลือกไม่ถูกต้อง เช่น ไม่ล้างมือก่อนทานอาหาร บางคนทานเสร็จก็เอาถาดข้าวไปวางซ้อนกันเลย โดยไม่เทเศษอาหาร หรือแยกช้อนส้อม ซึ่งผู้วิจัยและเด็กช่วยกันอธิบายเพิ่มเติม

แผนที่ 17 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร (การฝึกปฏิบัติ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติมารยาทในการรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

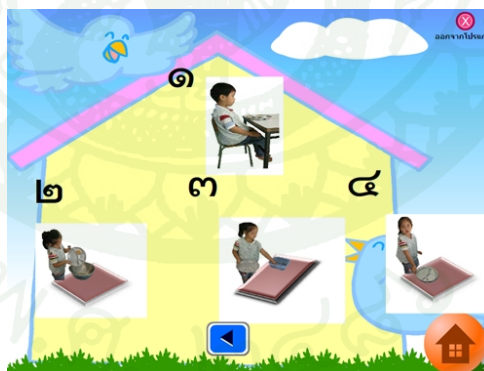
1. ครูและเด็กสนทนาซักถามประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร ครั้งที่ 2 คือ ขณะรับประทานอาหารควรนั่งตัวตรง เตรียมพร้อมรับประทานอาหาร หลังจากรับประทานอาหารเสร็จเอาถาดอาหารไปเทเศษอาหารออกให้หมด แยกช้อนส้อม และวางถาดอาหารซ้อนกันให้เรียบร้อย
3. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีกล่องที่มีรูปภาพเกี่ยวกับการเก็บภาชนะ ให้เด็กช่วยกันเรียงลำดับรูปภาพ พร้อมกับทากาวติดในกระดาษให้ถูกต้อง ตกแต่งผลงานและออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน
4. ครูและเด็กช่วยกันสรุปขั้นตอนการเก็บภาชนะหลังจากรับประทานอาหารเสร็จ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น หากเด็กตอบไม่ถูกต้องครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหารครั้งที่ 2

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร

การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถรับประทานอาหารและเก็บภาชนะได้ถูกต้องและเหมาะสม	ขณะรับประทานอาหารควรนั่งตัวตรง เตรียมพร้อมที่จะรับประทานอาหาร หลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้ว ควรเทเศษอาหารออกให้หมด แยก ช้อนส้อม และวางถาดอาหารซ้อนกันให้ เรียบร้อย	ฝึกปฏิบัติการ รับประทานอาหาร และ การเก็บภาชนะ

การวัดและประเมินผล

- สังเกตการสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหารจากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหารและการตอบคำถาม
- สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้เด็กฝึกการนั่งทานอาหารที่ถูกต้อง โดยนั่งตัวตรงหลังพิงพนักเก้าอี้ ไม่นั่งโดยกเก้าอี้ เมื่อกินเสร็จเศษอาหารออกให้หมด แยกช้อนซ้อม และนำถาดไปวางซ้อนกัน จากนั้นครูให้เด็กทำใบงาน โดยให้เรียงลำดับรูปขั้นการรับประทานอาหารและการเก็บภาชนะที่ถูกต้อง พร้อมกับนำไปแปะให้ตรงกับช่องที่กำหนดให้ บางคนทำไม่ถูกเพราะ เคยชินกับพฤติกรรมที่ตนเองทำประจำ ผู้วิจัยจึงต้องอธิบายเพิ่มเติม

แผนที่ 18 กิจกรรมกลุ่มประกอบสื่อมัลติมีเดีย

เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร (การสรุปความเข้าใจ)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. เพื่อให้เด็กมีมารยาทในการรับประทานอาหารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

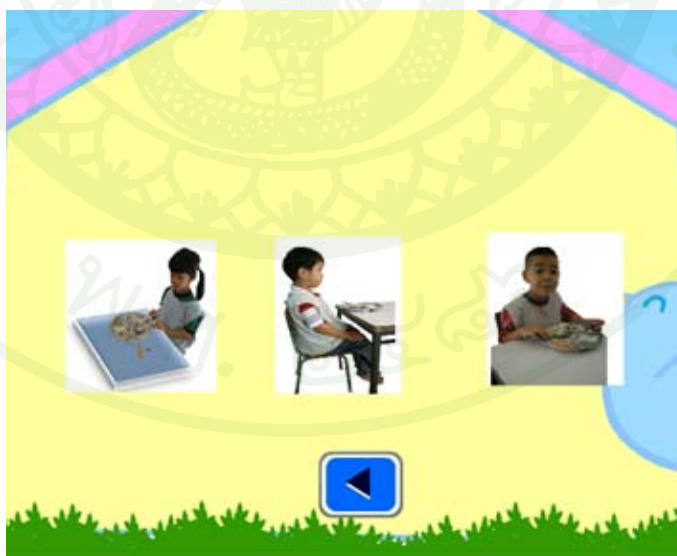
1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มละ 5 คน ให้แต่ละกลุ่มเข้าแถวรับประทานอาหารเพื่อฝึกมารยาทรวมถึงการเก็บภาชนะหลังจากรับประทานอาหารเสร็จ โดยขณะรับประทานอาหารให้ช่วยกันสังเกตว่า ใครรับประทานอาหารไม่ถูกต้อง เช่น ทานหกเลอะเทอะ นั่งยกขา พุดขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก ไม่เทศอาหาร ไม่แยกช้อนส้อม หรือไม่เก็บถาดอาหาร
3. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียนว่า กลุ่มตนมีมารยาทในการรับประทานอาหารที่ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ มีข้อควรปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง
4. ครูให้เด็กดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร ครั้งที่ 3 จากนั้นให้เด็กช่วยกันเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากสื่อมัลติมีเดีย
5. ครูและเด็กช่วยกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสมที่ควรนำไปปฏิบัติ หากเด็กตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

สื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหารครั้งที่ 3

ตารางแสดงบทดำเนินเรื่อง แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร

แบบทดสอบเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหาร		
ผลการเรียนรู้	บรรยาย	ภาพ
สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้	ขณะรับประทานอาหาร เด็กๆควรทานอาหารอย่างไร ไอ้ะ โอ ยังไม่ถูกต้องคะ ลองเลือกใหม่สิ ยังไม่ใช่คะ ลองเลือกใหม่สิ ถูกต้องแล้วคะ	แบบทดสอบการรับประทานอาหาร ทานอาหารหกเลอะเทอะ พุดขณะรับประทานอาหาร ทานอาหารเรียบร้อย

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในการรับประทานอาหารจากการดูสื่อมัลติมีเดียเรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหารและการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

การสรุปความเข้าใจ ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้เด็กใช้สื่อมัลติมีเดียด้วยตนเอง โดยจับคู่กันมาเล่น คนที่ยังไม่ถึงคิดให้วาดรูปการรับประทานอาหารที่ถูกต้องเหมาะสม จากนั้นให้เด็กตอบคำถามจากสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งเด็กๆสามารถตอบได้ถูกต้อง และบอกผู้วิจัยว่าจะนำไปปฏิบัติที่บ้านอีกด้วย

แผนที่ 19 กิจกรรมบูรณาการ

เรื่อง มารยาทไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง
3. เพื่อให้เด็กสามารถแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประเพณีเดิมและปัจจุบันเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง
2. ครูและเด็กช่วยกันทบทวนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน เดิน นั่ง
3. ครูให้เด็กยืนเป็นครึ่งวงกลม จากนั้นครูจะเปิดเพลง เมื่อเพลงหยุดให้เด็กๆ ทำท่าทางตามที่ครูบอก โดยทุกคนช่วยกันสังเกตเพื่อนๆ รอบข้าง ใครทำผิดให้แยกออกมา
4. ครูให้คนที่ถูกแยกออกมาแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน เดิน นั่ง ที่ถูกต้อง
5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทไทยในอิริยาบถการยืน เดิน นั่ง ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

1. เครื่องเล่นซีดี
2. ซีดีเพลง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมบูรณาการเรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน และการนั่ง โดยให้เด็กยืนเป็นรูปครึ่งวงกลม จากนั้นผู้วิจัยเปิดเพลง เมื่อเพลงหยุดให้เด็กๆ ทำท่าทางตามที่บอก ซึ่งนอกจากเด็กจะต้องตั้งใจฟังคำสั่งและ ยังต้องมองเพื่อนๆ ว่าทำได้ถูกต้องหรือไม่ หากมีเด็กทำไม่ถูกต้องเพื่อนๆ ที่ทำได้ถูกต้องจะบอกผู้วิจัยว่าผิด เช่น ผู้วิจัยบอกให้นั่งพับเพียบ แต่เด็กนั่งขัดสมาธิ คนที่ทำถูกต้องจะช่วยเตือนเพื่อนและบอกว่านั่งพับเพียบนั่งอย่างไร พร้อมกับนั่งพับเพียบให้เพื่อนดูว่าที่ถูกต้องนั่งแบบนี้

แผนที่ 20 กิจกรรมบูรณาการ

เรื่อง มารยาทไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งและมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งและมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ
3. เพื่อให้เด็กสามารถแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งและมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับมารยาทไทยที่เด็กควรปฏิบัติ เช่น เด็กๆไปวัดกับคุณตา คุณยาย ควรยืน เดิน นั่งอย่างไร และเมื่อพบพระสงฆ์ควรทำอย่างไร
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ตัวแทนกลุ่มมาจับชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยรูปภาพและใบงาน
3. ครูให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคัดแยกรูปภาพที่แสดงมารยาทไทยเหมาะสมกับสถานการณ์การไปวัดกับคุณตา คุณยายได้อย่างถูกต้อง จากนั้นนำมาทากาวติดบนใบงาน พร้อมทั้งตกแต่งให้สวยงาม
4. ครูให้แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน พร้อมแสดงท่าทางประกอบ โดยมีเพื่อนๆและครูช่วยกันตรวจ

5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งและมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมจากใบงาน หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

1. ชุดกิจกรรม รูปภาพ ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งและมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมบูรณาการเรื่องมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งและมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ โดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ตัวแทนกลุ่มออกมาหยิบชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วยรูปภาพและใบงาน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแยกแยะมารยาทไทยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด เช่น สถานการณ์ไปวัดกับคุณตา ควรมีมารยาทไทยอะไรบ้าง เมื่อเลือกรูปภาพได้ จึงนำมาคิดในใบงาน พร้อมตกแต่งให้สวยงาม จากนั้นแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนว่า กลุ่มตนเองเลือกรูปใดบ้างเพราะเหตุใด ซึ่งเด็กๆต่างให้เหตุผลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ อีกทั้งต่างช่วยกันทำงานกลุ่มอย่างตั้งใจ พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบการนำเสนอ เช่น นั่งพับเพียบกับคุณตา เด็กๆทำท่าง่วงพับเพียบ บางคนก็นั่งขัดสมาธิ เป็นต้น

แผนที่ 21 กิจกรรมบูรณาการ

เรื่อง มารยาทไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
3. เพื่อให้เด็กสามารถแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประเพณีเดิมและปัจจุบัน เกี่ยวกับมารยาทไทย
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดสถานการณ์เพื่อแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหารได้อย่างอิสระ
3. ครูให้เด็กๆ มาเลือกอุปกรณ์เพื่อนำไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติ และเตรียมตัวออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน
4. ครูและเด็กชมการแสดงและดูความถูกต้องเหมาะสม

5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสถานการณ์จากการที่เด็กออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน หากเด็กตอบคำถามหรือแสดงไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

อุปกรณ์การแต่งการ เช่น รองเท้า เสื้อผ้า กระเป๋า

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมบูรณาการเรื่องมารยาทในการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร โดยจะกำหนดสถานการณ์ให้ซึ่งแต่ละกลุ่มจะไม่ซ้ำกัน จากนั้นให้เด็กๆปรึกษากันว่า ในสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดควรมีมารยาทไทยด้านบ้างจากที่เรียนมา พร้อมกับออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ซึ่งเด็กต่างชอบที่ได้ออกมาแสดงเป็นคุณครู คุณแม่ คุณพ่อ หรือแสดงเป็นลูก แต่ก็มีบางคนที่ยังอายไม่กล้าแสดงซึ่งผู้วิจัยต้องพูดให้กำลังใจ และทุกกลุ่มสามารถแสดงได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

แผนที่ 22 กิจกรรมบูรณาการ

เรื่อง มารยาทไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
3. เพื่อให้เด็กสามารถแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประเพณีเดิมและปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทย
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มนั่งแถวตอนเรียงหนึ่ง โดยเด็กที่อยู่ตำแหน่งแรกยืนขึ้น
3. คุณครูอ่านคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ ให้เด็กที่ยืนตำแหน่งแรกของทุกแถวแสดงท่าทางให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่คุณครูถาม
4. แถวใดทำได้ถูกต้องให้กลับไปต่อท้ายแถว และคนที่อยู่ในตำแหน่งถัดไปยืนขึ้นตอบคำถาม ส่วนคนที่ตอบผิดให้ตอบใหม่ แถวใดที่มีเด็กตอบครบทุกคนก่อนเป็นฝ่ายชนะ

5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทไทยเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ครูให้เด็กเล่นเกม หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

คำถาม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมบูรณาการเรื่องมารยาทในการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร โดยแบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มนั่งต่อแถวตอนเรียงหนึ่ง โดยคนที่อยู่ตำแหน่งออกมาขึ้นหน้าชั้นเรียน จากนั้นครูจะอ่านคำถาม แล้วให้คนที่หนึ่งแสดงท่าทางประกอบให้ถูกต้อง เพื่อตอบถูกจะได้หัวใจ 1 ดวง จากนั้นไปต่อข้างหลัง คนถัดมาก็ออกมาขึ้นเป็นผู้ตอบคำถามต่อไป ซึ่งจะแข่งขันกันทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มใดตอบถูกและได้หัวใจมากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ ซึ่งเด็กๆ สนุกสนานกับกิจกรรมเป็นอย่างมาก สามารถทำท่าทางแทนการพูดตอบคำถามได้ถูกต้อง โดยไม่ลังเลหรือถามเพื่อนฯ ในกลุ่ม

แผนที่ 23 กิจกรรมบูรณาการ

เรื่อง มารยาทไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
3. เพื่อให้เด็กสามารถแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประเพณีเดิมและปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทย
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากสถานที่ ได้แก่ วัด โรงเรียน บ้าน
3. ครูให้เด็กๆช่วยกันคิดว่าสถานที่ที่เด็กๆจับฉลากได้ ควรแสดงมารยาทไทยด้านใดบ้าง ให้ช่วยกันวาดรูป ระบายสีลงในกระดาษแผ่นใหญ่
4. ครูให้เด็กออกมาโชว์ผลงานพร้อมกับแสดงท่าทางมารยาทไทยให้สอดคล้องกับรูปที่วาด
5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทไทยที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

1. ฉลาก
2. กระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่
3. ดินสอสี

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทไทย
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมบูรณาการเรื่องมารยาทในการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้อัฒนออกมา จับสลากสถานที่ เช่น โรงเรียน วัด โรงพยาบาล และรับกระดาษวาดรูปแผ่นใหญ่พร้อมสี จากนั้นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดว่าสถานที่ที่ตัวเองได้นั้น ควรมีมารยาทไทยอะไรบ้าง พร้อมกับวาดรูปบรรยายสีให้สวยงาม จากนั้นออกมานำเสนอผลงานให้เพื่อนๆดูหน้าชั้นเรียน ซึ่งเด็กสามารถอธิบายพร้อมให้เหตุผลได้ อีกทั้งมีการแบ่งหน้าที่กันทำงาน คือ ถูรูปภาพ 2 คน อธิบาย 1-2 คน และสมาชิกที่เหลือแสดงท่าทางประกอบเพื่อความชัดเจน

แผนที่ 24 กิจกรรมบูรณาการ

เรื่อง มารยาทไทย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
2. เพื่อให้เด็กสามารถอธิบายขั้นตอนเกี่ยวกับมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร
3. เพื่อให้เด็กสามารถแสดงมารยาทในอิริยาบถการยืน การเดิน การนั่งมารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูและเด็กสนทนาซักถามเกี่ยวกับประเพณีเดิมและปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับมารยาทไทย
2. ครูแบ่งเด็กออกเป็น 6 กลุ่ม จากนั้นแจกกระดาษวาดเขียนให้เด็กๆ คนละ 1 แผ่น พร้อม ดินสอสีกลุ่มละ 2 กล่อง
3. ครูให้เด็กวาดรูป ระบายสีเกี่ยวกับประเพณีจริงที่เด็กได้แสดงออกเกี่ยวกับมารยาทไทยว่ามีอะไรบ้าง
4. ครูให้เด็กแต่ละคนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งอธิบาย แสดงท่าทางประกอบ

5. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับมารยาทไทยจากการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนของเด็ก หากเด็กตอบคำถามไม่ถูกต้อง หรือแสดงความคิดเห็นไม่ชัดเจน ครูควรให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม

สื่อ

1. กระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่
2. ดินสอสี

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการณ์สนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับมารยาทไทย
2. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการปฏิบัติ

บันทึกหลังสอน

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมบูรณาการเรื่องมารยาทในการยืน การเดิน การนั่ง มารยาทในการแสดงความเคารพด้วยการไหว้ การกราบ และมารยาทในการรับประทานอาหาร ครูแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม ให้ตัวแทนออกมา รับกระดาษวาดรูปแผ่นใหญ่พร้อมสี จากนั้นครูให้เด็กคิดสถานที่ที่ควรมีมารยาทไทยโดยไม่ซ้ำกับครั้งก่อน จากนั้นวาดรูประบายสีให้สวยงาม และออกมานำเสนอผลงานให้เพื่อนๆหน้าชั้นเรียน ซึ่งเด็กคิดสถานที่ได้หลากหลายเช่น พระราชวัง พิพิธภัณฑ์ สวนสาธารณะ เป็นต้น ซึ่งจากกิจกรรมบ่งบอกได้ว่าเด็กสามารถคิดวิเคราะห์และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทไทย อีกทั้งยังสามารถทำท่าทางประกอบได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และสวยงาม

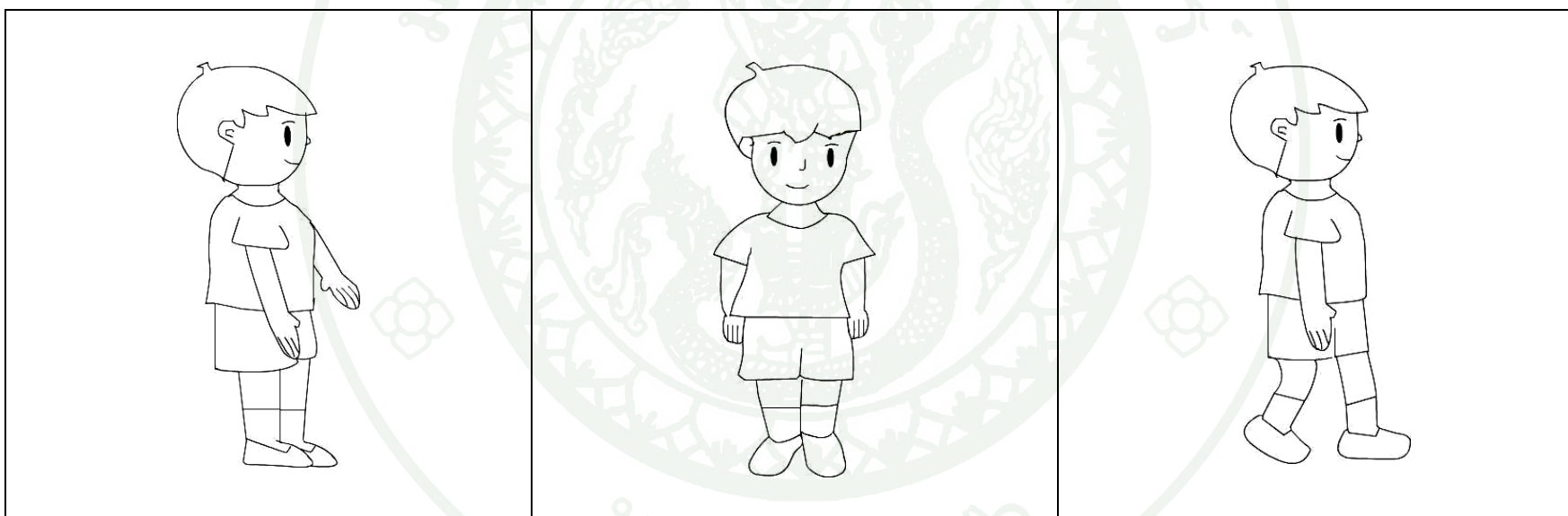

แบบวัดความเข้าใจของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมายกากบาททับบนภาพที่ถูกต้อง

มารยาทในอิริยาบถ (การยืน)

คำถาม : คุณครูให้เด็กๆออกมาเข้าแถวหน้าห้องเรียน เด็กๆควรทำอะไร

ยืนแกว่งแขน

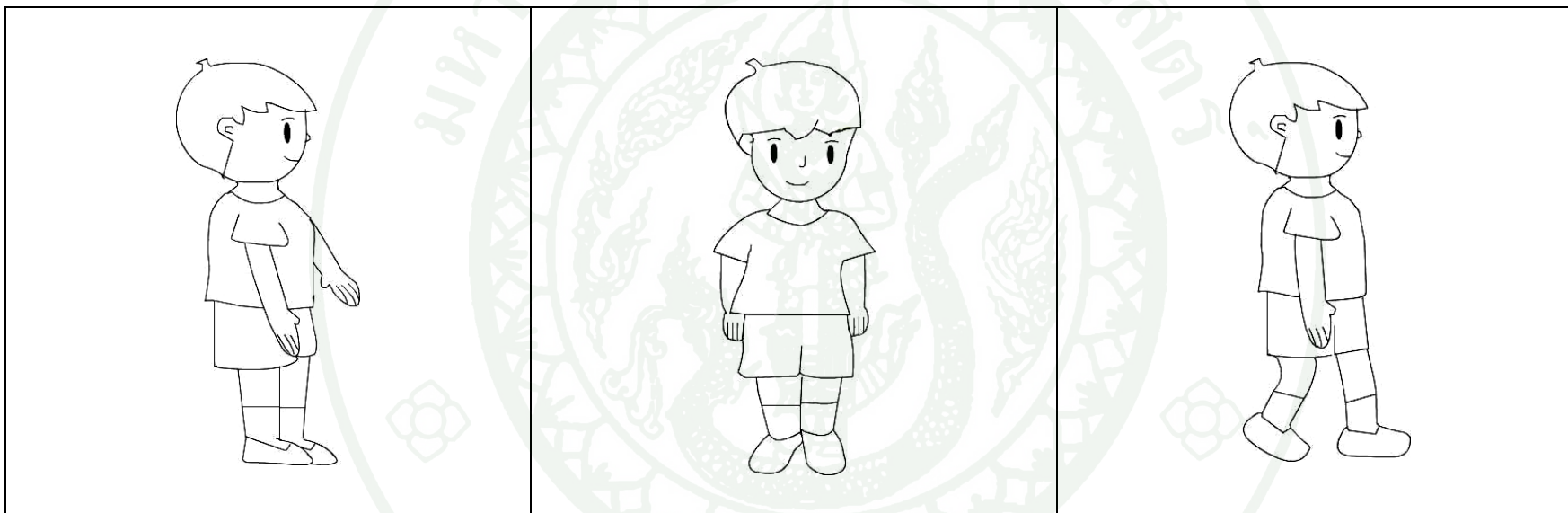
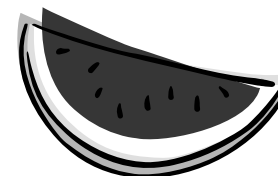
ยืนตรง แขนแนบลำตัว

เดินไปเดินมา

มารยาทในอิริยาบถ (การยืน)

คำถาม : เมื่อเด็กๆ ได้ยืนเพลงชาติไทย เด็กๆ ควรยืนอย่างไร

ยืนแกว่งแขน

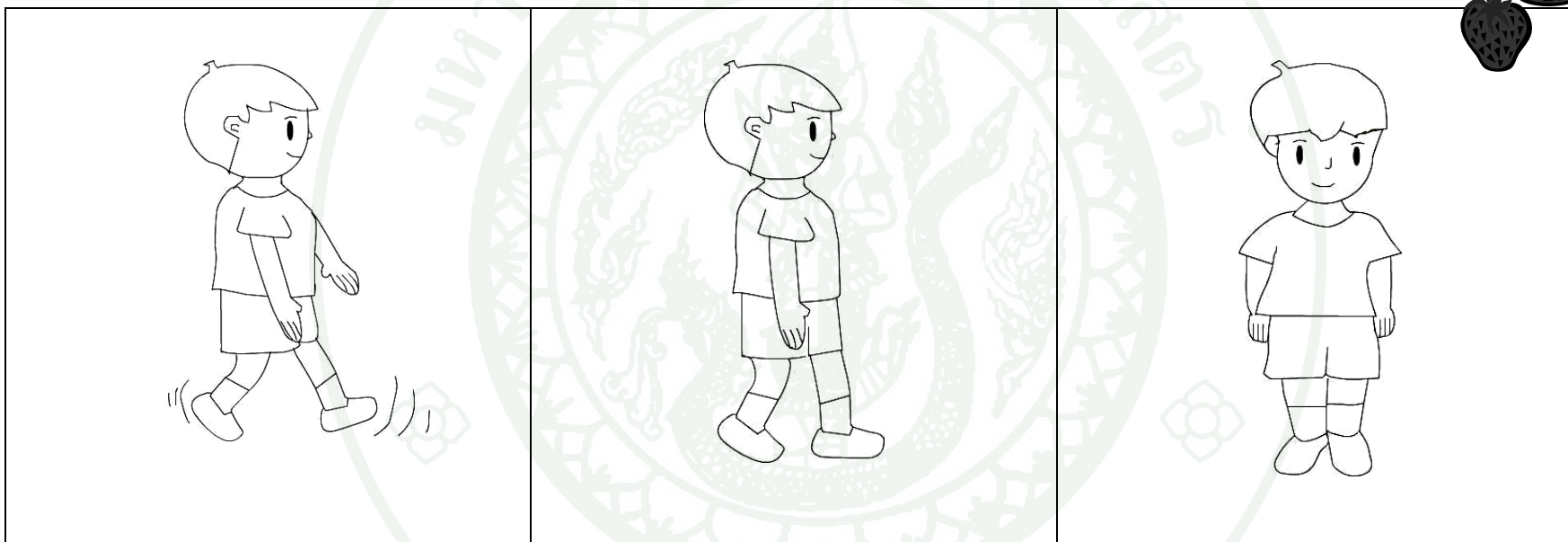
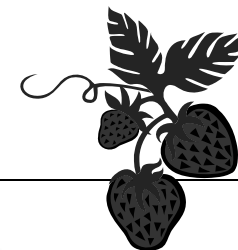
ยืนตรง

เดิน

มารยาทในอิริยาบถ (การเดิน)

คำถาม : คุณครูให้เด็กๆ ไปหยิบหนังสือมาให้ เด็กควรทำอะไร

รีบวิ่งไปหยิบหนังสือ

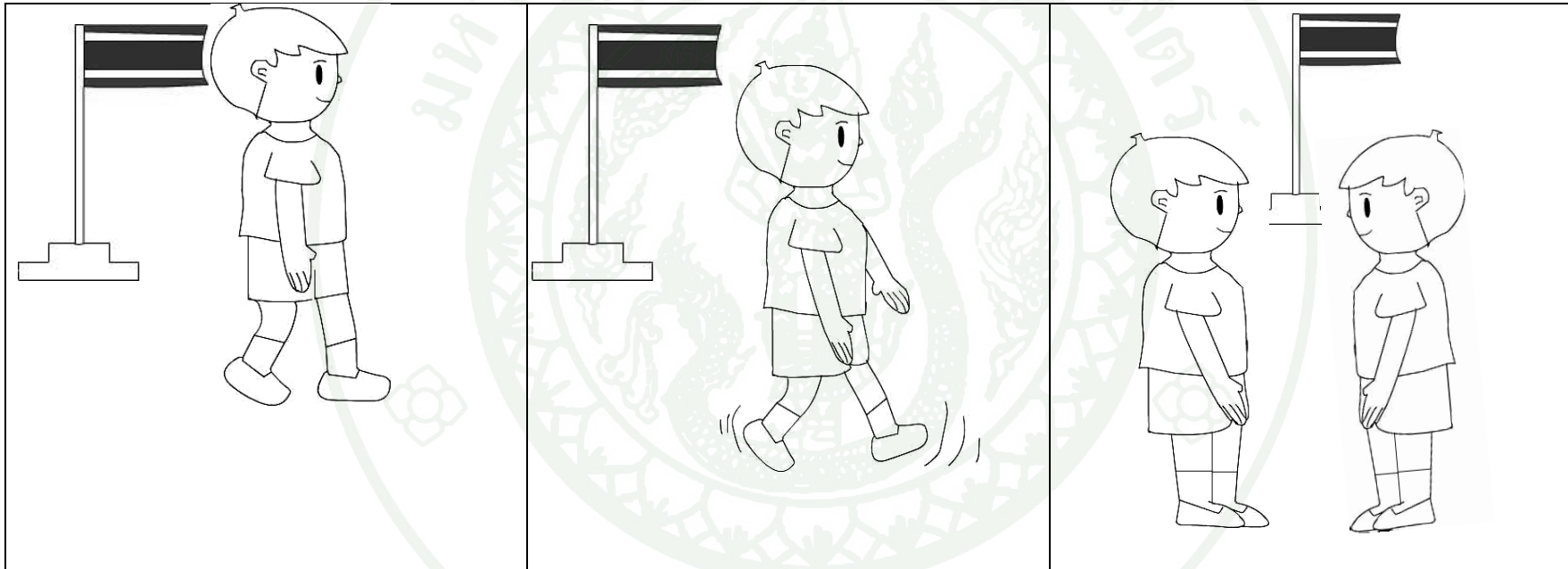
เดินอย่างสุภาพเพื่อไปหยิบหนังสือ

ยืนเฉยๆ

มารยาทในอิริยาบถ (การเดิน)

คำถาม : หลังจากเข้าแถวเคารพธงชาติเสร็จแล้ว คุณครูให้เด็กๆ แยกย้ายกันเข้าห้องเรียนเด็กๆ ควรทำอย่างไร

เดินเข้าห้องเรียนอย่างสุภาพ

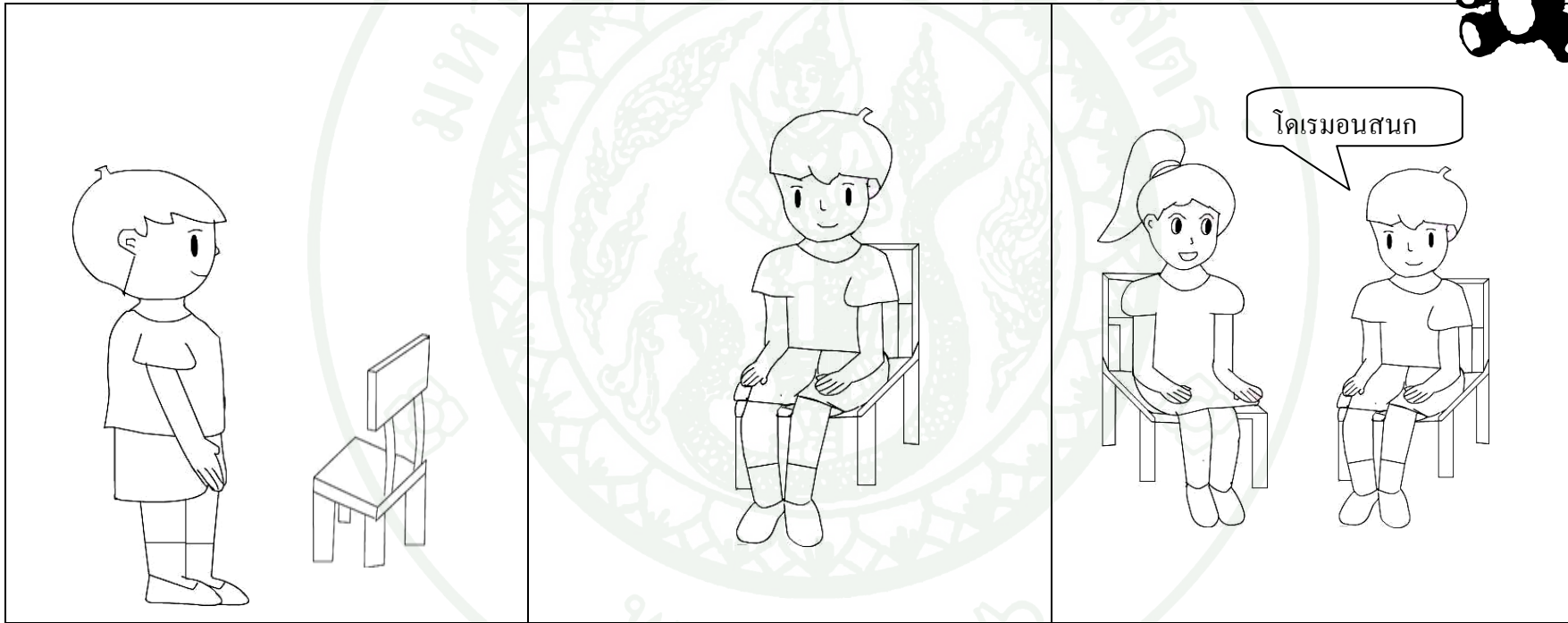
รีบวิ่งเข้าห้องเรียน

ยืนคุยกับเพื่อน

มารยาทในอิริยาบถ (การนั่ง)

คำถาม : ขณะที่รอคุณครูในห้องเรียน เด็กๆควรนั่งอย่างไร

ขึ้นรอคุณครู

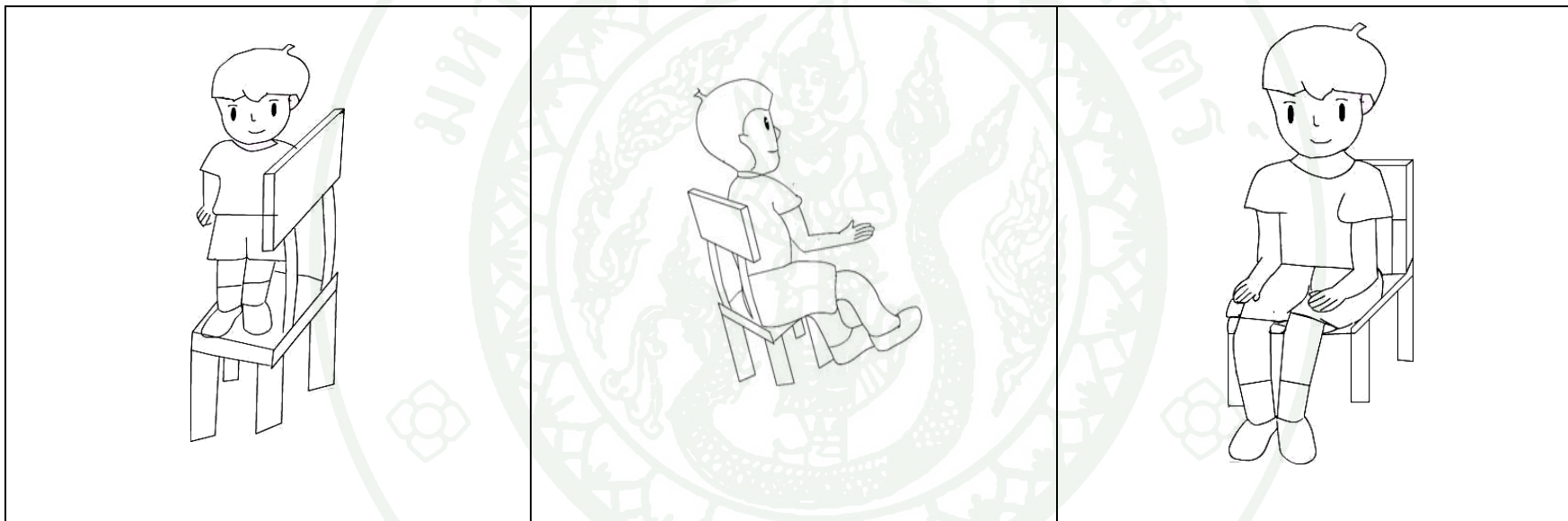
นั่งเก้าอี้เรียบร้อย

นั่งคุยกับเพื่อน

มารยาทในอิริยาบถ (การนั่ง)

คำถาม : เมื่อเด็กๆเข้าไปชมการแสดงเด็กๆควรนั่งอย่างไร

ยืนดูบนเก้าอี้

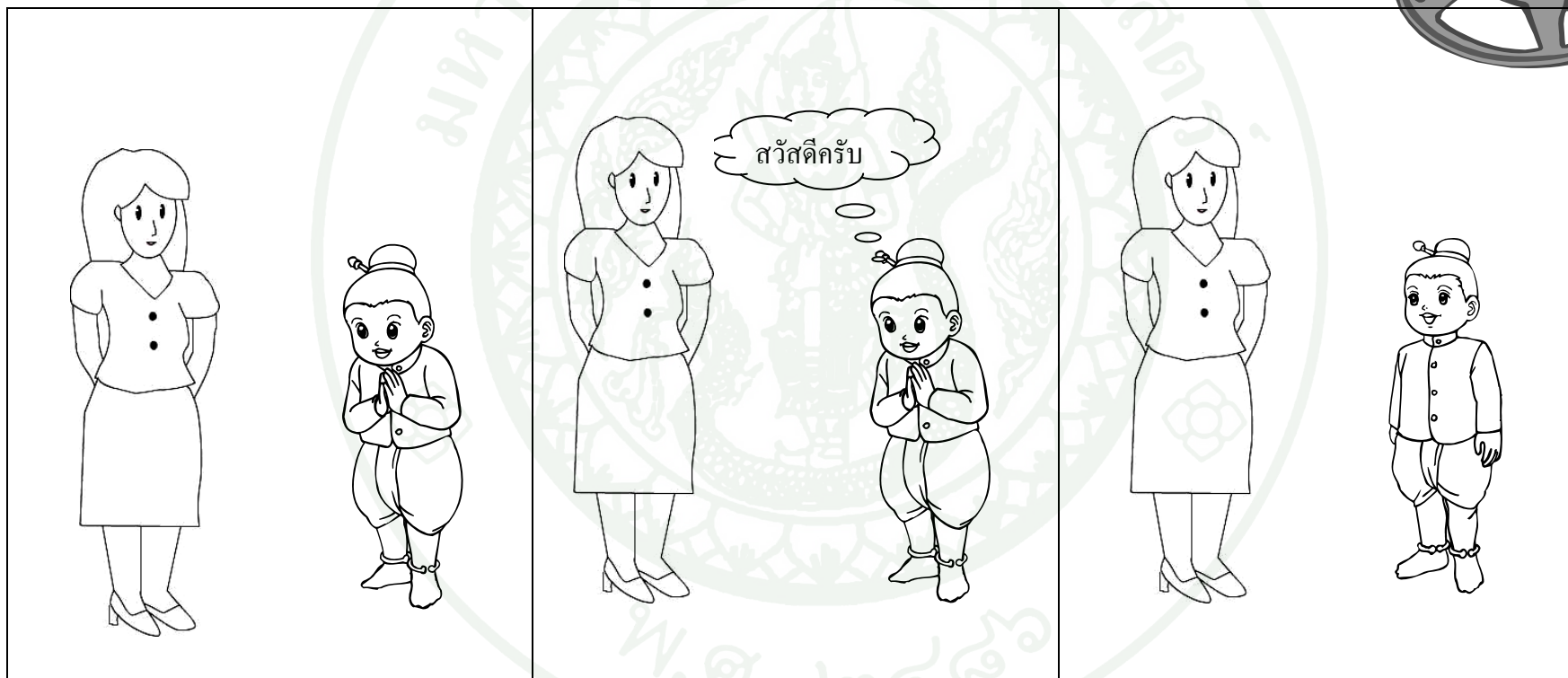
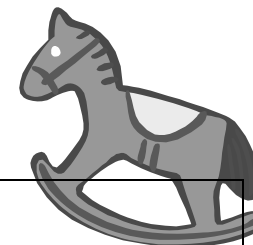
นั่งโยกเก้าอี้

นั่งเก้าอี้เรียบร้อย

มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)

คำถาม : เมื่อได้กัพบผู้ใหญ่ควรทำอย่างไร

ยกมือไหว้

ยกมือไหว้พร้อมมกล่าวคำสวัสดี

ยืนตรง

มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)

คำถาม : เมื่อได้ภาพบุคคลตาดีๆควรทำอย่างไร

นั่งเล่นของเล่น

นั่งคุยกับคุณตา

กราบคุณตาพร้อมกล่าวคำสวัสดิ์

มารยาทในการรับประทานอาหาร

คำถาม : ขณะรับประทานอาหารเด็กควรทานอาหารอย่างไร

ทานอาหารหกเลอะเทอะ

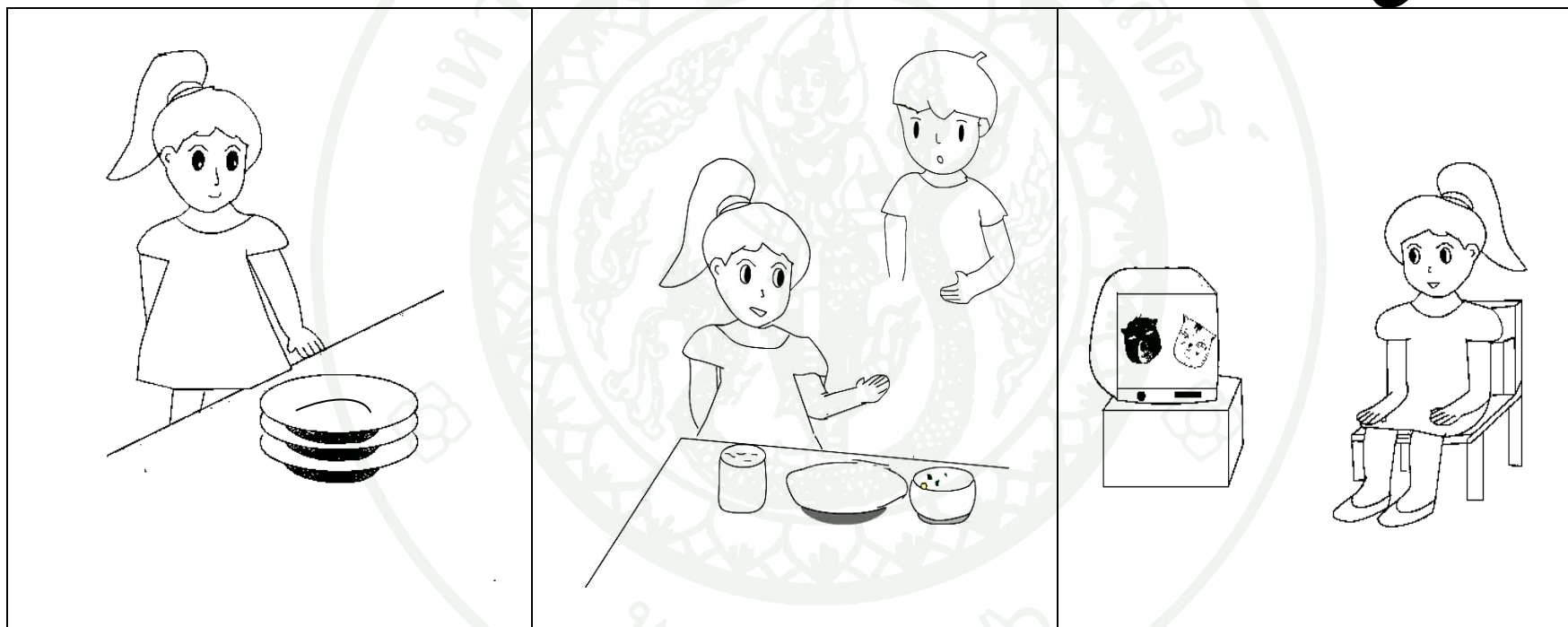
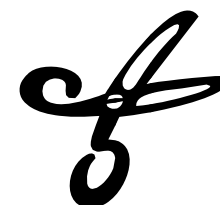
พูดคุยขณะที่มีอาหารอยู่ในปาก

ทานอาหารเรียบร้อย

มารยาทในการรับประทานอาหาร (การเก็บภาชนะ)

คำถาม : หลังจากทานอาหารกลางวันเสร็จ เด็กๆควรทำอะไร

แบบบันทึกความถี่การแสดงมารยาทไทยของเด็กปฐมวัย

เลขที่	ชื่อ	เรื่อง				เรื่อง				เรื่อง			
		ทำด้วย ตนเอง	แนะนำ	ไม่ถูก	ไม่ทำ	ทำด้วย ตนเอง	แนะนำ	ไม่ถูก	ไม่ทำ	ทำด้วย ตนเอง	แนะนำ	ไม่ถูก	ไม่ทำ
16													
17													
18													
19													
20													
21													
22													
23													
24													
25													
26													
27													
28													
29													
30													

เกณฑ์แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย
ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (2)	พอใช้(1)	ปรับปรุง(0)
มารยาทใน อิริยาบถ (การยืน)	เด็กสามารถปฏิบัติได้ อย่างถูกต้องด้วยตนเอง โดยแสดงออกอย่าง เหมาะสมดังนี้ ยืนตรง ปลายเท้า ทั้ง 2 ข้างห่างกันเล็กน้อย ส้นเท้าชิด มือแนบลำตัว ไม่ยื่นแกว่งแขนหรือ ยื่นถ่างขามากเกินไป	เด็กสามารถปฏิบัติได้ ถูกต้องหลังจากได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน โดยแสดงออก อย่างเหมาะสมดังนี้ ยืนตรง ปลายเท้า ทั้ง 2 ข้าง ห่างกันเล็กน้อย ส้นเท้าชิด มือแนบลำตัว ไม่ยื่นแกว่งแขนหรือ ยื่นถ่างขามากเกินไป	เด็กไม่แสดงอิริยาบถการ ยืน ยื่นแกว่งแขนหรือยื่น ถ่างขามากเกินไป หรือ แสดงออกไม่ถูกต้องแม้ ได้รับคำแนะนำจากครู หรือเพื่อน
มารยาทใน อิริยาบถ (การเดิน)	เด็กสามารถปฏิบัติได้ อย่างถูกต้องด้วยตนเอง โดยแสดงออกอย่าง เหมาะสมดังนี้ เดินไปทางซ้ายของ ผู้ใหญ่ เว้นระยะห่าง พอสมควร ค้อมตัวลง เล็กน้อย มือแนบลำตัว ไม่เดินโยกตัวหรือ แกว่งมือ ไม่ก้าวเท้าสั้นหรือยาว เกินไป	เด็กสามารถปฏิบัติได้ ถูกต้องหลังจากได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน โดยแสดงออก อย่างเหมาะสมดังนี้ เดินไปทางซ้ายของ ผู้ใหญ่ เว้นระยะห่าง พอสมควร ค้อมตัวลง เล็กน้อย มือแนบลำตัว ไม่เดินโยกตัวหรือ แกว่งมือ ไม่ก้าวเท้าสั้นหรือยาว เกินไป	เด็กไม่แสดงอิริยาบถการ เดิน เดินโยกตัวหรือ แกว่งแขนหรือแสดงออก ไม่ถูกต้องแม้ได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน

เกณฑ์แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย
ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics (ต่อ)

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (2)	พอใช้(1)	ปรับปรุง(0)
มารยาทใน อิริยาบถ (การนั่ง)	เด็กสามารถปฏิบัติได้ อย่างถูกต้องด้วยตนเอง โดยแสดงออกอย่าง เหมาะสมดังนี้ นั่งหลังพิงพนักเก้าอี้ มือทั้ง 2 วางบนหน้าขา ผู้ชาย เข้าห่างกัน เล็กน้อย ส้นเท้าชิด ปลายเท้าแยก ผู้หญิง ทั้งเข้าและเท้า ชิดกัน ไม่โยกเก้าอี้	เด็กสามารถปฏิบัติได้ ถูกต้องหลังจากได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน โดยแสดงออก อย่างเหมาะสมดังนี้ นั่งหลังพิงพนักเก้าอี้ มือ ทั้ง 2 วางบนหน้าขา ผู้ชาย เข้าห่างกัน เล็กน้อย ส้นเท้าชิด ปลายเท้าแยก ผู้หญิง ทั้งเข้าและเท้า ชิดกัน ไม่โยกเก้าอี้	เด็กไม่แสดงอิริยาบถ การนั่ง นั่งโยกเก้าอี้หรือ แสดงออกไม่ถูกต้องแม้ ได้รับคำแนะนำจากครู หรือเพื่อน

เกณฑ์แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย
ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics (ต่อ)

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (2)	พอใช้(1)	ปรับปรุง(0)
มารยาทใน การแสดง ความเคารพ (การไหว้)	เด็กสามารถปฏิบัติได้ อย่างถูกต้องด้วยตนเอง โดยแสดงออกอย่าง เหมาะสมดังนี้ ผู้ชาย ยืนตรง เท้าชิด โน้มตัวต่ำลงพร้อมกับ ยกมือไหว้ ให้ปลา นิ้วหัวแม่มือจรดปลาย จมูก ปลายนิ้วชี้จรด ระหว่างคิ้ว ผู้หญิง ยืนตรง ถอยเท้า ข้างใดข้างหนึ่งไปข้าง หลัง ย่อเข่าลง พอสมควร พร้อมกับ ยกมือไหว้ ให้ปลาย นิ้วหัวแม่มือจรดปลาย จมูก ปลายนิ้วชี้จรด ระหว่างคิ้ว	เด็กสามารถปฏิบัติได้ ถูกต้องหลังจากได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน โดยแสดงออก อย่างเหมาะสมดังนี้ ผู้ชาย ยืนตรง เท้าชิด โน้มตัวต่ำลงพร้อมกับ ยกมือไหว้ ให้ปลา นิ้วหัวแม่มือจรดปลาย จมูก ปลายนิ้วชี้จรด ระหว่างคิ้ว ผู้หญิง ยืนตรง ถอยเท้า ข้างใดข้างหนึ่งไปข้าง หลัง ย่อเข่าลง พอสมควร พร้อมกับ ยกมือไหว้ ให้ปลาย นิ้วหัวแม่มือจรดปลาย จมูก ปลายนิ้วชี้จรด ระหว่างคิ้ว	เด็กไม่แสดงความเคารพ ด้วยการไหว้หรือ แสดงออกอย่างไม่ ถูกต้องแม้ได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน

เกณฑ์แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย
ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics (ต่อ)

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (2)	พอใช้(1)	ปรับปรุง(0)
มารยาทใน การแสดง ความเคารพ (การกราบ)	เด็กสามารถปฏิบัติได้ อย่างถูกต้องด้วยตนเอง โดยแสดงออกอย่าง เหมาะสมดังนี้ ผู้ชาย นั่งคุกเข่าปลาย เท้าตั้ง ประนมมือ ยกมือ ที่ประนมขึ้นพร้อมกับ ก้มศีรษะ จากนั้นก้มลง กราบ มือทั้งสองข้าง แบนราบกับพื้น ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลาย เท้าราบไปกับพื้น ประนมมือ ยกมือที่ ประนมขึ้นพร้อมกับก้ม ศีรษะ จากนั้นก้มลง กราบ มือทั้งสองข้าง แบนราบกับพื้น	เด็กสามารถปฏิบัติได้ ถูกต้องหลังจากได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน โดยแสดงออก อย่างเหมาะสมดังนี้ ผู้ชาย นั่งคุกเข่าปลาย เท้าตั้ง ประนมมือ ยกมือ ที่ประนมขึ้นพร้อมกับ ก้มศีรษะ จากนั้นก้มลง กราบ มือทั้งสองข้าง แบนราบกับพื้น ผู้หญิง นั่งคุกเข่าปลาย เท้าราบไปกับพื้น ประนมมือ ยกมือที่ ประนมขึ้นพร้อมกับก้ม ศีรษะ จากนั้นก้มลง กราบ มือ	เด็กไม่แสดงความ เคารพด้วยการกราบ หรือแสดงออกอย่าง ไม่ถูกต้องแม้ได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน

เกณฑ์แบบบันทึกการแสดงมารยาทไทย
ซึ่งใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics (ต่อ)

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (2)	พอใช้(1)	ปรับปรุง(0)
มารยาทใน การ รับประทานอาหาร	เด็กสามารถปฏิบัติได้ อย่างถูกต้องด้วยตนเอง โดยแสดงออกอย่าง เหมาะสมดังนี้ ทาน อาหารเรียบร้อย ไม่เลอะเทอะ ไม่พูด ขณะรับประทานอาหาร	เด็กสามารถปฏิบัติได้ ถูกต้องหลังจากได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน โดยแสดงออก อย่างเหมาะสมดังนี้ ทานอาหารเรียบร้อย ไม่ เลอะเทอะ ไม่พูดขณะ รับประทานอาหาร	เด็กแสดงมารยาทใน การรับประทานอาหาร ไม่ถูกต้องแม้ได้รับ คำแนะนำจากครูหรือ เพื่อน หรือทานอาหาร มูมมาม เลอะเทอะ พูด ขณะรับประทานอาหาร

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการยืน

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการเดิน

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในอิริยาบถการนั่ง

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพ (การไหว้)

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการแสดงความเคารพ (การกราบ)

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร

การจัดกิจกรรมประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง มารยาทในการรับประทานอาหาร

การจัดกิจกรรมบูรณาการ

การจัดกิจกรรมบูรณาการ

การจัดกิจกรรมบูรณาการ

การจัดกิจกรรมบูรณาการ

ภาพจากการสังเกตมารยาทในการรับประทานอาหาร

ภาพจากการสังเกตมารยาทในการรับประทานอาหาร

ภาพจากการสังเกตการณ์แสดงมารยาทไทย

ภาพจากการสังเกตการณ์แสดงมารยาทไทย

ภาพจากการสังเกตการแสดงมารยาทไทย

ภาพจากการสังเกตการแสดงมารยาทไทย

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล

นางสาวปิยวรรณ ขอจิตต์เมตต์

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2527

สถานที่เกิด

จังหวัดสตูล

ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (การประถมศึกษา)

มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา

